

El Papa s'adreça per carta a Netanyahu i Arafat

«Repreneu el diàleg!»

L'exhortació del Sant Pare és rotunda: «Restaureu el procés de negociacions a qualsevol preu.» Amb aquestes paraules el Pontífex s'adreça al primer ministre d'Israel, Benjamin Netanyahu, i al president de l'autoritat Palestina, Iàsser Arafat, i els insta a trobar una sortida pacífica al contenciós dels diversos assentaments de colons jueus en territori palestí.

En les dues cartes, Joan Pau II fa constar que les seves demandes no siguin considerades una exigència política, sinó que siguin valorades des d'un «punt de vista moral». De fet, aquesta iniciativa del Sant Pare respon a la preocupació per minyar la «tristesa» i el «sentiment de frustració» que viuen els palestins i els israelians que desitgen la pau.

Més informació a la pàg. 17

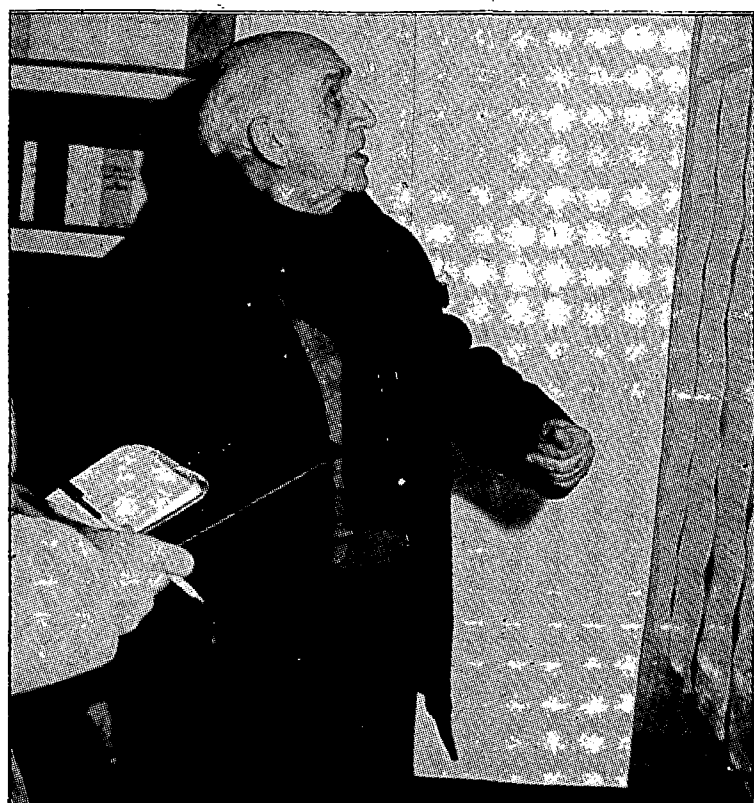

7 XII edició del Multifestival David

El cantautor Luis Alfredo, ànima del Multifestival David, en concert.

8 Mor l'historiador Mn. J. Bonet i Baltà

El fundador de la parròquia de Sant Isidre de l'Hospitalet va morir als 91 anys.

22

Horari de misses als principals llocs d'estiueig

5-6 En primer pla: Hong Kong, el gegant econòmic torna a la Xina

9 Inauguració de l'ascensor de la Pia Almoina

16 Càritas treballa a Cuba enmig de molts obstacles

Editorial

Crueltat sense límits

Si la setmana passada ens fèiem ressò de l'alliberament dels dos segrestats per ETA, a poc a poc s'han anat difonent les extremes condicions infrahumanes que han hagut de patir, en especial el segrestat de segona, José Antonio Ortega Lara. Durant 532 dies, aquest funcionari de presons que treballava al Centre Penitenciari de Logronyo va estar tancat en un *zulo* infecte, sense ventilació, amb un llum artificial encès tot el dia, aïllat, incomunicat i sense sortir en cap moment del forat. Fins i tot, els segrestadors treien a passejar un gos de la nau d'Arrasate; en canvi, no ho van fer amb Ortega Lara. Un cop al dia li donaven menjar i se'n tornaven a les seves llars a continuar la seva vida amb tota normalitat... Sens dubte, la decisió del Ministeri de l'Interior, de permetre-hi l'accés dels mitjans de comunicació, es pot qualificar d'encertada. D'aquesta manera, hem pogut conèixer l'horror i la barbàrie, reflectida en l'aspecte físic del segrestat quan va ser alliberat, molt similar al dels presos que van sobreviure els camps de concentració nazis. Un cop més, veiem com la crueltat humana, no té límits. Ara, després del final d'aquest malson és un bon moment per reflexionar-hi profundament, des de la indignació, però també des de la serenitat.

La primera reflexió se centra en la persona de José Antonio Ortega Lara. Dissortadament, és molt possible que arrossegui tota la vida seqüeles psíquiques. La seva mirada, ben expressiva, reflectia l'immens patiment sofert. Tant de bo es pugui recuperar. Ara bé, la pregunta que tothom s'ha fet aquests dies és com ha pogut resistir Ortega Lara tot aquest temps. Segons ha pogut saber aquest setmanari, a través dels seus familiars que viuen a Catalunya, diàriament resava el rosari. La pregària, doncs, ha estat molt present en l'any i mig que ha romàs empresonat, com ell mateix ha reconegut posteriorment. La força de l'espiritualitat ha estat fonamental, també en el cas de la família. No per casualitat, l'excel·lent portaveu durant el segrest fou el provincial salesià de Bilbao i cunyat del segrestat, Isaac Díez de la Iglesia.

D'altra banda, sense aturar-nos en les declaracions maldestres del portaveu del PNB, rectificades posteriorment, el cas d'Ortega Lara pot servir, paradoxalment, per refermar els drets humans a les presons. Fa pocs mesos, a causa del segrest de l'ambaixada japonesa a Lima, ens assabentàvem de les condicions infrahumanes dels presos detinguts per terrorisme. Tanmateix, en la lluita antiterrorista, no s'hi val tot. L'Estat de dret, l'Estat democràtic, ha de respectar escrupolosament els drets humans dels presos. A casa nostra, la legislació penitenciària aprovada després del franquisme encara a hores d'ara es pot considerar una de les més progressistes i respectuoses del món. Fruit d'aquest marc legal, la sanció màxima d'aïllament que pot imposar l'Administració penitenciària és de 14 dies i sempre supervisada pel fiscal i pel jutge de vigilància penitenciària. En aquest supòsit, es garanteix un mínim de dues hores de pati i unes condicions higièniques, alimentàries i sanitàries dignes. Malgrat les pressions dels qui exigeixen més duresa i mà dura a les presons, cal recordar que la grandesa de la democràcia rau, precisament, en el respecte dels drets humans de tothom, sense excepcions.

En definitiva, el segrest de José Antonio Ortega Lara és una mostra més que el fanatisme i la violència que pretén imposar la seva voluntat al poble mitjançant la barbàrie són injustificables, encara que alguns sectors els embolcallin en uns principis ideològics. Quan som a punt de tancar l'edició ens assabentem d'un nou segrest amb amenaça de mort a les 48 hores si no se cedeix a les exigències d'ETA. L'organització terrorista empra de nou la revenja i el xantatge. En el moment d'escriure aquestes ratlles ignorem el desenllaç d'aquesta acció, encara que ens el temem. Sigui quina sigui, la societat no ha de caure en la temptació de respondre-hi amb accions al marge de la llei i de la justícia. Igualment s'han de foragitar qualsevol temptació involucionista i totes aquelles iniciatives basades exclusivament en el rigor i la vulneració dels drets humans.

Sumari

5-6

En primer pla: Hong Kong, el gegant econòmic torna a la Xina

8

Mn. Pere Ribot, nomenat fill adoptiu de Riells i Viabrea

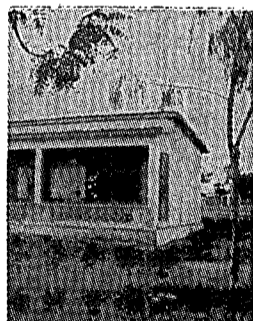
9

Inauguració de l'ascensor de la Pia Almoina

16

Caritas treballa a Cuba enmig de molts obstacles

23

La Salle compleix 15 anys de projectes d'estiu a l'Àfrica

CATALUNYA CRISTIANA

Direcció: Mn. Manuel Valls i Serra

Coordinació: Josefina Picas i Pauné

Redacció: Glòria Carrizosa, Miquel Àngel Codina, Francesc Gamissans, Núria Oriol, Marta Puyol, David Vidal

Assessorament lingüístic: Meritxell Cucurella Jorba

Col·laboradors: Núria Albert, Montserrat Albert, Josep M. Aragonès, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Pietat Campmajó, Oriol Camps, J. Carrera Planas, Rosa Collell, Miquel Estradé, Guillem Farré, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Justo López Melús, Jaume Mora, Josep Nadal, Francesc Nicolau, Francesc Riu, Pere Saumell, Pere Tena, Josep Ventura, P-J Ynaraja

Corresponsals: Miriam Díez, GIRONA; Jaume Montaña, LLEIDA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Lluís Badia, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA; Raquel Planas, VIC

Fundadors: Mn. Joan Jarque i Jutglar i Mn. Francesc Malgosa i Riera

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Puiggari, 5-7 - 08014 BARCELONA - Tel. 490 59 88, Fax 490 20 35 - Internet: Catcris@idgrup.iber.net.com

Gerència: Jaume Vinyals i Rovira

Publicitat: Magda Revetllat i Barba

Promoció: Jordi Baig i Juncosa

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado i Minguez

Impressora: Publigraf, S.A.L. Passatge Valeri Serra, 30 08011 BARCELONA - Tel. 454 16 30 / 17 77 - D.L.B. 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la **UCIP**
International Catholic Union of Press

Membre de l'**APPEC**
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 9.880 ptes.
Resta d'Europa: 20.384 ptes.
Amèrica i Àfrica: 25.584 ptes.
Àsia i Oceania: 36.504 ptes.

Comentaris

Mèxic: l' hora del canvi?

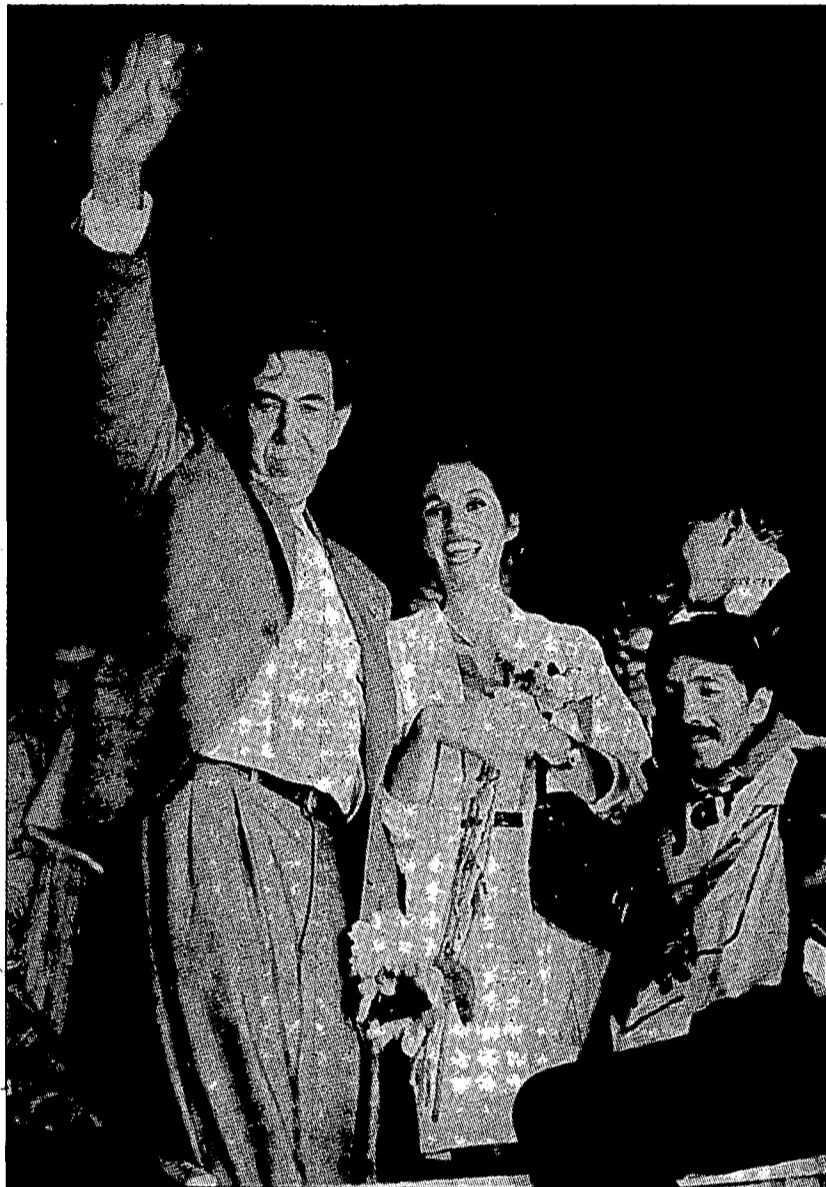
Quan l'actual president de Mèxic, Ernesto Zedillo, va ser elegit per una inesperada carambola, ja que no havia de ser ell sinó un altre candidat del PRI, Luis Donaldo Colosio, que fou assassinat en plena campanya electoral, va prometre diafanitat en les eleccions... futures. I, segons sembla, ha complert la paraula. Encara més: sembla que ell personalment està disposat que es produeixi el canvi vers una autèntica democràcia amb les seves alternances de poder, i evitar la corrupció que amb seixanta-dos anys de poder del PRI s'ha fet inevitable. L'exemple, l'anterior president, Carlos Salinas de Gortari, exiliat voluntàriament als Estats Units, ben folrat de diners ingressats no gens ortodoxament, i el seu germà perseguit per la justícia mexicana per motius de corrupció i altres delictes, com la inducció a l'assassinat del secretari general del PRI, Massieu.

Les lamentables irregularitats econòmiques i de favoritismes s'han anat produint amb els últims anteriors presidents que, per sort, no eren reelegibles segons la Constitució. Una Constitució que va fer a la seva mida l'últim dictador, Plutarco Elías Calles, succeït per Lázaro Cárdenas i que no és més que una dictadura disfressada de democràcia de partit

únic. Tal com es va exercir a la Rússia soviètica, tal com la volia Hitler o Mussolini, i altres dictadors i dictadoretts. A Mèxic no es governava per al poble, sinó per a la classe governant, o sigui, el partit. Amb tons capitalistes que han fet que, malgrat tot, Mèxic prosperés, almenys en alguns sectors importants.

Doncs bé, han arribat les eleccions legislatives del 1997, i, sense les tupinades de costum o els dubtosos escrutinis, si bé el PRI ha aconseguit el 37 per cent dels vots, els partits de l'oposició han aconseguit la resta, i des d'ara la ciutat de Mèxic tindrà un alcalde de l'oposició. Cal tenir en compte que aquesta alcaldia és considerada com el segon lloc del país. Cuauhtémoc Cárdenas, líder del Partit de la Revolució Democràtica (PRD), el partit més entrebancat pels anteriors presidents, és possible que es prepari per abastar el càrrec màxim del país, la presidència, en les eleccions que se celebraran l'any 2000. I és possible que des d'ara el canvi institucional a Mèxic es vagi produint en una pausada transició cap a una veritable democràcia d'acord amb les característiques del país. Déu ho faci!

Oriol Camps

Cuauhtémoc Cárdenas, junt amb la seva esposa, saluda els seus partidaris del PRD després del triomf a les urnes. Serà el nou alcalde de la capital de Mèxic.

L'OTAN a les portes del segle XXI

«Avui hem iniciat un viatge vers una nova Europa i una nova era a l'OTAN», va afirmar el president nord-americà, Bill Clinton, en un breu discurs pronunciat a la seu de l'ambaixada dels Estats Units a Madrid. Clinton va destacar el caràcter històric de la cimera de l'OTAN a Madrid perquè, per primera vegada, havia aconseguit reunir al Vell Continent «una Europa no dividida, democràtica i en pau». En

aquesta cimera s'ha convidat Polònia, Hongria i Txèquia a negociar l'adhesió a l'OTAN amb l'objectiu de signar els protocols d'adhesió el desembre d'aquest any. El procés culminaria amb el seu ingrés efectiu l'abril de 1999, coincidint amb el 50è aniversari del Tractat de Washington, que va donar pas a l'Aliança Atlàntica.

Clinton va esmentar la guerra freda i la dominació soviètica patida per

Polònia, la República Txeca i Hongria: «Avui recordo l'aixecament d'Hongria el 1956, la Primavera de Praga el 1968 i les Drassanes de Gdansk el 1981.» Així va resumir el president dels EUA el gran canvi polític que havien sofert aquests tres nous socis que, segons va afirmar, «han lluitat per aconseguir un règim democràtic, i per millorar les seves economies». La incorporació d'aquests tres països a l'Aliança Atlàntica representa un gran pas per esborrar les barreres que han dividit a Europa des del final de la Segona Guerra Mundial.

L'OTAN s'ha mostrat disposada a estudiar l'ingrés de Romania i Eslovènia a l'Aliança Atlàntica en la propera ampliació d'aquest organisme, ja que consideren molt positiu el procés de consolidació de la democràcia en aquests països. El president francès, Jacques Chirac, va mostrar-se partidari que al procés d'integració a l'OTAN d'Hongria, Txèquia i Polònia també s'hi sumessin Romania i Eslovènia. Bill Clinton i Tony Blair van oposar-se

a aquest fet basant-se en la insuficient preparació militar i curta tradició democràtica de romanesos i eslovens. El primer ministre britànic es va mostrar molt contundent i va dir que «l'OTAN no és cap club polític, és una aliança militar, i no n'hi ha prou amb voler ser-ne membres». Finalment, el desacord sobre el tema, protagonitzat per Bill Clinton i Jacques Chirac, va acabar amb el triomf americà. Tot i això, el president nord-americà va haver de suavitzar la seva postura i acceptar que Romania i Eslovènia figurin en l'acord final de la cimera de Madrid com a aspirants amb una situació privilegiada per negociar la seva adhesió a l'OTAN en la propera cimera, que se celebrarà el 1999.

Marta Puyol

Tony Blair i Bill Clinton a la cimera de Madrid.

Assessorament Gent Gran

Residència

- En coneixem més de 300 per tal de recomanar-li la que vostè necessita. Estades temporals o permanents.

Ajuda a domicili

- Organitzem el servei a mida per a cada persona. Professionals molt qualificats. Per hores o fixes.

es
ser

Balmes 205 4t 2a B
08006 Barcelona
T. 415 56 72 / 415 82 48

Pelegrinatges i viatges

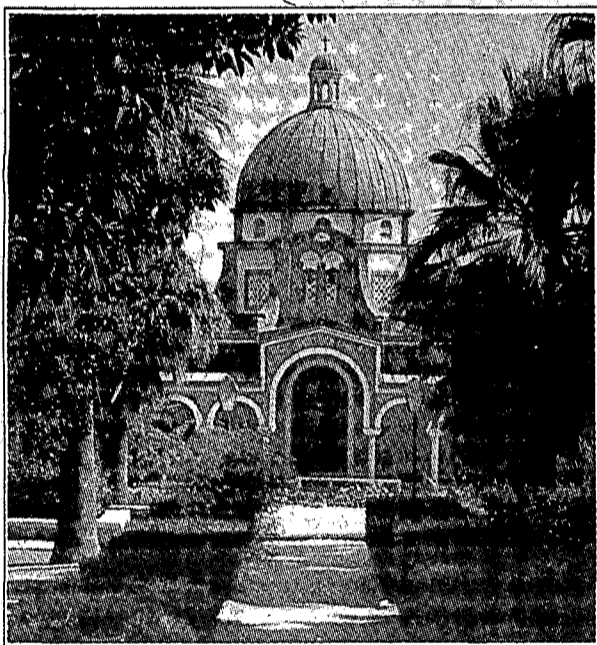
AMB L'ASSISTÈNCIA
TÈCNICA DE

MERCATRAVEL S.A.

G.C. 612

TERRA SANTA

Del 6 al 13 d'octubre

Anar a conèixer el país de Jesús és una preparació eficaç del Gran Jubileu de l'Any 2000

DEMANEU INFORMACIÓ

Per telèfon,
per correu o bé personalment
a l'Associació
AMICS DE

CATALUNYA CRISTIANA

Plaça Urquinaona, 11, 3r 3a A

08010 BARCELONA

Telèfon: (93) 301 37 18

Fax: (93) 302 32 64

BALI / JAVA

(Indonèsia)

Del 4 al 15 d'agost

Un viatge per les terres exòtiques de l'Extrem Orient. Veniu a descobrir-hi la gran bellesa de la natura, amb els vestigis de la civilització malaia.

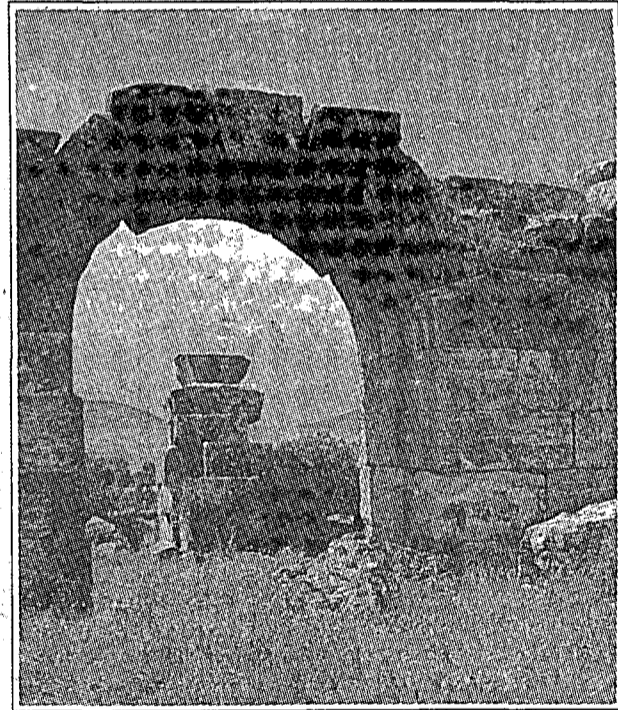
RUTA DE SANT PAU

Síria i Turquia

**Del 3 al 22 de
setembre**

Pelegrinar als països de la primera expansió de l'Evangeli és com una incursió a l'era apostòlica. Podreu comprendre millor:

- la fermesa de Pere...
- la gran volada de Pau...
- els Fets dels Apòstols...
- les Esglésies de l'Apocalipsi...

RESULTATS DEL SORTEIG TRADICIONAL 1997

1r premi:
Cotxe «Peugeot»
62.015

2n premi:
Viatge a Roma
49.541

3r premi:
Ràdio «Aiwa»
59.678

10 lots de llibres: amb 6 «Àlbums Disney» (Ed. Beascoa)

4.194	20.916	21.309	33.577	43.013
48.201	49.081	55.672	56.559	58.155

Premi de coberta: **1.137**

Hong Kong: el gegant econòmic torna a la Xina

■ La retallada de les llibertats civils pot ser un obstacle per al creixement de l'economia

Sens dubte és un dels esdeveniments socials i periodístics més importants i esperats des de principis d'any. No únicament els sis milions de hongkonesos han viscut amb ansietat la vigília d'aquest moment històric, el debat sobre la conciliació de l'arrencada econòmica i el respecte a les llibertats polítiques ha estat en el centre d'atenció.

La història recent comença quan una primera convenció a Chuen-Pui (1841) va obligar una Xina fràgil aleshores a lliurar Hong Kong a l'imperi britànic. El posterior tractat de Nankin (1842) li va cedir l'illa a perpetuitat, a més de privilegis comercials. Aquesta va ser la primera derrota internacional xinesa i l'obligada obertura a Occident d'aquell món fins aleshores hermètic. Hong Kong era massa petita per iniciar per si sola un desplegament comercial a l'extrem oriental d'Àsia. Així, el 1860, un nou tractat atorga als britànics la península de Kowloon, davant de l'illa. Per últim, el 1898, un nou tractat a Beijing va permetre als colonitzadors llogar per a un període de 99 anys el que s'anomenen Nous Territoris: terres de l'interior, una altra península i un total de 235 illes, gairebé totes petites, però alguna (com Lantau) més gran que la mateixa Hong Kong.

En els seus actuals mil quilòmetres quadrats, aproximadament la meitat de la província de Guipúscoa, hi viuen 6 milions d'habitants, només dos de cada cent ja són anglesos naturals o d'origen. A Hong Kong es baten tots els rècords: hi ha famílies que tenen més de 30 mil milions de pessetes. Hi ha un cotxe per cada 4,65 metres de carrer. Hong Kong té la més alta densitat de població del món (fins a un quart de milió per cada quilòmetre quadrat), els pisos són molt cars i l'habitatge acostuma a ser molt petit. Una crònica turística general no pot oblidar l'alt percentatge de casinos, llocs de jocs i de lleure que abarroten diversos carrers de la ciutat.

Hong Kong és l'illa més petita, la desena part dels territoris que a partir de l'1 de juliol són xinesos. Quinze per onze quilòmetres de bat a bat: 76 km en total. Tot el món espera l'efecte que generarà aquest canvi i el dilema obert: Hong Kong com un element afavoridor de la integració xinesa al mercat mundial o bé la restricció de les llibertats polítiques i la tensió a l'àrea. Durant aquests mesos previs a la transició, hi ha hagut moltes declaracions, tant promeses del respecte a les llibertats per

part de les autoritats, com mesures concretes que fan dubtar de les bones intencions de les autoritats xineses.

Després de 155 anys sota la dominació anglesa, l'última colònia asiàtica de l'imperi ha tornat a ser xinesa. Certament, qualsevol canvi social comporta la probabilitat d'algun imprevist, però en el món programat de l'economia, tot sembla indicar que passarà segons el guió concebut i escrit per Den Xiaoping abans de morir. I és que Beijing fa més de 20 anys que instal·la les seves torres sobre Hong Kong.

El 1992 John Major va designar governador Chris Patten justament amb la finalitat de «preparar la transició», segons aquest funcionari. «Fa poc, es va fer una enquesta. Només el 7% dels enquestats creuen que la devolució influirà en el seu estil de vida i en l'econo-

mia en general; però el 57% creu que la seva llibertat es veurà afectada i que la corrupció es dispararà.» Patten espera que la Xina entengui que les aspiracions democràtiques de la població no es poden ignorar. Sobre la famosa consigna de Den Xiaping, «Un país, dos sistemes», Patten diu que, actualment, aquesta ciutat lliure posa nerviosa les autoritats xineses perquè és un lloc on la gent discuteix i es manifesta, i pensa i s'expressa amb llibertat. Els valors que personifica Hong Kong són els valors del futur.

«Per als anglesos i als hongkonesos, conclou Patten, la devolució britànica de Hong Kong té un alt contingut simbòlic, representa la fi de l'imperi britànic a diversos països del món.» La diferència en el cas d'aquesta ciutat és que sempre ha sabut, des de fa 99 anys, que tornaria a mans alienes, per això sempre es van intentar protegir les llibertats a Hong Kong. Sens dubte, el futur econòmic del Hong Kong xinès serà molt diferent al del britànic: intentar posar cadenes al mercat més lliure de la terra és com tractar de posar un

morrió a un gos rabiós. Tot i que hi ha elements per pensar que, segons alguns investigadors, l'annexió a la Xina permetrà el procés de continuïtat de reforma econòmica.

D'altra banda, la temuda fugida de capital estranger és incerta. L'empresari Stanley Ho, que ocupa un dels primers llocs a la llista dels homes més rics del món i té el monopoli de les vistes de transport, tant aeri com marítim, que uneix Hong Kong, confia que la seva activitat després del primer de juliol continuï com fins ara: «Hong Kong es governarà a si mateixa i continuarà prosperant com a societat capitalista durant els propers cinquanta anys.» Aquest empresari té molt clar que no li permetran instal·lar casinos en territori xinès, malgrat que respectaran els que té a Macau. La Xina —segons Ho— vol que la transició de Hong Kong sigui perfecta i que acabi amb les pors de Macau (la cita d'aquesta colònia portuguesa amb la reintegració tindrà lloc el 1999) i de Taiwan, l'altre gran obstacle per a la integritat xinesa.

En l'àmbit polític encara hi ha altres veus més preocupants, com la de Martin Lee, del Partit Democràtic: «Crec que molta gent sortiria al carrer amb pancartes de la massacre de Tiananmen, i per la temuda retallada de les llibertats.» Segons Martin Lee, la Xina acabarà imposant a Hong Kong la repressió i la corrupció.

TEMORS POLÍTICS

Sens dubte, un dels punts centrals d'aquesta transició han estat els temors polítics sobre les possibles conseqüències, i sobre una possible extensió de la política repressiva que condueix als esdeveniments de la plaça de Tiananmen, el 1989.

La Xina serà un país important el segle que ve. La quarta part de la població mundial viu en aquell immens estat i el seu potencial humà i econòmic fa preveure que la Xina desenvoluparà un paper actiu i destacat en el món. Però cal estar molt atent perquè aquesta afirmació es manifesta també en forma d'amenaques diplomàtiques que han proliferat en alguns moments d'aquests mesos preliminars. Per exemple, durant l'última setmana d'abril, a la Comissió Nacional de Drets Humans de

(Segueix a la pàg. 6)

Dels seus 6 milions d'habitants, només dos de cada cent són anglesos naturals.

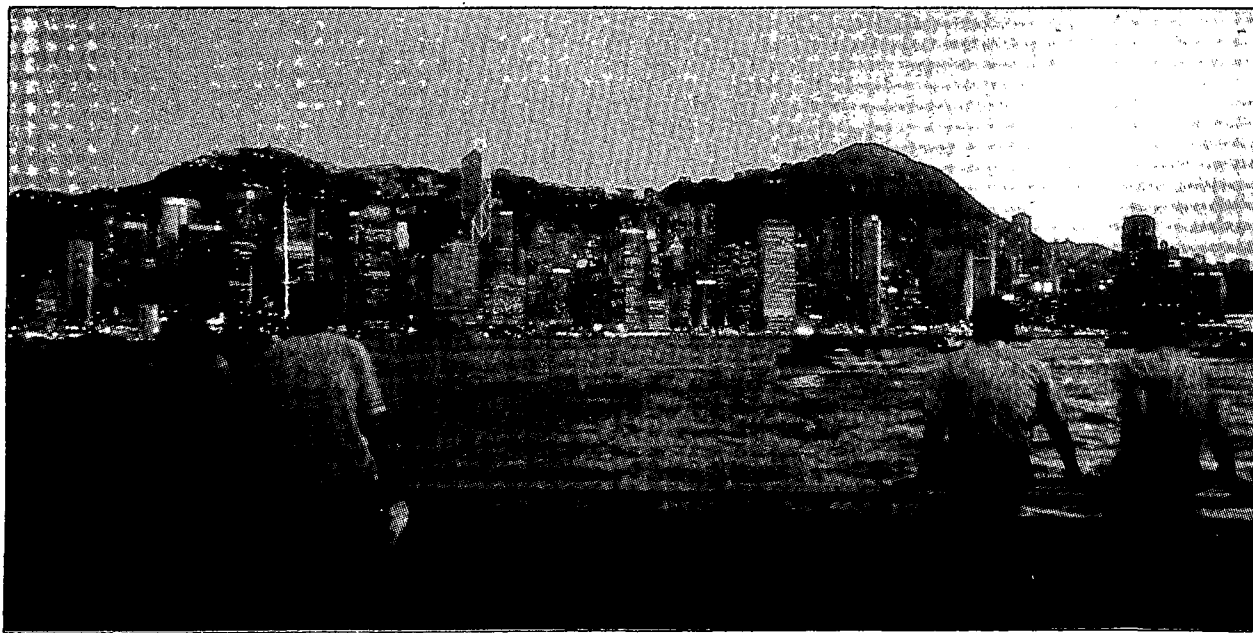
(Ve de la pàg. 5)

les Nacions Unides, Pequín va aconseguir impedir debatre la situació de la Xina.

Aparentment, gairebé no ha canviat res després de la nit del primer de juliol. Hong Kong és una de les ciutats més excitants del món: sofisticada, decent, pròspera i lliure, que valora la seva llibertat i els seus drets. En una enquesta feta el mes d'abril d'enguany a funcionaris públics indicava que la gran majoria ha decidit quedar-se després del lliurament a la Xina; el governador de Macau, Rocha Vieira, reconeix que no es poden garantir les llibertats, però que confia que siguin preservades tot i la flexibilitat d'interpretació que pot fer Pequín i que valors com la democràcia no són idèntics arreu del món.

D'altra banda, Kevin Clarke, periodista i participant en un programa de formació de la Unió Catòlica Internacional de Premsa a Hong Kong, el novembre passat, diu: «Em vaig trobar molta gent en aquesta ciutat, treballadors de magatzems, conductors de taxi, periodistes, tots van expressar el seu neguit davant del futur de la seva ciutat. Aquest recel, no obstant això, no és compartit per un gran nombre d'homes de negocis tant dins com fora de Hong Kong ni pels líders polítics. Els empresaris busquen oportunitats d'inversió a la Xina, i els polítics simulen preocupació per la situació dels drets humans. En contrapartida a aquests temors, les autoritats xineses han ofert tímids reconeixements i garanties dels drets humans incorporats en una anomenada «Llei Bàsica».

Un periodista de Hong Kong —assenyala Klarke— em va contar que ja havia rebut trucades telefòniques de les autoritats xineses, cridant-li l'atenció pels seus reportatges. Aquest periodista creu que el seu editor l'acomiarà tan aviat com es produeixi la transició a primers de juliol. També en aquesta ciutat, un

Hong Kong és una de les ciutats més excitants del món.

editor de textos em va comentar que li havien ordenat incorporar algunes revisions als llibres escolars: la Guerra de l'Opi, per exemple, hauria d'estar escrita en termes més amables amb la Xina i no cal esmentar els esdeveniments com la massacre de la plaça de Tiananmen.

PERQUÈ ÉS IMPORTANT HONG KONG PER A LA XINA?

S'especula molt sobre la nova relació que hi haurà entre l'antiga colònia, la Xina i la resta del món. Si donem un cop d'ull a la història econòmica de la regió, veurem com la seva relació s'ha iniciat des de molt abans. Els optimistes, que basen el principal argument en aquest fet, afirmen que el traspàs de la colònia no representarà grans canvis en l'ordre econòmic de la zona i sí que facilitarà el desenvolupament de la reforma econòmica xinesa, i ajudarà a la seva incorporació al mercat internacional.

Hong Kong és una nana demogràfica i econòmica davant de la immensitat de la població, i en menor mesura de la producció de la Xina. Els habitants de Hong Kong són uns 6 milions, davant dels més de 1.200 de la Xina. El Producte Interior Brut de Hong Kong és d'uns 125.000 milions de dòlars enfront dels gairebé 450.000 de la Xina. Les xifres corresponents a Taiwan, una

illa més o menys com Catalunya o els Països Baixos, són respectivament de 21 milions d'habitants i 245.000 milions de dòlars.

Les economies de Taiwan i Hong Kong han estat fonamentals en la reforma econòmica de la Xina. Com ja se sap, a finals dels anys setanta, les autoritats encapçalades per Den Xiaping van decidir fer un gir radical en l'estratègia de desenvolupament econòmic. L'obertura a l'exterior pretenia principalment fomentar les exportacions de

taiwandesos i dels hongkonesos. A més, la sofisticació financera i bancària de Hong Kong i la capacitat manufacturera de Taiwan han contribuït a modernitzar sectors sencers de l'economia continental, a través de la transmissió de tecnologies de les inversions, o més senzillament, mitjançant processos d'imitació.

Segons l'investigador Pablo Bustiolo, director de l'Àrea d'Estudis Econòmics de l'Institut Complutense d'Àsia, la reversió de Hong Kong contribuirà a

«A Hong Kong, els empresaris busquen oportunitats d'inversió a la Xina i els polítics simulen preocupació per la situació dels drets humans»

manufactures, amb l'objectiu de generar divises i d'aprofitar els impulsos del creixement del comerç mundial i atraure capital i tecnologia estrangeres. Per estimular les vendes a l'exterior es va haver d'eliminar el caire antiexportador inherent a l'estratègia de desenvolupament autocentrat anterior a la reforma.

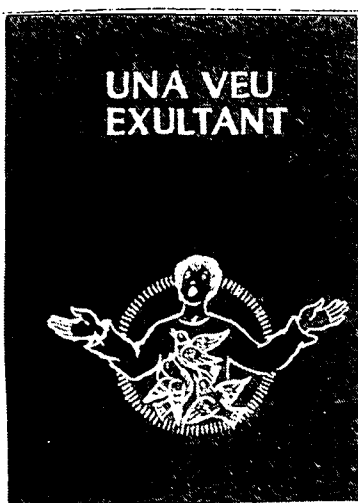
L'obertura al capital estranger es va iniciar el juliol de 1979, quan es va promulgar una llei de foment de la creació d'empreses conjuntes amb companyies estrangeres. A més a més, el 1980, van començar a funcionar quatre zones econòmiques especials: Shenzhen, Zhuhay i Shantou a la província de Guagdong, i Xiamen a les rodalies de Hong Kong.

Els resultats de la reforma van ser, en termes generals, positius, tot i que certament no han estat exempts d'un bon nombre de contradiccions i d'inconvenients. L'alt creixement del producte i de les exportacions, la diversificació del teixit industrial i la millora del nivell de vida, entre altres conseqüències favorables a la reforma, són factors que compensen altres efectes. Es tracta d'efectes com la creixent desigualtat en la distribució personal i territorial de la

accentuar la integració productiva, comercial i financera entre la Xina, Taiwan i Hong Kong. Es consolidarà, segons ell, l'anomenada Àrea Econòmica Xinesa, que els xinesos anomenen l'Esfere Econòmica del Sud de la Xina. Aquestes tres economies poden arribar a ser perfectament complementàries: a la sofisticació bancària i a l'experiència d'intermediació comercial de Hong Kong cal sumar la capacitat manufacturera i financera de Taiwan, que ha contribuït a modernitzar sectors sencers de l'economia continental, a través de la transmissió de tecnologia de les inversions o, més senzillament, mitjançant processos d'imitació de productes manufacturats.

Hong Kong s'encamina cap a una nova era. La Xina també. Segons com solventin les seves diferències, es podrà dir que el futur serà millor per a tots dos. Si no ho aconsegueixen per les vies pacífiques i democràtiques, es pot esperar que exploti el polvorí. Els dracs asiàtics no volen jocs amb l'economia. I el poble xinès de Hong Kong tampoc no vol que es jugui amb el seu destí.

Tanius Karam

Aquest cantoral, cassettes i CD tenen versió castellana amb el títol: "Una voz jubilosa".

UNA VEU EXULTANT

Cantoral amb 275 cançons per a la Missa, celebració de la Paraula, Sagraments, etc.

Aquest cantoral, amb melodies fàcils i de gran qualitat i amb textos de contingut bíblic, no pot faltar als centres de culta.

Doble edició: Una amb lletra i solfa (1.500 pts.) i altra sols amb la lletra (750 pts.)

Totes les cançons s'han gravat en 17 cassettes (1.000 pts. cada un) o 17 CD (2.000 pts. cada un). Són preciosos.

Autor: Mn. Josep Soler pvr. Pròleg: Cassià M. Just, abat emèrit de Montserrat.

Adquiriu-ho a la vostra llibreria habitual.

Distribució: Editorial Claret, S.A. 08010 Barcelona. Tel. (93) 3010887 Fax.: (93) 317 48 30.

El Multifestival David es confirma com a trobada cristiana i cultural

■ Més de dos mil joves han assistit a la dotzena convocatòria d'aquest esdeveniment

LES AVELLANES.— Qui participa en el Multifestival David queda principalment sorprès, entre moltes altres coses, per dos aspectes: la qualitat dels artistes que actuen i l'espiritualitat

que s'hi respira. Aquest any tampoc ha estat una excepció tan pel que fa al nivell dels artistes convidats, com pels temes analitzats al voltant dels valors que se'ns demanen de cara al segle XXI.

Sobta també al visitant que hi participa per primera vegada, l'espiritualitat que s'expressa, no tan sols en les celebracions i pregàries, sinó també en els tallers, seminaris i sobretot en els concerts.

Del 3 al 7 de juliol, s'ha celebrat un any més una nova edició del Multifestival David. La dotzena convocatòria d'aquest encontre ha tingut lloc, com ja comença a ser tradició, al monestir de les Avellanes (la Noguera). El Multifestival David és una trobada cristiana al voltant de la cultura, l'art, la música i els nous llenguatges de comunicació. L'edició d'enguany ha estat dedicada temàticament a la recerca dels valors humans i cristians del segle vinent.

Dels 2.000 joves que han passat en algun moment pel festival, el seixanta per cent eren catalans i la resta provenia de diferents punts de l'Estat espanyol. Respecte a d'altres anys, cal remarcar la presència de més gent vinguda de fora de Catalunya, cosa que evidencia que el David és un punt de referència, en l'àmbit de l'Estat espanyol, d'espiritualitat en la música i l'art.

Les noves generacions

Una altra de les tendències que s'ha vist reforçada en aquesta edició ha estat la important presència d'adolescents. Segons Francesc Figueres, un dels responsables de la trobada, «és molt important que les noves generacions s'apunten a aquesta iniciativa i aquesta és una realitat que cada any es fa més evident i mostra que el David constitueix per a molts joves una sortida vàlida d'expressió de fe». Cal destacar també la varietat de la gent que s'hi aplega, tant pel que fa a edats com pel que fa a sensibilitats cristianes diferenciades, i aquesta és per a Francesc Figueres «la gran riquesa del David».

Moments àlgids del Multifestival David d'aquest any foren la vetlla eucarística a l'entorn del tema de l'enderrocament de les muralles de Jericó i la celebració de la missa del diumenge. Tots dos actes van ser presidits per Mn. Manuel Valls i Serra, que havia rebut l'encàrrec de la diòcesi de Barcelona

de responsabilitzar-se de la consiliaria de la dotzena edició del David.

El desplegament humà

Prop d'un centenar d'artistes i professors han treballat per omplir de música i de contingut aquests quatre

dies. Enguany ha resultat especialment destacable la presència de músics vinguts de Noruega, Suïssa, Bèlgica, Alemanya, Regne Unit, Guatemala, Costa Rica, Mèxic, Estats Units i Brasil. Així, entre d'altres, van actuar: Gaby Palmistry, Jesed, Sal.150, Nova Generação, Migueli, Sal Solo, Hans Inge & Fabe-

rick, Comision, Alborada, Stream, Solución de Emergencia Johny Vega, Anawim, José Miguel Seguido, Héctor Gilberto, Cuarto Creciente, Proyecto Apocalipsis, Eden...

El muntatge d'un esdeveniment d'aquestes característiques comporta un desplegament important de mitjans humans i tècnics. Pel que fa a l'equip d'organització, estava format per cinquanta persones; s'han repartit gairebé sis mil àpats; s'han habilitat cinc escenaris, un dels quals tenia trenta-dos mil wats de llum i vint mil de so. Els diversos assistents es van allotjar al monestir de Santa Maria de les Avellanes i a la casa de colònies Els Quatre Vents, sense comptar les dues-centes tendes acampades als voltants del recinte monàstic.

Però aquest any s'ha aconseguit una fita que es perseguia des de feia temps: la creació d'una emissora específica per al Multifestival David. *Ràdio David FM y Olé*, al 94.95 de la FM, ha transmès en directe durant tots els dies del festival.

Coincidint amb la trobada s'ha muntat el Mini-David, un espai, coordinat per l'Escola de l'Esplai-Fundació Pere Tarrés, per a la dinamització de la fe i l'expressió artística i cultural d'infants d'edats compreses entre els 5 i 14 anys.

El Multifestival David és un «tres en un». Es tracta d'un festival de música i art, una escola d'estiu de formació i un encontre d'espiritualitat. La primera edició del Multifestival David va tenir lloc a Toledo el 1986. Tres anys més tard va fer la seva primera incursió a Catalunya i des d'aleshores s'ha realitzat a Barcelona, Poblet, Cerdanyola del Vallès, Saragossa i, a les Avellanes, en les tres darreres edicions.

En l'àmbit cristià cal trobar els antecedents del David en el Festival de Greenbelt, a la Gran Bretanya, que se celebra cada any des de 1974.

Joan Francesc Cánovas

Un moment de la celebració eucarística.

El futur del Multifestival David

En l'ambient del Multifestival David d'aquest any ha aflorat la idea que aquesta en podia ser la darrera edició. Luis Alfredo Díaz-Britos, fundador del festival i un dels caps visibles de l'organització, explica que no és fàcil tirar endavant un esdeveniment com el David, si bé la il·lusió és bàsica.

—Som davant del darrer David?

—En l'ànim dels organitzadors no es vol que sigui així. Després de l'èxit de gent, de qualitat, de suports i d'iniciatives que hem tingut en aquesta última edició, ens fa pensar que això no passarà. Però la realitat és que en els propers mesos s'hauran de clarificar moltes coses.

—On són els principals problemes?

—En el Multifestival hem d'unir moltes forces. No podem treballar com ho hem fet fins ara. El que és cert és que aquest any hem rebut molts suports i promeses. Si durant les properes setmanes es concreten i ho ajuntem amb els desitjos de la gent i la voluntat dels organitzadors, l'edició del 1998 està garantida.

—També s'ha parlat de la possibilitat que el Multifestival David marxi de Catalunya?

—No ens hauríem d'espantar que passés. El David va néixer itinerant. Depèn de molts factors que es faci en un lloc o en un altre.

Barcelona

Mn. Joan Bonet va ser enterrat a Sant Isidre, la parròquia que va fundar el 1948

■ El bisbe Joan Carrera va presidir l'eucaristia

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT.— El sacerdot i historiador Joan Bonet i Baltà va ser enterrat el 8 de juliol a la parròquia de Sant Isidre, que ell havia fundat el 1948. Nascut a Vilafranca del Penedès el 1906, va morir la matinada del dia 6 a la residència sacerdotal de Sant Josep Oriol, a Barcelona. Va presidir l'eucaristia el bisbe auxiliar de Barcelona Joan Carrera, que va definir Mn. Joan Bonet com «un home que estimava, sempre amb una punta de passió. Un home que va voler una parròquia situada al cor de la vida, que ajudés els homes a tenir fe i a ser feliços», en fi, «un home del qual tots ens hem beneficiat».

L'església de Sant Isidre era pràcticament plena. Un total de 24 sacerdots van participar en la missa presidida per Mons. Carrera, a qui acompanyava l'actual rector, Mn. Felip Juli. Durant l'homília, el bisbe va dir que l'eucaristia de comiat a Mn. Joan Bonet era «una acció de gràcies per la seva vida», que havia estat «un do de Déu». «Déu ens el va donar d'una manera especial a nosaltres, els d'aquesta parròquia, que vam gaudir del seu amor i de la seva dedicació.»

El bisbe auxiliar de Barcelona també va recordar que Mn. Bonet «va estimar Catalunya. Malgrat que la seva vida va recórrer una etapa històrica difícil, ell aspirava a treballar en democràcia, a bastir una Església respectuosa i respectada. Se sentia història i estimava la història. S'hi sentia dins i l'estudiava».

Mn. Joan Bonet ha cultivat la història religiosa de Catalunya, sobretot del segle XIX, el Modernisme religiós, les

relacions entre el Vaticà i Catalunya, l'integrisme i grans personalitats eclesiològiques com Josep Morgades, Josep de Calassanç i Vives i Tutó. Va treballar fins a l'últim moment i ens ha llegat nombroses obres d'història religiosa. També era un expert en Torras i Bages i Jacint Verdaguer. Les seves obres més conegudes són *L'Església catalana, de la Il·lustració a la Renaixença* (1984), *L'integrisme a Catalunya*, escrita amb Casimir Martí, i el seu pròleg a les obres completes de Verdaguer. Amb la seva valuosa documentació sobre personatges, institucions i fets de la història religiosa de Catalunya dels segles XIX i XX va crear una secció especialitzada sobre història de l'Església contemporània a la Fundació Bonet Baltà, integrada a la Biblioteca Episcopal de Barcelona.

Un cop acabada l'eucaristia, un feligrès va tenir unes paraules per al sacerdot. Va explicar que, quan tenia 15

El sacerdot i historiador Joan Bonet i Baltà.

anys, li va demanar que s'encarregués de llegir les lectures de l'Evangeli en català —Mn. Bonet les llegia en llatí— «perquè tothom les pogués entendre». Explica que ell era de Múrcia i el sacerdot, en saber-ho, li va ensenyar a adqui-

rir l'accent català. Sobre això, diu que «Mn. Bonet em va ensenyar tant el to adequat com el sentit de l'Evangeli». Abans d'acabar les seves breus paraules d'homenatge, va dir que a l'església de Sant Isidre, on va llegir les lectures en català, «vaig conèixer la meua dona estimada, m'hi vaig casar i aquí he batejat els meus fills».

Seguidament, el taüt amb el cos de Mn. Joan Bonet es va col·locar en una fosa que s'havia obert al passadís de la nau central del temple. Després la van cobrir. Així, mossèn Bonet descansa a la parròquia de Sant Isidre de l'Hospitalet de Llobregat, a la parròquia que ell va fundar.

Carme Munté Margalef

Girona

Mn. Pere Ribot, nomenat fill adoptiu de Riells i Viabrea

RIELLS I VIABREA.— El dia 29 de juny van tenir lloc els actes d'homenatge del municipi de Riells i Viabrea a mossèn Pere Ribot, rector de Riells del Montseny. Per un acord unànim de l'Ajuntament, Mn. Ribot ha estat nomenat fill adoptiu d'aquesta població.

Els actes van començar amb una missa presidida pel mateix Mn. Pere, concelebrada juntament amb altres sacerdots i amics. Entre ells hi havia Mn. Jaume Reixach, actual administrador de la parròquia de Sant Martí de Riells, mentre Mn. Pere es recupera de la seva malaltia. Les autoritats civils van ser presidides per l'alcalde i el seu equip de govern, amb el president de la Diputació, el delegat del Govern de la Generalitat a Girona, representants del consell comarcal de la Selva, el diputat ponent de Cultura de la Diputació i representants d'ajuntaments de l'entorn.

Mn. Ribot, malgrat el seu delicat estat de salut, no tan sols va presidir l'ofici, sinó que també va pronunciar

l'homília en què va recordar la festivitat del dia, la dels apòstols Pere i Pau, i el testimoni de la seva fe, que ha considerat el millor do de la bondat divina. Va recordar als pares que porten els fills a la parròquia per rebre el baptisme que han de seguir amb responsabilitat l'educació cristiana a la qual es comprometen en batejar els fills.

Va cloure l'acte l'alcalde, que va recordar com, per mitjà de l'obra i l'activitat de Mn. Pere, Riells és conegut no únicament arreu de Catalunya, sinó que també és una referència de la nostra identitat nacional i un testimoni de la cultura del nostre país. Finalment, va dir que Mn. Pere forma part de la realitat i fins i tot del paisatge de Riells. L'Ajuntament va lliurar a l'homenatjat una còpia emmarcada de l'acord de nomenament i, en nom de tots els veïns, una escultura de Sant Jordi.

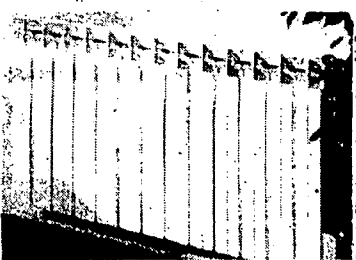
C.C.

Des de 8.000 ptes. al mes instal·li la seva calefacció a l'estiu i pagarà a l'hivern

**NOVETAT
LA CALEFACCIÓ CENTRAL
SENSE CALDERA**

TECC

LA PRIMERA CALEFACCIÓ CENTRAL
ELÈCTRICA DE BAIX CONSUM

CALOR CONFORTABLE

Silenciosa, no resseca l'aire, regula la temperatura amb termostats individuals.

CALOR ECONÒMICA

A més del seu consum reduït, la seva capacitat acumulativa manté durant molta estona la calor sense despeses d'electricitat.

CALOR FÀCIL

No cal instal·lació especial, sense obres, ni manteniment, només un endoll de 10A.

CALOR SEGURA

Controlada gràcies a un dispositiu electrònic, garantia durant 10 anys.

<http://www.virtual.es/tecc>

TELÈFON D'INFORMACIÓ: 902 10 37 88

TECC. Ap. de correus, 50 - 08812 Les Roquetes (Barcelona)

L'Arquebisbat exposa vint projectes per realitzar a la catedral de Barcelona

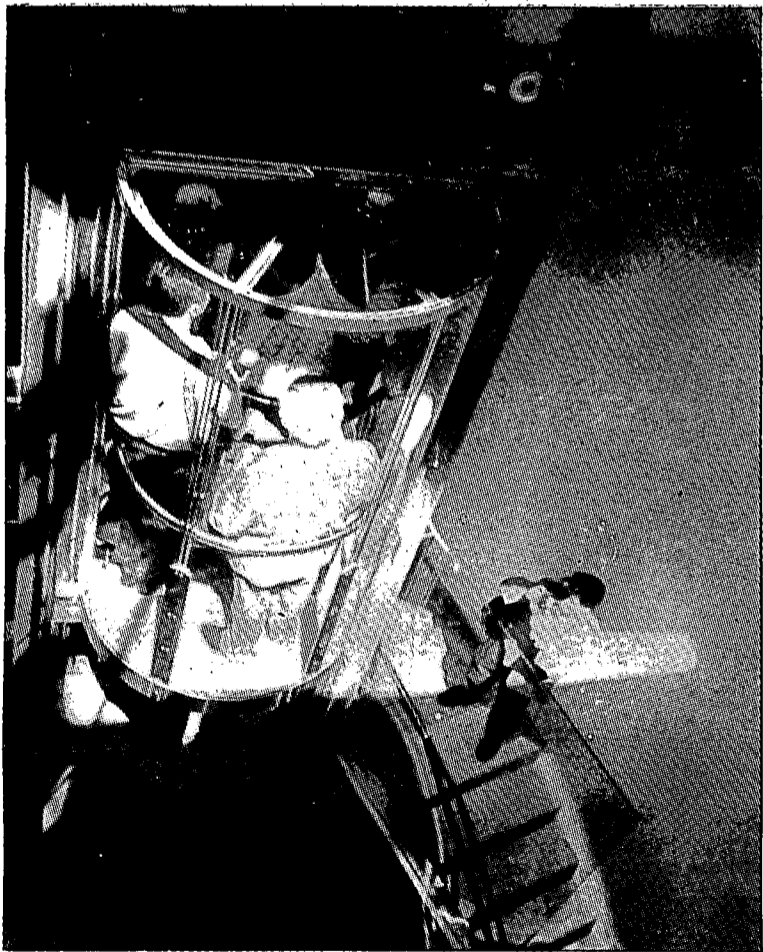
■ S'inaugura un ascensor panoràmic a la Pia Almoïna

BARCELONA.— Nombrosos mitjans de comunicació van acudir el 7 de juliol a la Pia Almoïna de Barcelona. El motiu eren la inauguració d'un ascensor panoràmic; l'exposició pública dels projectes culturals de l'Arquebisbat de Barcelona per realitzar a la catedral i a la Pia Almoïna, i l'última novetat sobre el casament de la infanta Cristina. Referint-se a això, Mn. Josep M. Martí i Bonet, delegat episcopal del Patrimoni Cultural de l'Arquebisbat de Barcelona, va dir que «som conscients que des d'avui fins a l'octubre serem visionats per moltíssima gent. Per tant, volem que la Pia Almoïna presenti els seus tresors de museu, la història de la diòcesi i quelcom més espiritual».

Tal com va explicar Mn. Martí i Bonet, l'1 de maig de l'any vinent se celebren els 700 anys de la primera pedra de la catedral. Aprofitant l'aviñentesa, «volem presentar tots els aspectes de la diòcesi, tant culturals com religiosos». A partir d'aquest punt, Mn. Martí i Bonet va anar detallant els projectes referents a intervencions immediates, alguns dels quals ja són una realitat. És el cas d'un ascensor panoràmic a la Pia Almoïna que permet contemplar diverses zones de l'edifici,

catedral i els monuments que l'envolten; «músiques estridents que de vegades no deixen sentir la missa». I va dir que el seu parer era compartit per l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya. A més, per facilitar la visió de l'enllaç als assistents a la cerimònia, s'instal·laran pantalles, en estat permanent, en punts estratègics de la catedral que permetran una visualització perfecta de l'altar major.

L'Arquebisbat de Barcelona preveu que el poble sigui el principal mecenes

L'ascensor de la Pia Almoïna fa un recorregut des del segle i fins a la façana de la catedral.

que van des del segle i fins a la visió de la façana de la catedral, acabada l'any 1913.

Amb motiu del casament de la infanta Cristina amb Iñaki Urdangarín, Mn. Martí i Bonet va anunciar que d'aquí a dos mesos s'hauran netejat «els grafitis i l'ambient» de la catedral. Concretant més, va parlar de «les músiques inadequades, impròpies per a la

dels petits projectes previstos fins a l'octubre. Per fer front a les despeses valorades entre 50 i 60 milions de pessetes, a partir de l'1 de setembre «començarà una campanya popular perquè la gent hi participi», va dir Mn. Martí i Bonet. I va puntualitzar que «quan un poble estima realment un monument, una ciutat, els diners surten per tot arreu».

Els projectes que es van presentar públicament es poden dividir en tres grups. El primer es refereix a restauracions: de les gàrgoles i les façanes de la catedral; del campanar de les hores i el rellotge de la ciutat de la catedral, i de la torre romana de la Pia Almoïna. El segon grup inclou edicions musicals de la catedral; una edició digital de goigs, i una altra de publicacions sobre la catedral i el museu diocesà. Finalment, el tercer grup de projectes és de tipus informàtic: creació d'una xarxa digital que informa de la catedral i la seva edició en CD-Rom; digitalització de microfilms del museu i l'arxiu de la catedral i de l'arxiu diocesà de Barcelona; programa informàtic que gestiona museus aplicat a la catedral i a la Pia Almoïna, i informació de la catedral a Internet. A més, també

està previst que el cor de la catedral s'il·lumini amb fibra òptica.

Quant a projectes de major envergadura, com ampliar el vestíbul de la catedral o cobrir les escales de la cripta de Santa Eulàlia, Mn. Martí i Bonet va parlar de la necessitat de trobar patrocinadors. Sponsors com «la Caixa», que ha patrocinat l'ascensor panoràmic de la Pia Almoïna.

L'arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles, va presidir la inauguració de l'ascensor. Referint-s'hi, va dir que «és un lloc on hi ha una intuïció i notorietat de la història de l'Església». Finalment, va definir la Pia Almoïna com «un museu viu que transmet la fe, que és cultiu de la bellesa posada al servei de Déu».

Carme Munté Margalef

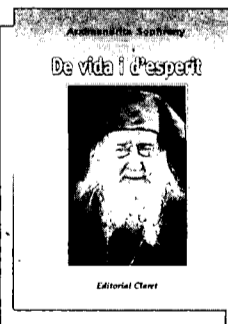
NOVETATS! Claret

Pere Casanellas
i Jordi Gendra

EL RITUAL DE L'HAGADÀ
DE PASQUA
La celebració del sopar
pasqual jueu

Arximandrita Sophrony
DE VIDA I D'ESPERIT

Col·l. Gresol 5
64 pàg.

Des de 1990 fins poc abans de la seva mort, el P. Sophrony, gran mestre d'espiritualitat rus, feia cada setmana unes xerrades espirituals als monjos del seu monestir. Eren gairebé improvisacions

sapiencials arran de qüestions o preguntes suggerides prèviament pels mateixos oients. Aquestes xerrades van ser curiosament enregistrades i transcrites. Una selecció d'aquests materials està recollida en DE VIDA I D'ESPERIT.

Col·l. Paràbola 9
110 pàg.

EL RITUAL DE L'HAGADÀ DE PASQUA és el text tradicional que la tradició jueva llegeix en el sopar festiu de la nit de Pasqua i que als cristians ens recorda com deuria ser el sopar pasqual de Jesús abans de la seva passió. Aquest volum ens ofereix una traducció molt acurada, precedida d'una àmplia introducció i acompanyada de notes. Tanca el llibre un epíleg de Carlos Benarroch, President de l'Amistat judeo-cristiana, ple de vivències i d'humanitat.

Francesc Torralba Roselló, Ramon Prat Pallarés
Begoña Román Maestre, Ramon Palol Curto

LES ÈTIQUES D'AVUI

Col·l. Els Daus 176
144 pàg.

«Les ètiques d'avui» fou el tema del IX Curset d'Estiu organitzat pel Secretariat de Formació permanent del Clergat de la diòcesi de Vic, «Reptes ètics del món contemporani». La fonamentació de l'ètica basada en el consens. Què és el consens?, «L'ètica del deure», «L'ètica de la finalitat», i «L'ètica cristiana en un món fragmentat». Un bon servei per a complir la invitació del Concili Provincial Tarraconense a cada cristià de «comunicar el Crist ressuscitat als homes i dones del seu entorn a través del testimoni i de la paraula» (CPT 5).

Roger de Llúria, 5 - 08010 Barcelona
Tel. (93) 301 08 87 Fax (93) 317 48 30
E-mail: edclaret@tsai.es

El consiliari diu...

La gent gran, antítesi o denúncia del nostre món?

La Gent Gran, a mesura que va posant anys, es fa feble, fràgil i gansonera... L'administració d'uns recursos limitats la fa morigerada, i el desig d'assegurar un avenir la fa semblar gasiva. La Gent Gran nodreix, amb el seu temps disponible, moltes entitats de voluntariat. Aquests són els nostres clars i obscurs.

En el món d'avui tot és rapidesa, força, consumisme i és prompte a les despeses i exhaurix tota possibilitat d'un temps disponible. El temps dels qui treballen té un cost econòmic o un cost per a un repòs adient: treball i diversió sovint deixen ben poc espai per reposar, per la vida de família, per les activitats culturals...

Els pensionistes tenim els ingressos marcats amb ben poc o res per estalviar... Qui disposa d'estalvis els guarda zelosament per a un imprevist o per deixar-los en herència a un ésser estimat, sovint hipotètic més estimat que disposat a correspondre...

Els jubilats no tenen ni l'esperança que poden tenir les persones en atur de poder, un

dia, reeixir amb el treball sota mà o amb una nova ocupació que, a vegades pot ser vendre *La Farola* o àdhuc la *mendicitat disfressada* que, pel que diuen, és un bon negoci per a alguns...

La Gent Gran és més comparable a aquells que abans en dèiem *pobres de solemnitat*...

La Gent Gran no pot, a diferència dels membres de les estructures *actives* del país, utilitzar mitjans coactius. La Gent Gran no pot convocar vagues, ni fer pressió per mitjà de sindicats. Únicament pot fer pressió boicotejant el vot a aquells candidats que utilitzen els grans a l'hora hedonista de les campanyes electorals i després les seves promeses resten arxivades o en tràmit indefinit.

La frugalitat frena la producció d'articles de consum immediat. La cultura de l'usar i llençar augmenta les deixalles no sempre fàcilment eliminables... La Gent Gran consumeix poc i guarda molt: llençar és renunciar al passat... Guardar és retenir l'avui per tenir un amic demà...

Lluís Antoni

Festa de fi de curs a Tarragona

Per celebrar el fi de curs, Vida Creixent va organitzar el divendres 6 de juny a Tarragona uns actes adequats que foren seguits pels components del Moviment i per altres simpatitzants.

Al matí tingué lloc, a l'església de Sant Francesc, la santa Missa en acció de gràcies pel curs finalitzat. Fou concelebrada per Mn. Josep Pasqual i Mn. Josep Bofarull, consiliaris, i viscuda per gran nombre d'assistents.

A les cinc de la tarda i al Centre de Pastoral Bisbe Borràs hi hagué l'acte de cloenda del curs amb la intervenció de Josep Lluís Fernández Coll, coordinador diocesà de Vida Creixent de Barcelona i president del Fòrum d'Organitzacions Catòliques d'Adults de la capital catalana.

Seguidament, parlà el consiliari diocesà Mn. Josep Pasqual i clogué l'acte el nostre senyor arquebisbe Dr. Lluís M. Martínez Sistach, fent referència a la important aportació que poden fer els adults grans a la vida de l'Església.

Vida Creixent, en la clausura del seus onzè curs, vol oferir a homes i dones que viuen aquesta etapa de la vida que segueix a la jubilació, l'oportunitat d'una major vivència d'espiritualitat en un ambient d'amistat i companyonia cristiana.

J.R.G.

«La vida arriba a ser una festa si ets capaç d'alegrar-te de les coses quotidianes i senzilles que ella mateixa t'ofereix inesperadament»
(Bosmans)

ACTIVITATS

VI Assemblea d'Animadors de l'arxidiòcesi de Barcelona

El dia 5 de juny passat se celebrà a Barcelona, a la Casa d'Exercicis de Sarrià, la VI Assemblea d'Animadors de l'Arquebisbat, amb nombrosa assistència que omplia totalment la sala de conferències.

Després d'unes paraules de salutació i benvinguda del coordinador diocesà, el consiliari, P. Lluís Antoni Sobrero, va desenvolupar extensament i clara el tema X del curs, *El compromís social, econòmic, cultural i polític*, a la llum del Concili Provincial Tarraconense, que van seguir amb molt d'interès tots els presents i que posteriorment va ser motiu de reunió per a deu grups formats entre la concurrència, per tal d'aprofundir i dialogar sobre el tema exposat.

Va intervenir a continuació el Dr. Sebastià Serrano i Farrera, catedràtic de Lingüística General i Teoria de la Comunicació de la Universitat de Barcelona, que va parlar sobre el tema: *Comunicació i diàleg*.

El Dr. Serrano va exposar en un ampli ventall tots els aspectes de la comunicació, des de la d'avis a néts, pares i fills, mestres i deixebles. Comunicació amb la mirada, el gest, la paraula. Va posar en relleu la importància que té per a l'alumne el fet que el mestre se'l miri. Quan el nen diu que el mestre no el mira, que no li parla, perd interès. Cal saber escoltar, hi ha qui sap escoltar molt bé i això és un mèrit. Hem d'aprendre a parlar i a saber escoltar... Estar pendent del que diu l'altra persona enforteix la relació. Una conversa és com una mena de joc, un joc de bàsquet en què la paraula és la pilota que passa d'unes mans a les altres. I l'ideal en una conversa és que cada persona tingui el seu torn. Es va referir al silenci, que en un moment de la conversa és un punt decisiu... encara que no sabem estar en silenci. Quan nosaltres ens comuniquem, a part de passar informació, fem relació i conversant es fan relacions i amistat.

La dissertació del Dr. Serrano va ser seguida molt atentament pels assistents que la coronaren amb un càlid aplaudiment.

Abans de dinar se celebrà l'Eucaristia, que fou presidida pel P. Sobrero i concelebrada pel viceconsiliari diocesà Mn. Jaume Serrano.

A la tarda es varen posar en comú les conclusions de cada un dels grups que dialogaren sobre el tema del curs, i amb el cant de l'himne de Vida Creixent es va cloure la sisena Assemblea d'Animadors.

J.L.F.C.

Ajuda'ns a oferir **cada setmana**
el valor cristià de les notícies

Posa un anunci a *Catalunya Cristiana*

Informació i assessorament publicitari personalitzat. Truqueu al tel. (93) 490 59 88.

1991

LOURDES

Pelegrinatges Diocesans
de l'Hospitalitat de la Mare
de Déu de Lourdes
de Barcelona

amb malalts i minusvàlids

122€

Del 26 al 30 de Juny

Presidit pel Cardenal Casadevall
Arquebisbe de Barcelona

13€

Del 13 al 15 de setembre

Presidit per un bisbe auxiliar

Informació i inscripció

HOSPITALITAT DE LA MARE
DE DÉU DE LOURDES

Diputació, 235, 1er. pis
08007 - Barcelona

Tel: 487 40 09 - Fax: 215 31 26

Organització tècnica: G.C.8

Magisteri

Carta Dominical

Ricard M. Carles

Cardenal, arquebisbe de Barcelona

La il·lusió ha d'anar unida a la tenacitat

Un autor nord-americà, en una novel·la que vaig llegir de jove, explicava l'inici de la seva estada a les Hawaii. «El primer dia —deia—, t'asseus davant el mar i penses. Els dies següents, només t'asseus.» No és pas la meua experiència davant el mar; però encara menys davant la muntanya. Estimula l'esperit.

D'entre les moltes coses que he anat a cercar sempre a la muntanya, hi ha un esport que suposa un

exercici físic exigent. També el domini del cansament. Així mateix, tenir un sentit objectiu de les dificultats, més que no pas del perill, ja que a l'escalada no parlem de graus de perill, sinó de graus de dificultat. S'hi aconsegueix també una intuïció de les nostres possibilitats reals, que ens mantindrà tothora lluny de magnificar les dificultats tant com d'arriscar-nos a fer res que superi les nostres possibilitats.

Les muntanyes uneixen en mi l'experiència de llargues marxes, tot sentint una temperatura agradable, o bé la forta calor dels migdies d'estiu, quan tot és vida a la muntanya; o el fred gèlid sota un fort vent a les marxes d'hivern, en què s'accepta de grat tot allò que ha de passar.

He viscut la força dels aiguats imprevistos i l'espectacle esfereïdor de les turmentes elèctriques, quan les agulles dels cims sembla com si volguessin esquinçar els núvols densos i negríssims que les envolten, i l'estrèpit dels llamps es multiplica amb l'eco de les altes cimaledes.

He assaborit també la pau dels silencis llargs i profunds, aquells dies d'estiu en què, caminant sol per algun sender llunyà sota l'arbreda, no se sent cap vent, ni ocells que cantin. Només hi arriba l'esclafit de les pinyes obrint-se al bat del sol.

Tant en coses fàcils com difícils, he viscut a la muntanya la necessitat d'unir la il·lusió amb la tenacitat. Fa tanta falta en la vida aquesta doble actitud! La

il·lusió d'iniciar una ascensió ha d'anar unida a la perseverança en l'esforç.

Era un admirador de la muntanya qui va expressar aquesta doble necessitat amb aquest bonic pensament, no sols aplicable a la muntanya sinó a tota la vida humana.

«Posa la teua mirada en el camí del cim, però no t'oblidis de mirar-te els peus. El darrer pas depèn del primer. No et pensis que ja hi has arribat, perquè veus el cim. Pensa en els peus, assegura el pròxim pas, però que això no et distregui de l'ideal més elevat. El primer pas depèn de l'últim.»

Sense una intenció concreta d'un fi, no hi ha accions humanes. Sense una idea clara de quin és el cim on es dirigeix la nostra vida, aquesta pot no ser altra cosa que caminar vacil·lant o desil·lusionat. El primer pas depèn de l'últim.

El muntanyenc o l'escalador que trobem per la muntanya, sigui on sigui, sap que ve de casa i hi ha de tornar.

L'home és un muntanyenc que ha sortit a fer una llarga marxa en clarejar el dia de la seva vida i que tornarà al capvespre.

Aquest muntanyenc sap que ve de Déu i torna a Déu. Tant de bo que, posseïdor d'allò que hi ha més elevat en aquest món —l'ànima de la persona—, sàpiga conduir-la, com per dalt dels cims, per allò més enlairat d'una conducta digna d'ella.

Joan Martí i Alanis

Bisbe d'Urgell

Ja som un país «normal»?

Homologar-nos amb els països occidentals més avançats esdevé l'ideal suprem dels estats de la península ibèrica, com Espanya, Portugal i Andorra, que fins ara anaven al grup de la cua. Quan les darreres setmanes hem vist que França i Alemanya tenien problemes econòmics i es començaven a desviar de la convergència de l'Euro i Espanya, en canvi, millorava la situació, hem començat a superar un complex històric. Com va succeir amb els Jocs Olímpics de Barcelona o bé a Andorra amb l'entrada a les Nacions Unides. No és solament en el terreny econòmic i polític que hem avançat. Un altre exemple el tenim en la salut: del 43,7 per mil en la mortalitat infantil el 1960 a solament el 6 per mil el 1994 a Espanya. Són molts els camps en els quals hem millorat, certament.

Però quan arribem a contemplar el sistema de valors, el patrimoni espiritual que més estimem els que creiem en la transcendència humana, les opinions es dividiran per força. Vegeu, si no, el que deia la prestigiosa revista *The Economist* el mes de desembre passat en un article titulat *In transit*: «Les ciutats com Madrid o Barcelona manifesten com s'ha modernitzat

Espanya els darrers temps. Les dones tenen un paper més important que abans, l'Església i l'exèrcit importen menys. Es veuen per tot telèfons mòbils. La família encara compta, però està començant a cedir a les reclamacions de l'individu. Pares solters, divorci, contracepció, homosexualitat, abús de drogues i sida, coses inaudites i àmpliament censurades abans, han esdevingut una cosa corrent. En conclusió, Espanya ha arribat a ser un país europeu considerablement normal.»

Podríem ser titllats de reaccionaris si, aplicant els nostres criteris morals, condemnàvem en bloc el camí de la modernitat —més aviat la postmodernitat— entre nosaltres. La democràcia té uns valors que no teníem i ara hem adquirit, per exemple. Però no em negareu que, en conjunt, la manera de valorar la nostra vida actual en aquestes frases de la revista britànica és còmica, per no dir dramàtica. Que la mesura per constatar que hem arribat a ser moderns com els altres sigui l'augment de víctimes de la droga i del sida, o bé la descomposició de la família, és veritablement trist.

El fenomen de la cultura arriba a ser englobant. Ens embolcalla a tots, com fa l'atmosfera, i no serà fàcil destriar de la vida moderna allò que és bo i el que no ho és. Hi ha uns líders d'opinió, hi ha unes modes que ens arrossegueu. Els mateixos òrgans més representatius de la sobirania nacional, els parlaments, no es poden sostreure a la influència de la legislació corrent en altres països europeus. Allò que fan els altres apareix com el millor i és una raó per imitar-ho.

Malgrat tot, la força alliberadora de l'Evangeli s'ha de manifestar en nosaltres pel fet de saber anar, si cal, contra corrent. S'ha d'esperar que les estadístiques parlin encara més clar sobre les males conseqüències que porten algunes d'aquestes coses? És que no és més noble per a una persona decidir per ella mateixa amb llibertat d'esperit, que no pas seguir el corrent com fan les ovelles del ramat?

Jo també penso que és millor viatjar junts amb el

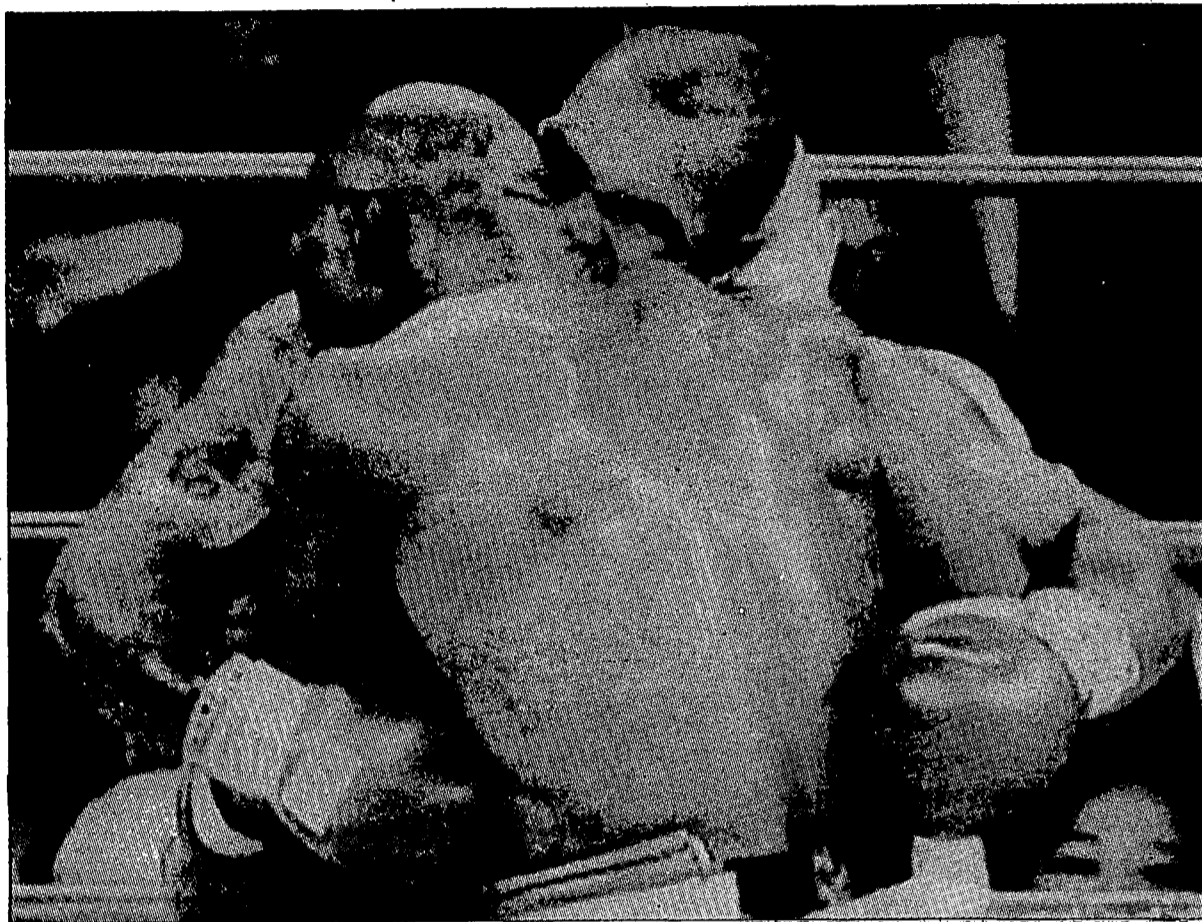
vaixell d'Europa que no pas tornar a l'aïllament. Que el món occidental, comptant-hi Amèrica, és el nostre món. Però, és que a casa nostra no podem tancar i obrir les finestres d'acord amb els fenòmens atmosfèrics? Al Pirineu es pot observar com els que fundaren els nostres pobles van saber posar-los a la solana i ben guardats dels vents del nord. Perquè hem d'assumir sense crítica tot el que ens ve de fora? No són ara millors els nostres plats que els de l'horrible cuina nord-americana? No és molt millor la nostra tradició familiar que la que apareix des de fa anys al cinema i a la TV, que també ha vingut d'allí?

En una altra revista, *Objectif l'Europe*, que m'arriba de Brussel·les, G. Tegyeu fa una anàlisi de dades demogràfiques i compara els anys 60 amb l'any 1994. A Europa llavors varen néixer 5.783.687 nens. Ara, 4.410.764. Hi va haver 2.504.161 matrimonis contrà solament 1.939.279. De divorcis n'hi hagué 170.334 i, en canvi, l'any 1993 van augmentar a 636.282. Tres vegades més. Conclou dient: «Es té la impressió que els europeus estan cansats. Cansats dels seus propis interrogants i dubtes, fatigats per falta de visió i orientació, cansats del seu benestar material. La perspectiva d'una regressió es reforça. Els estímuls de la moneda única, de les cimeres de caps d'estat i de govern, les directives de la Comissió europea tenen ben poca influència per fer despertar la gent. El problema és més profund: els valors fonamentals han estat tocats.»

Encara que volem ser europeus i seguir tots els camins de convergència positius lluitarem, probablement amb forces desiguals, però amb convicció i confiança, per no ser un país europeu «normal», tal com ho entén l'articulista de la revista britànica *The Economist*. Comptat i debatut, els anglesos, pels seus interessos, principalment els econòmics, prou que en saben de prendre distàncies respecte d'Europa des de la seva illa. En algunes coses ens anava millor una altra normalitat, i era més nostra. Que ells es guardin la seva, si els va bé.

opinió

Zoom

Fa centenars d'anys que la boxa es practica. Originàriament a Anglaterra, on fou necessari reglamentar-la l'any 1810, per evitar abusos poc adients per a un mal anomenat esport. En aquell temps, la boxa era a puny nu, no s'usaven guants. Ara, amb guants i tot, el boxador Mike Tyson s'ha permès la barbaritat, en un cos a cos, de mossegar l'orella a l'adversari, i n'hi ha arrabassat un tros... Però en la seva salvatjada va trobar el càstig amb la pèrdua del títol i, posteriorment, la inhabilitació per pujar al ring. Econòmicament va trobar danys i perjudicis i multa milionària que no li deixarà aixecar mai més el cap... Potser seria el moment d'examinar i pensar sobre l'esportivitat d'un joc massa perillós.

Impromptu

Oriol Camps

Sobre el terrorisme

Poc dura l'alegria a casa dels pobres. Els pobres som nosaltres, el conjunt de ciutadans d'aquest país que no vam dissimular l'alegria per l'alliberament dels dos ostates que ETA retenia en poder seu. Teníem motiu per alegrar-nos, certament, encara que el seguiment dels dos processos d'alliberament fos molt diferent.

Però al fons de l'alegria reteníem un cert aire temorenc per la reacció que es pogués produir al si de l'organització terrorista, que no s'ha fet esperar, i molt dramàticament. Un nou segrest a termini fix i amb condemna de mort per a l'ostatge si no es compleixen les exigències dels segrestadors i tothom tem que, malauradament, s'executarà la sentència, que l'ostatge serà assassinat.

Quan els lectors llegeixin aquest impromptu, segurament que haurem sortit de dubtes. Però hauríem de pensar sobre els drets humans que amb tanta passió es defensen aquests dies sobre l'apropament al seu país dels presos d'ETA, i el respecte que els etarres tenen sobre els drets humans dels que cauen a les seves mans... Aquests dies n'hem vist un bon exemple.

Però, no sóc l'únic que ho pensa, cal anar al fons de la qüestió, no limitar-se a lamentacions, a fer bastonades de cec. Cal admetre o buscar les possibilitats de diàleg, i potser per això seria bo seguir l'exemple d'Irlanda. Allí pateixen el mateix problema, agreujat perquè la violència és a ambdós bàndols. Però quan es pot establir una treva, les negociacions a través de qui sigui poden portar a la solució. I s'ha de trobar.

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

Fonamentalisme religiós a l'Orient Mitjà

La decisió del govern de Jordània que permet l'ensenyament de la fe cristiana als alumnes cristians que freqüenten escoles públiques o governamentals ha estat rebuda amb satisfacció per part de la comunitat cristiana, informà la revista *Terra Santa* (juny de 1997).

Fins ara, a Jordània, l'ensenyament del catecisme només estava permès a les escoles privades, que pertanyen a les tres comunitats no musulmanes més importants: la llatina, la grecortodoxa i la grecocatólica, mentre que la religió de Mahoma era l'única que s'ensenyava a les escoles públiques.

Cal dir que Jordània actualment té uns 200.000 cristians que representen el 8% de la població, majoritàriament musulmana.

La decisió del Govern ha provocat, però, reaccions negatives per part dels grups fonamentalistes islàmics, molt influents en el país.

Ja l'any 1997, els cristians havien fet una petició al Govern per tal que s'ensenyés la fe cristiana als cristians de les escoles governamentals, i només ara s'ha acceptat la petició. Segons el primer ministre jordà, «l'educació religiosa és bàsica en el desenvolupament educacional de l'alumne».

Potser aquesta disposició del Govern de Jordània prové del millorament de les relacions entre la jerarquia cristiana i la família reial hashemita en aquests darrers anys. Això ha propiciat també que els cristians estiguin representats en el parlament amb una quota determinada, d'acord amb el número de la població. Actualment, nou membres de la Cambra baixa i

quatre de la Cambra alta són cristians.

No són pas iguals les relacions del cristianisme amb el Govern d'Israel, condicionat i atrapat per grups radicals i fonamentalistes. Un cas recent, entre molts, l'ha difós la televisió israeliana: la crema de llibres i de material didàctic i de propaganda cristiana a la plaça de la ciutat de Jerusalem. Al voltant de la foguera s'hi veien jueus ultrareligiosos, joves i grans, atiant el foc i desfullant els llibres per facilitar la combustió.

Arran d'aquesta crema, el rabí Ovadia Yosef aconsellava als carters que destruïssin ells mateixos tot el material de propaganda missionera, malgrat les penes que la llei del país imposa a qui estripa el correu que cal distribuir.

La premsa local —majoritàriament laica en matèria religiosa— ha desaprovat aquesta mena d'espectacles que recorden èpoques passades. Amb tot, tant la legislació àrab com la israeliana castiga, encara ara, les persones que es converteixen o indueixen a convertir-se a una altra religió, tot i que sigui només per avantatges econòmics.

A l'Occident, ha desaparegut el fanatisme cristià del temps de les croades, sobretot després de la llibertat religiosa promulgada pel Concili Vaticà II, però roman encara amb virulència en grups fonamentalistes i influents de l'Orient Mitjà, tant del poble àrab com del poble jueu.

Tribuna

Jordi Bassas i Ribalta

Han mort
dos capellans

Si creus en un Déu provident, és molt difícil que creguis en l'atzar. Per això m'és tan difícil creure que les morts de mossèn Joaquim Poch i Santanach i de mossèn Josep Maria Montfort i Alabau, el mateix dia 11 de juny de 1997, hagin estat fruit de l'atzar. I la raó és aquesta. Tant mossèn Poch com mossèn Montfort han estat dues persones clau en la meua vida espiritual. A ells els dec un mestratge que ha orientat, i espero que continuï orientant, la meua vida.

Què podria explicar de mossèn Montfort? Potser la seva paciència amb la colla de bordegassos d'entre catorze i setze anys que érem aleshores i les nostres «malifetes» en aquella postcatequesi en el mateix recinte del seminari. Ai, els peixets de colors que havíem matat en aquella petita bassa, davant dels mateixos nassos del pobre senyor rector! Com podia intercedir mossèn Montfort en favor nostre, és un misteri que transcendeix l'espai i el temps. Mossèn Montfort se'ns enduia d'excursió, amb la mateixa il·lusió d'infants que nosaltres mateixos; i en s'encomanava el seu amor a la natura, fins i tot quan acaronava amb infinita tendresa la sargantana que volia tafanejar la seva motxilla. No puc pensar en mossèn Montfort sense sentir l'olor de l'espígol, de la farigola, del romaní i de tot l'herbei aromàtic de les nostres muntanyes. «Mira la verdor d'aquells rebrots de la copa dels pins, mira quina bellesa els ha donat el bon Déu.» Aquesta era la seva pastoral entre una colla de joves esverats com nosaltres. Per això l'estimà-

vem tant. Ell, el *moro*, com li deien els seus companys d'estudis, d'una banda, perquè havia fet la mili a l'Àfrica; de l'altra, perquè les seves faccions brunes i el seu tarannà apassionat tenien un no sé què de místic nord-africà.

Què podria explicar de mossèn Poch? Ell, ànima i guia espiritual d'almenys tres generacions de joves d'acció catòlica a Sant Josep Oriol. Confessor incansable d'aquella joventut, alguna pietosa maledicció deuria rebre de les devotes senyores que veien com els jovencells acaparaven la «tanda» del confessor. Encara recordo el pessigolleig de les seves més que poblades celles i també l'entrançable certesa que teníem els penitents de la seva no dissimulada predilecció pels condiments d'all. Però, amb o sense celles, amb o sense alls, les seves paraules calaven fons a dins i a fora del confessor. Ara penso que n'era d'increïble la seva capacitat per atendre els casos personals i fer-se'ls seus. Com aquell qui diu, sabia de quin mal patien tots i cadascun dels feligresos, amb una eficàcia que ja voldrien avui molts assistents socials i membres d'organitzacions assistencials —sense desmerèixer-los, és clar. Mossèn Poch va ser benefactor, no tan sols espiritual, sinó també temporal, i ben temporal, de molta gent del barri —entre els quals m'hi compto jo mateix. Però ho feia amb tanta naturalitat i senzillesa com el mateix acte de respirar. Estic segur que, per a ell, la violència hauria estat deixar-ho de fer.

Moltíssimes més coses podríem dir d'aquest parell de grans, grandíssims, capellans que ens acabem de deixar, però necessitaria volums per fer-ho. Ho resumiria dient que en tots dos s'hi podia endevinar allò que, de manera intuïtiva; tot cristià busca en el capellà, sense entrar en disquisicions inútils. Mossèn Poch, mossèn Montfort, moltes gràcies per la vostra inqüestionable santedat, per aquest do que va saber rebre del bon Déu i que va saber conrear al llarg de tota la vostra vida. Jo, com a fill espiritual vostre, us reto homenatge públic, amb la tristesa de la separació, però també amb l'esperança del retrobament.

Punt de vista

Ferran Blasi

Déu Creador

Es pot dir que Déu ho és tot per a les criatures humanes —Caritat, Intel·ligència, Justícia, Misericòrdia, en grau infinit—, i aquest mateix nom de criatures fa pensar, en primer lloc, en la seva condició de Creador —un Creador que és Pare i Mare—, de la qual fa participar en alguna mesura els que, d'aquesta manera, arriben a ser pares i mares, i són com una imatge de Déu per als seus fills.

Una de les formes més característiques del rebuig de Déu que es dona avui dia és la que acompanya, en grups humans molt amplis, un menyspreu generalitzat de la funció de procreadors —de col·laboradors del Creador— de la qual són capaços els homes i les dones. Negar-se conscientment a ser pares o mares, quan ho poden fer, els que hi són cridats, equival, d'alguna manera, a allunyar-se de Déu.

Per això l'allunyament de Déu que s'observa al nostre voltant va acompanyat del rebuig d'allò que és essencial al matrimoni: el desig de ser fecunds en aquells que, per voluntat del Creador, arriben a ser dos en una mateixa carn.

I la complicitat en aquests pecats, amb consells desencertats, amb paraules inoportunes, amb mesures socials opressives de la família, també condueix, als que hi incorren, a resultats semblants.

De forma especial predicar una doctrina errònia sobre la fecunditat del matrimoni té unes conseqüències deletèries en la vida de l'Església i la societat. I, al contrari, adoptar una actitud favorable a la vida, i intentar difondre-la, és una de les millors maneres de sembrar pau i alegria. I, certament, un signe inequívoc de la garantia del bon esperit d'algú. Així s'ha pogut observar en figures egrègies que hem conegut, encara que per dir aquestes coses hagin hagut d'anar contra corrent.

Pinzellades

Justo López Melús

Cotxe obert al carrer

Deia el poeta que és una pena ser «cec a Granada». Estar boig és una altra cosa. Boig a Granada titulava Javierre la vida de sant Joan de Déu. És una vida impressionant. Una bogeria. Els criteris humans el deixaven indiferent, només l'importaven els criteris evangèlics. «A qui vulgui prendre't la túnica, dóna-li també el mantell» (Lc, 5, 40). No l'importava que l'enganyessin, que no li ho agrairin. «Estava boig.» Déu no ens estima perquè siguem bons; Déu ens estima perquè estem «boig».

Un capellà exerceix el ministeri als suburbis. Li han regalat un cotxe i l'ha deixat obert al carrer amb aquest rètol: «Germà, deixa aquí el que et sobri, perquè un altre pugui agafar el que necessita.» I diuen que cada dia el cotxe s'omple i es buida. Alguns «prudents» el titllen de boig. «No cal passar-se, és un exagerat.» És una escapadòria que utilitzem per enfonsar els nostres remordiments i poder viure tranquils. Com va acabar l'aventura? Això no importa, des dels criteris de l'Evangeli.

Humor

Cartes del lector

Protegir els menors de la informació agressiva

Sr. Director,

El públic infantil necessita estar protegit de certa informació. Les imatges de terror, violència i erotisme ajuden a generar una deformació de la seva ment i poden, a llarg termini, convertir-los en persones violentes i sense sensibilitat. Els nens i nenes són com esponges que absorbeixen tot el que els envolta i se'ls ensenya, i aquesta mena d'informació deforma els valors fonamentals.

Els petits no sempre distingeixen el que és bo o dolent per a ells. Cada nen ha d'estar en contacte amb el que és adequat a la seva edat. L'adolescència i la joventut són moments d'intens creixement en el coneixement del que és bo, del que és bonic i del que és veritable; d'experimentació interioritzada del món visible i de les relacions amb els altres. Finalment, també necessiten descobrir el seu propi jo. El primer que s'ha de fer amb els menors és proveir-los de sentit intel·lectual i moral.

Els mitjans informatius han d'integrar clarament la protecció a la infància i a la joventut perquè, tot i que està en vigor la Llei del menor, encara hi ha anuncis o programes que s'emeten en hores en què els nens miren la televisió.

Tot i que aquests mitjans assumeixen quotes cada vegada més importants en les funcions educatives,

seria bo esmentar altres activitats que puguin ocupar el lleure dels nens i intentar que el públic infantil no es faci adepte a la TV i també als videojocs, com passa actualment.

Aquestes activitats podrien ser: la música, treballs manuals, cursos de cuina, campionats d'esports, excursions, etc., i també els actes de solidaritat oferint el seu temps als més necessitats.

NÚRIA OMS
Barcelona

A favor dels mètodes naturals

Sr. Director,

Tot i que el 1978 l'Organització Mundial de la Salut i altres investigadors van demostrar que biològicament el mètode natural de Billings per a la regulació de la fertilitat humana té una efectivitat del 99%, el nostre país està en un rànquing molt baix en la utilització dels moderns mètodes naturals de planificació familiar.

L'anticoncepció artificial violenta drets humans molt importants com: 1. El dret a la salut. Només cal llegir tots els efectes secundaris que s'inclouen en les capses de píndoles per concloure que és més ètic «receptar» un modern i eficaç mètode natural; 2. El dret a la informació. Cal informar la població de tots els mecanismes d'acció dels anticonceptius, així com de les seves alternatives naturals; 3. El dret a la igualtat entre els sexes. Amb els mètodes artificials, la càrrega anticonceptiva recau sobre la dona. Amb els mètodes naturals l'home i la dona cooperen mútuament a evitar un embaràs; 4. El dret a la vida. La píndola «del dia després», la píndola avortiva i els dispositius intrauterins són mètodes avortius amb els quals s'elimina un minúscul ésser humà.

Així doncs, Metges Cristians de Catalunya, en sintonia amb molt altres grups religiosos i ecològics, aposta decididament pels moderns mètodes naturals tot i la forta pressió econòmica dels fabricants de píndoles, preservatius o dispositius.

J.M. SIMÓN CASTELLVÍ
Barcelona

Catalunya Cristiana agraeix les cartes dels seus lectors i demana que no superin les vint línies mecanografiades. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i ha de constar l'adreça i el telèfon. *Catalunya Cristiana* es reserva el dret de publicar les que consideri oportú i no s'identifica amb l'opinió dels lectors. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades respecte dels originals no publicats.

Vols viatjar
DE FRANC
a **TERRA**
SANTA?

Amb «CATALUNYA CRISTIANA» ÉS MOLT FÀCIL GUANYAR

SORTEIG VÀLID NOMÉS PER A NOVES SUBSCRIPCIONS

- 1 Emplena la butlleta de subscripció amb totes les teves dades.
- 2 Tria la forma de pagament que et vagi més bé.
- 3 Retalla la butlleta per la línia de punts i envia-la per correu al més aviat possible.
- 4 De seguida que rebem la teva butlleta, et lliurarem per correu el teu primer exemplar de *Catalunya Cristiana* i el **certificat de participació** per al sorteig de **dos viatges a Terra Santa** per a dues persones.

Aquesta CAMPANYA començarà l'1 d'abril i s'acabarà el 31 d'octubre de 1997. El sorteig dels viatges es farà davant de notari, abans del 15 de desembre.

SUBSCRIU-TE a
«CATALUNYA
CRISTIANA»
i podràs guanyar
un dels
DOS VIATGES
a TERRA SANTA
per a dues persones

Nom
Adreça.....
Població.....D.P.....
Província.....Tel

Se subscriu a «CATALUNYA CRISTIANA» català/castellà per l'import anual (52 números) de 9.880 ptes.

El pagament de l'esmentada subscripció el faré mitjançant

domiciliació bancària (en aquest cas ompleneu l'ordre de domiciliació) xec nominatiu que adjunto per valor de 9.880 ptes.

Solicito fer el pagament a través de:

- 1 sol rebut de 9.880 ptes.
 2 rebuts mensuals consecutius de 4.940 ptes.
 4 rebuts mensuals consecutius de 2.470 ptes.

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc / Caixa.....Agència.....
Adreça.....

Senyors,
Els prego que, a partir d'ara i fins a nou avís, paguin els rebuts que els presentarà **FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA** per la meua subscripció a «CATALUNYA CRISTIANA» amb càrrec al meu compte corrent/llibreta.

Entitat Oficina DC Compte

Data.....

Signatura del titular del compte/llibreta:

església en el món

Cuba

Càritas treballa a Cuba enmig de molts obstacles

■ El règim de Castro no veu amb bons ulls la presència de l'entitat humanitària

L'HAVANA.— Càritas Cuba és, des del 1991, l'única institució no governamental que ha aconseguit implantar-se en aquesta illa caribeny. Malgrat els impediments del règim comunista de Fidel Castro, Càritas Cuba sobreviu i treballa gràcies a l'aportació desinteressada de sis mil voluntaris. Així, a pesar de l'ambigüitat de la seva situació jurídica, l'acció humanitària de Càritas alleuja les condicions precàries de vida de la població.

El 1991 Càritas Cuba va iniciar les seves activitats. Tot i que no frueix del reconeixement jurídic del règim castrista en el pla legal i, per tant, no existeix, aquesta institució humanitària ha anat creixent i ampliant el seu àmbit d'actuació. Avui, Càritas Cuba treballa sobre la base de dos-cents cinquanta grups parroquials, que suposen un total de sis mil voluntaris. Segons explica el seu director, Rolando Suárez, per a moltes d'aquestes persones la participació en el projecte de Càritas implica «una redescoberta de l'Església».

Rolando Suárez reconeix que no és gens fàcil portar a terme objectius com la promoció de la persona humana i l'ajuda humanitària, ja que a nivell estatal mai no s'ha volgut reconèixer ni la

pobresa ni la necessitat d'ajut. Malgrat tot, i després de sis anys de trajectòria, Càritas Cuba es manté econòmicament gràcies a les aportacions d'organitzacions catòliques nord-americanes i europees. Així, el 1996, es van poder destinar uns trenta milions de francs a l'ajuda humanitària, la meitat dels quals es van dirigir a diversos hospitals que no tenien ni antibiòtics ni insulina.

Càritas Cuba actua principalment per ajudar a les víctimes de la degradació econòmica tant si són ancians, joves o infants. D'altra banda, l'alcoholisme, la prostitució juvenil i la corrupció són alguns dels resultats de l'aïllament econòmic i polític de la Cuba castrista i contra els quals intenta lluitar Càritas.

(La Croix)

L'estancament de l'economia cubana agreuja les condicions laborals.

Uruguai

Els bisbes d'Uruguai volen saber la sort dels desapareguts

MONTEVIDEO.— La Conferència Episcopal d'Uruguai ha demanat al president d'aquest país, Julio María Sanguinetti, que doni a conèixer el parador de les més de cent-cinquanta persones que van desaparèixer entre el 1973 i el 1985, durant el règim militar. Els bisbes van fer pública la seva demanda arran de la denúncia que va presentar el senador Rafael Michelini sobre l'existència de cementiris clandestins en dos quaters de l'Exèrcit. En el comunicat de la Conferència Episcopal, els bisbes fan constar el dret de les famílies a saber on es troben els seus parents i a «donar una digna sepultura a tots aquells que hagin mort». Així mateix, els prelats han demanat al govern de Sanguinetti que accepti el «dret de petició» dels familiars perquè s'investigui on es troben les diferents víctimes i, segons els casos, la causa de la seva defunció. Segons algunes organitzacions humanitàries que treballen a l'Uruguai, més de cent-cinquanta persones van desaparèixer entre els anys 1973 i 1985. Aquestes mateixes entitats calculen que unes trenta-dues haurien desaparegut a l'Uruguai i la resta a l'Argentina.

C.C.

França

Frédéric Ozanam serà beatificat el proper agost

PARÍS.— Joan Pau II beatificarà Frédéric Ozanam, impulsor del catolicisme social a principis del segle passat. Aquest acte solemne tindrà lloc el proper agost a París, en el transcurs de les Jornades Mundials de la Joventut que enguany se celebraran a la capital francesa. Frédéric Ozanam va néixer a Milà el 1813, si bé va viure a Lió durant els anys de joventut, i va morir el 1853. Ozanam va ser el precursor del catolicisme social, que defensava els drets dels obrers durant els anys de la Revolució Industrial. A més, també va ser el cofundador de les Conferències Sant Vicenç de Paül, un moviment d'apostolat i d'acció social reconegut el 1845, malgrat el seu caràcter laic.

C.C.

Ajuda'ns a salvar una vida!

- Centres d'acolliment de mares amb problemes.
- Ensenyament de planificació familiar natural.
- Grups de joves PRO-VIDA que promouen una cultura de la vida.

TELÈFONS DE LA VIDA
204 71 11 i 417 39 64

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA
Bonaplata, 42, 1º, Tel. 204 71 11 08034 BARCELONA

COL-LABORA FENT-TE SOCI

SÍ A LA VIDA, DESITJO REBRE EL BUTLLETÍ INFORMATIU PRO-VIDA

Nom

Adreça

Població

Província

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA- Bonaplata, 42, 1º, Tel. 204 71 11 08034 BARCELONA

El Papa demana a Netanyahu i a Arafat que recuperin el camí del diàleg

■ Joan Pau II vol que els dos missatges siguin valorats pel seu contingut moral

ROMA.— Joan Pau II s'ha adreçat per carta al president de l'Autoritat Palestina, Iàsser Arafat, i al primer ministre d'Israel, Benjamin Netanyahu, per demanar-los que remprenguin el diàleg «a qualsevol preu». Les dues cartes, fetes públiques pel servei de premsa del Vaticà, daten de mitjans de juny. D'altra banda, el Pontífex comunica als dos líders el seu desig d'anar a Terra Santa arran del Jubileu del 2000.

Davant l'estancament de les converses entre palestins i israelians per trobar una sortida pacífica al contenciós dels diversos assentaments de colons jueus, Joan Pau II escriu una carta a Iàsser Arafat i a Benjamin Netanyahu exhortant-los a lluitar per la pau. En les missives, el Papa es mostrà preocupat pel caire explosiu que prenen els enfrontaments entre jueus i palestins, sobretot a la ciutat d'Hebron, on es troba la tomba d'Abraham. Malgrat que el Pontífex va enviar les cartes el 16 de juny passat, els responsables de premsa del Vaticà no ho van donar a conèixer als mitjans de comunicació

fins ara.

En el missatge que adreça a Netanyahu, Joan Pau II li demana que obri de nou la via cap a «compromisos necessaris i coratjosos», en la mesura que «els pobles palestí i israelià ja fa massa temps que aguanten el pes feixuc de patiments». En aquest sentit, el Sant Pare recorda al líder israelià que tots els esforços que es facin ara, tindran l'agraïment de les futures generacions.

En relació a la carta que envia a Iàsser Arafat, el Pontífex exhorta a restaurar el procés de negociacions «a qualsevol preu», com a mostra de la seva «voluntat de compromís».

En les dues cartes, Joan Pau II fa constar que les seves demandes no siguin considerades una exigència política, sinó que siguin valorades des d'un «punt de vista moral». De fet, el Pontífex diu que la seva iniciativa ha sorgit de la preocupació per minvar la «tristesa» i el «sentiment de frustració» que

viuen els palestins i els israelians que desitgen la pau.

Abans d'acabar les dues cartes, Joan Pau II fa saber que té el desig ferm de visitar Terra Santa amb motiu del Jubileu del 2000, confiant que aleshores, la pau ja serà una realitat.

(APIC)

Internet i Arafat

Aquesta no és la primera vegada que el líder palestí manté contacte epistolar amb el Pontífex. En el transcurs del simpòsium islamocristià que va tenir lloc a la mesquita de Roma el març passat, Iàsser Arafat va enviar, a través d'Internet, un missatge al Sant Pare en què li demanava la seva participació en la trobada. Dos mesos més tard, la muller del president de l'Autoritat Palestina, Souha Arafat, va sol·licitar ser rebuda en audiència per Joan Pau II, aprofitant una estada a Roma. Durant la recepció, Souha Arafat va donar al Sant Pare un missatge del seu marit en què es mostrava a favor de la intervenció papal en el procés de pau a l'Orient Mitjà.

EL CLERGAT NADIU PROMOU LA IMPLANTACIÓ DE L'ESGLÉSIA ALS PAÏSOS DE MISSIÓ

AJUDEM ELS SEMINARISTES NADIUS I DIGUEM BEN ALT QUE...

...la llavor ha arrelat i el Clergat Nadiu és el fruit d'unes Terres que necessiten l'ajut de l'Església.

...els missioners passen el testimoni a mans de Bisbes i Sacerdots Nadius.

...el Clergat Nadiu és el futur de la nostra Església i ara més que mai aconseguirem que les vocacions no es perdin per manca de mitjans.

...89.000 seminaristes joves es preparen per servir els seus pobles ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES. També ajudem els noviciats femenins i masculins de Missions.

Enguany aquests Cinc Seminaris majors depenen especialment de la nostra col·laboració per garantir el futur de l'Església en aquests països.

Seminari Sant Josep	Ikot Ekpene (Nigèria)	580 alumnes
Seminari Interdiocesà	Taegu (Corea del Sud)	268 alumnes
Seminari Sant Pau	Tabora (Tanzània)	215 alumnes
Seminari Sant Antoni	Sao Luis do Maranhao (Brasil)	73 alumnes
Seminari Sant Francesc de Sales	Huaraz (Perú)	64 alumnes

Constatem que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor de les Esglésies joves de Missions

- UNA BECA de 300.000 ptes. facilita 6 anys d'estudi
- MITJA BECA de 150.000 ptes. facilita 3 anys d'estudi
- UN CURS SENCER per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS adreceu-vos a les Delegacions Diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 BARCELONA
C/ Bisbe, 5
Tel. (93) 270 10 14

43003 TARRAGONA
Pla de Palau, 2
Tel. (977) 23 34 12

25002 LLEIDA
Plaça de Sant Josep
Tel. (973) 26 76 39

17004 GIRONA
C/ Albareda, 15
Tel. (972) 20 32 97

25700 SEU D'URGELL
Bisbat
Tel. (973) 35 00 54

25280 SOLSONA
Bisbat
Tel. (973) 48 06 19

43500 TORTOSA
C/ Cruera, 5
Tel. (977) 44 07 00

08500 VIC
C/ Santa Maria, 1
Tel. (93) 883 26 55

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral
i altres celebracions

(Cicle litúrgic B; ferial II)

Temps de durant l'any (Salteri: setmana 4)

JULIOL

20. Diumenge

XVI de durant l'any. Verd. Lectures: Jeremies 23:1-6 / Salm 22 / Efesis 2:13-18 / Marc 6:30-34

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Elies, profit.; Pau, diaca mr.; Vulmar, ab.; Macrabi, mr.; Santes, Margarida, vg. mr.; Càssia, mr.; Severa, vg.; Vilgefortis, vg.-i mr.

Festa Major: a Alàs, Borgonyà, Callús, Canillo, la Farga de Bebié, Olesa de Bonesvalls, Palafrugell, Renau, la Riera de Gaià, Ruplà, Sant Andreu de Llavaneres, Sant Gregori, Sant Martí Sarroca, Santa Margarida de Montbui i Santa Margarida i els Monjos i Taüll.

21. Dilluns

Fèria. *Verd.* Lectures: Èxode 14:5-18 / Èxode 5:1-6 / Mateu 12:38-42. Si es vol: *Sant Llorenç de Brindisi (MLI) Blanc.*

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Daniel, profit.; Arbogastre, b.; Jocundí, mr.; Santa Pràxedes, vg.

22. Dimarts

Santa Maria Magdalena (MO) Blanc. Lectures: Èxode 14:21-1:1 / Èxode 15:8-17 / Joan 20:1-2.11-18

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Teòfil i Plató, mrs.; Menelau, ab.

Festa Major: a Arnés, Bonastre, Corbera de Llobregat, la Masó, Masquefa, la Nou de Gaià, el Pont d'Armentera, el Pont de Vilomara, Pontons, Pradell i Ullà.

23. Dimecres

Fèria. *Verd.* Lectures: Èxode 16:1-5.9-15 / Salm 77 / Mateu 13:1-9. Si es vol: *Santa Brígida (MLI) Blanc.*

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Apolinar, b. mr.; Libori, b.; Santes, Zaida o Maria, i Zoraida o Gràcia, Primitiva, vgs. mrs.; Ròmula, Redempta i Erundina, vgs.

Festa Major: a la Torreta.

24. Dijous

Fèria. *Verd.* Lectures: Èxode 19:1-2.9-11.16-20b / Daniel 3:52-56 / Mateu 13:10-17

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Víctor, Estercac i Apolinar, mrs.; Boris, mr.; Santes Cristina, vg. mr. i Niceta, mr.

Festa Major: a Lloret de Mar i Santa Cristina d'Aro.

25. Divendres

Sant Jaume, apòstol (S) Vermell. Lectures: Fets 4:33;5:12.27-33;12:1b-2 (o bé: Fets 11:19-21;12:1-2.24) / Salm 66 / 2 Corintis 4:7-15 / Mateu 20:20-28.

ALTRES CELEBRACIONS: Sant Teodomir, mjo., mr. i Santa Valentina, vg. mr.

Festa Major: a l'Aranyó, Arties, Avinyonet de Puigventós, Balenyà, Begues, Belianes, Benissanet, Bràfim, Camarles, Casau, Cerdanyola del Vallès, Coll de Nargó, Creixell de Mar, les Escaldes, Espinelves, Espolla, Estaon, Figuerola del Camp, Fornells de la Selva, la Fuliola, Gallifa, Garidells, la Granja d'Escarp, Joanetes, Moja, Monistrol de Montserrat, Montpalau, Pallerols, Parets del Vallès, Pierola, la Pineda, les Planes d'Hostoles, Portbou, Queralbs, Ravés de Terri, Riudoms, Salt, Sant Carles de la Ràpita, Sant Jaume dels Domenys, Sant Jaume de Frontanyà, Sant Jaume de Llierca, Sant Jaume de Viladover, Sant Martí de Centelles, Sant Pol de Mar, Santa Maria del Camí, Tivissa, la Torre de l'Espanyol, Vilaür i la Vilella Alta.

26. Dissabte

Sant Joaquim i Santa Anna (MO) Blanc. Lectures: Èxode 24:3-8 / Salm 49 / Mateu 13:24-30

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Erast, b.; Valent, b.; Sinfroni, Olimpi i Teòdul, mrs.; Santa Exupèria, mr.

Festa Major: a Blanes, Castellvell del Camp, l'Estartit, Grions, Llavorsí, Nulles, Riudecanyes, Santpedor i el Vendrell.

Lectures bíbliques

Diumenge XVI de durant
l'any Cicle B

Lectura primera Jr 23:1-6

*Jo mateix recolliré totes les ovelles
que em queden
i els donaré pastors*Oh, sí! La vostra bondad i el vostre amor
m'acompanyen tota la vida,
i viuré anys i més anys
a la casa del Senyor. **R.**

Lectura segona Ef 2:13-18

*És ell la nostra pau.
De dos pobles, n'ha fet un de sol*Lectura de la carta de sant Pau als cristi-
ans d'EfesGermans, vosaltres abans éreu lluny
de les promeses pero ara la sang del Crist
us ha apropiat. Ell és la nostra pau. Des
dos pobles, n'ha fet un de sol, ja que ell
ha destruït la barrera que els separava i
els mantenia enemics, abolint en el seu
propi cos la Llei i els preceptes. Així ha
posat pau entre tots dos pobles i ha creat
una nova humanitat centrada en ell. Per
la seva mort en la creu ha fet morir
l'enemistat i, units en un sol cos, els ha
reconciliats tots dos amb Déu. Per això
ha vingut a portar-nos la Bona Nova de
la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny,
i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i
altres tenim entrada al Pare, guiats per un
sol Esperit.

Al-leluia Jo 10:27

Les meves ovelles reconeixen la meva
veu, diu el Senyor; també jo les
reconec i elles em segueixen.

Evangeli Mc 6:30-34

Eren com les ovelles sense pastor

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, els apòstols es reu-
niren amb Jesús i li parlaven de tot el que
haviem fet i ensenyat. Ell els diu: «Veni
ara tots sols en un lloc despoblat i repo-
seu una mica.» Perquè molta gent anava
i venia i no els deixava temps ni de
menjar. Se n'anaren, doncs, tots sols
amb la barca a un lloc despoblat. Però
algú els veié quan marxaven; molts ho
van saber, i van córrer a peu per tots els
pobles i arribaren primer que ells. Quan
Jesús desembarcà, veié una gran gentada
i se'n compadí, perquè eren com ovelles
sense pastor. I es posà a instruir-los llar-
gament.

Lectura del llibre de Jeremies

Ai dels pastors que perden i dispersen
les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del
Senyor. Per això el Senyor, Déu d'Israel,
diu als pastors del meu poble: «Vosaltres
heu dispersat les meves ovelles i les heu
fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte.
Doncs ara jo passaré comptes amb vosal-
tres per reclamar tot el mal que heu fet,
diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles
que em queden, jo mateix les recolliré de
tots els països on les havia fet fugir, i les
faré tornar als seus prats. Allà seran
fecundes i s'hi multiplicaran. Els do-
naré pastors que les menin, i ningú no
tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les,
ni en mancarà cap, diu l'oracle del
Senyor.Vénen dies, diu l'oracle del Senyor,
que faré germinar un rebrot legítim del
llinatge de David, i serà un rei excel·lent,
que farà regnar en el país la justícia i el
bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap
mal i Israel viurà segur. El seu nom serà:
El-Senyor-és-el-nostre-bé.»Salm responsorial
22:1-3,4,5,6 (R.: 1)El Senyor és el meu pastor, no em manca
[res,em fa descansar en prats deliciosos;
em mena al repòs vora l'aigua,
i allí em retorna.Em guia per camins segurs
per l'amor del seu nom.**R.** El Senyor és el meu pastor, no em
manca res.Ni quan passo per barrancs tenebrosos
no tinc por de res,
perquè us tinc vora meu;
la vostra vara de pastor,
m'asserena i em conforta. **R.**Davant meu pareu taula vós mateix,
i els enemics ho veuen;
m'heu ungut el cap amb perfums,
ompliu a vessar la meva copa. **R.**

La iniciació cristiana (4)

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

Com es comença?

Quan un no cristià s'acosta a l'Església per demanar el baptisme, el contacte comença amb un diàleg: Què demanes a l'Església de Déu? Aquesta pregunta, en el cas dels adults, la respon el mateix que vol ser batejat, en el cas dels infants la responen els pares que els presenten. La resposta és la mateixa: La fe, o bé: El Baptisme.

Ser un «fidel», ser un «batejat», és quelcom que no s'autogestiona, sinó que es rep: ve de Déu, és obra de Déu. Tampoc el naixement natural és autogestionat: ningú no decideix per ell mateix el venir a aquest món! El paral·lisme entre el naixement natural i el naixement «de dalt» és lluminós. Jesús el va proposar a Nicodem en la conversa nocturna: «Ningú no pot entrar en el Regne de Déu si no neix de l'aigua i de l'Esperit. De la carn en neix carn, de l'Esperit en neix l'Esperit» (Joan 3:5-6).

El cas que contemplem en aquestes

notes sobre la iniciació cristiana és, però i sobretot, el dels ja batejats en la primera infància, que són portats a la catequesi per ser formats com a cristians. La situació, aleshores, és diversa. Ja no es demana el baptisme o la fe, sinó que es demana de l'Església l'educació cristiana, o, d'una manera més concreta, la preparació per a la primera comunió. L'Església acull una persona que ja és cristiana. Cal començar, doncs, per aquí.

Catequesi mistagògica

El paral·lisme entre el naixement o la vida natural i el naixement o la vida en l'Esperit continua encara. La proximitat dels pares, el tracte dels pares amb el fill, la tendra insistència dels pares amb el fill perquè els digui «pare», «mare», arriba a aconseguir que el fill reconegui i anomeni els pares com a tals. Es tracta d'una de les experiències familiars més entranyables. Tot just l'infant ha dit per primera vegada els noms

familiars, i els pares desborden d'alegria. En l'experiència de la vida cristiana hi ha el mateix procés. Cap batejat sabrà que ho és, que Déu l'ha incorporat al seu Fill Jesucrist, mentre no li sigui anunciat repetidament, tendrament. Perquè pugui dir a Déu «Pare!» li cal saber que és fill...

Quan diem «catequesi mistagògica» volem dir precisament aquesta forma de catequesi que consisteix en fer descobrir la realitat del misteri que és ser cristià (*mystagogia* = introducció al misteri). No és pas una cosa complicada. Fa segles que alguns catecismes començaven precisament amb aquesta pregunta: «Ets cristià? Resposta: Sí, sóc cristià per la gràcia de Déu.» Heus aquí un exemple ben senzill. Hom comença a partir del do de Déu, irrevocablement atorgat en el baptisme, per fer descobrir al batejat la seva identitat, i ensenyar-li l'itinerari que Déu té dispostat per completar-la (confirmació, eucaristia), per oportar-lo a donar gràcies

a Déu i a celebrar amb goig les seves obres, i per mostrar-li quin és el camí de la vida cristiana.

De manera semblant a com l'infant descobreix qui són els seus pares perquè aquests li són pròxims i constantment se li identifiquen, així també la catequesi mistagògica és l'exercici de proximitat de la comunitat cristiana als infants, amb l'esforç indefallent de parlar a l'infant de Déu, el Pare del cel; sobre Jesucrist, el Fill de Déu fet home, nascut de la Verge Maria, per nosaltres els homes i per la nostra salvació; sobre l'Esperit Sant que ens impulsa a cridar: Abbà, Pare! Aquesta catequesi no parteix de zero: és alhora explicació del «ser cristià» i exhortació, insistència i tendresa perquè l'infant en doni gràcies a Déu; reconeixement en la fe del que ja hi ha en l'infant pel do de Déu i seguretat del que està cridat a ser segons el disseny del que l'ha creat i salvat.

És en aquest context on pot quedar més ben situada la preparació als diversos moments en els quals l'acció divina es realitza a través dels sacraments: confirmació, eucaristia, i també la presa de consciència del que significa el pecat per a un fill de Déu, i el perdó que el Pare concedeix en l'Església.

La Bíblia a l'abast

Un sol poble de Déu

(Ef 2: 3-18)

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

Jueus i gentils

«Vosaltres abans éreu lluny de les promeses, però ara la sang de Crist us ha apropiat... De dos pobles n'ha fet un de sol» (vv. 13-14a). Sant Pau proclama que l'antiga concepció jueva de dividir la humanitat en dos grans blocs, jueus i gentils, ja no té cap raó de ser. No hi ha dos pobles, Israel i els altres —la *ethné*: la gent els gentils—, ara només hi ha un únic poble de Déu. És el fruit de la sang de Crist. La idea de poble *escollit* havia estat molt mal interpretada —i per alguns encara segueix sent-ho— en el sentit que compta en exclusiva amb els favors de Déu, mentre la resta dels mortals era tinguda per gent deixada de la seva mà, «lluny de les promeses». No es va voler entendre que el que Déu els feia era ser signe davant de tota la humanitat de la salvació divina. Segons el pla de Déu, els jueus eren destinats a ser punt de referència del trobament salvador de Déu amb tota la humanitat. El do —la gràcia— de l'elecció tenia, doncs, dues exigències cabdals: viure la realitat de la salvació i significar-la davant de tothom. En el fons era una invitació a obrir-se a la gent. Només una petita resta del poble escollit va saber interpretar el missatge i encertar el camí. I

únicament Jesucrist el va realitzar de ple. Val la pena de llegir els dos versicles immediatament anteriors a la nostra perícopa: «Recordeu que, en altre temps, vosaltres, pagans de naixement, éreu anomenats *incircumcisos* pels qui es diuen de la *circumsció*, ja que porten en la pròpia carn una marca feta per mans d'home. En aquell temps vivíeu separats de Crist, privats de la ciutadania d'Israel, forasters a la promesa i a les aliances. Vivíeu en el món sense esperança i sense Déu» (vv. 11-12). La pintura és d'un realisme total i, a l'ensem, d'una negror —«sense esperança i sense Déu»— esfereïdora.

«Però ara la sang del Crist us ha apropiat. Ell és la nostra pau» (vv. 13b-14a). Jesús és, no tan sols el qui aglutina la humanitat i construeix la pau entre els pobles enfrontats. Ell mateix personalment és la pau. Ell és per a tothom la veritat, el qui ens revela el Pare i traça clarament els camins de la nostra relació amb ell, tot descobrint-nos que ens ha fet fills amb el Fill. Així posa també al descobert l'autèntica veritat de la vida humana, allò que la realitza de debò. Ell és també per a tots la nostra justícia, el qui ens fa justos davant Déu per l'anihilament del pecat en nosaltres, gràcies a la seva mort i resurrecció. «Per

la seva mort en la creu, ha fet morir l'enemistat —l'enemistat entre la humanitat i Déu i la que enfronta els homes entre ells— i, units en un sol cos —el Cos del Crist total— els ha reconciliats tots dos amb Déu» (v. 16). Ell és també la nostra vertadera llibertat, la que posa a les nostres mans tots els elements de discerniment i de voluntat perquè la nostra opció de ser persones d'acord amb el projecte de Déu, sigui una elecció ben nostra, responsable i compromesa, reveladora de l'autèntica essència de l'home nou. Jesucrist és el gran lloc de trobada —la unitat— de tota la humanitat. I en tota la seva acció salvadora —realitzadora— es revela esclatant l'amor etern de Déu. «Així ha posat pau entre els dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell» (v. 15).

Jesucrist, «de dos pobles n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barrera que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la llei i els preceptes» (v. 14b-15a). L'Apòstol deuria tenir ben present la inscripció amb grans lletres en grec i en llatí que es trobava al temple de Jerusalem, que advertia als *gentils* la prohibició, sota pena de mort, d'entrar a l'atri d'Israel. El mur de separació era no tan sols de tipus ideològic, sinó físic en aquest cas, ben visible. Únicament els jueus

poden accedir a l'espai sagrat, considerat com el lloc de l'encontre de Déu amb el seu poble. Jesús va enderrocar i suprimir definitivament el mur de separació dels dos pobles. Amb la seva mort i resurrecció va esquinçar el vel que separava i ocultava Déu a la humanitat, instaurant així l'aliança de la comunió. «Per la seva mort en la creu, ha fet morir l'enemistat» (v. 16a). Ara tots els homes som germans. Aquesta és l'obra de Jesucrist. Dissortadament, però, s'hi enfronta la nostra obra, que és obra del mal, del pecat del món i del nostre pecat personal. És la gran lluita de la comunió contra l'enemistat i la desunió. I enmig de la lluita s'alça la resplendor de l'Evangeli. «Per això ha vingut a portar-nos la Bona Nova de la pau: pau a vosaltres que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop» (v. 17). No pot haver-hi comunió, ni entre la humanitat ni entre aquesta i Déu, sense un procés constant de conversió, d'assimilació i de pràctica de l'Evangeli. El que ens centra i ens uneix i dona sentit total a la nostra vida és Jesucrist. Únicament en ell serem tots un sol poble, el Cos místic de Crist. «Per ell, uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit» (v. 18). Som en la gran comunió de l'Església de Jesucrist, on no hi ha —no hi hauria d'haver— cap mur de separació.

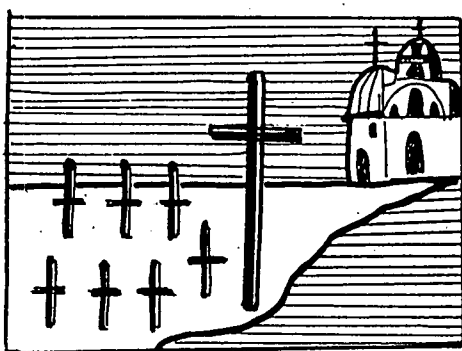

Amics de Déu

Santa Simforosa i els seus set fills, màrtirs, 18 de juliol

Tibur, l'actual Tívoli, era una bonica ciutat propera a Roma. L'emperador Adrià, n'estava enamorat. Va ordenar la construcció d'un palau per gaudir del descans. Adrià és molt supersticiós i mana que el proclamïn déu, i encara que el Senat no li atorga aquest privilegi, ell exigeix que les seves tropes li rendeixin honors divins.

Un dels seus tribuns es diu Getuli i és cristià; està casat amb Simforosa que li ha donat set fills, tots batejats i instruïts en la veritat del Crist. Getuli es nega a adorar l'emperador i és enviat a la batalla de Torri, on és assassinat.

A l'emperador li pesen els seus crims i no troba la pau al seu palau sumptuós, per això pregunta als oracles: «¿Què puc fer per ser feliç?» «Extermina tota memòria de Getuli. La seva dona i els seus set fills et porten mals records. Fes que t'adorin o llança'ls al riu Anio.» Adrià va cridar Simforosa i la va omplir de regals. Va ordenar que la conduïssin al temple d'Hèrcules i va exigir que l'adorés. «No vull adorar-te», va dir Simforosa. «Si no compleixes el meu ordre, acabaré amb tu i amb els teus fills», va respondre Adrià. Plena de valor, Simforosa va contestar: «El meu Déu, que és l'única veritat, també et jutjarà a tu.»

Ple d'ira, Adrià va manar assotar Simforosa, que va sofrir el suplici sense queixar-se; després li van penjar al coll una gran pedra i fou llançada al riu Anio. El seu germà Eugeni, que era cònsul de la ciutat, va recollir el seu cadàver i el va sepultar en un camp, propietat seva.

Al dia següent, l'emperador va manar dur a la seva presència els fills de Simforosa i va voler que l'adessin; davant la seva negativa els va suplicar que, si més no, veneressin els ídols de l'Imperi. Com que s'hi van tornar a negar, van ser turmentats fins a la mort. Després, van ser llançats a una fossa profunda a prop de Roma, a la Via Tiburtina. Durant molts anys els cristians hi van anar per recordar-los. Després va ser edificada una església en aquest lloc. La diòcesi de Tívoli els venèra com a patrons.

Al dia següent, l'emperador va manar dur a la seva presència els fills de Simforosa i va voler que l'adessin; davant la seva negativa els va suplicar que, si més no, veneressin els ídols de l'Imperi. Com que s'hi van tornar a negar, van ser turmentats fins a la mort. Després, van ser llançats a una fossa profunda a prop de Roma, a la Via Tiburtina. Durant molts anys els cristians hi van anar per recordar-los. Després va ser edificada una església en aquest lloc. La diòcesi de Tívoli els venèra com a patrons.

Per a tu, catequista

Vacances a la catequesi?

—Visca! Ja s'ha acabat el curs! Ara vacances! —diu l'Oriol.

—Oriol, —contesta la Laia— la Núria s'enfadará si et sent, pensarà que no t'agrada anar a la catequesi.

—No Laia, no m'enfado pas —diu la Núria. És molt normal que us agradi tenir vacances. A mi també em fa il·lusió

començar-les.

—A tu també? Em pensava que érem només nosaltres. Així, doncs, ja ens podem oblidar de la catequesi, i a jugar!

—Ep! Això s'ha d'aclarir. Si vols dir que aquest curs ja no tindrem més sessions, és veritat. Però la catequesi no és un lloc per rebre lliçons i aprendre de memòria algunes coses i prou. Recordeu quin era el lema d'aquest any?

—Doncs no...

—Nosaltres tenim el cartell aquí a les sales i en algunes parròquies encara el tenen posat a l'entrada. Mireu, Jesús diu: «Que els infants vinguin a mi.» Això és el principal de la catequesi, que aprenguem que Jesús ens estima a tots, especialment a vosaltres. I qui estima de veritat estima sempre.

—És clar! I això no té vacances, veritat?

—Molt bé Oriol. Veig que ho has entès. I és interessant que ho feu entendre als nens i nenes que trobareu aquest estiu.

—Núria, i l'any que ve serà igual?

—No exactament, però segur que ens recordarà paraules o gestos de Jesús perquè el coneguem més.

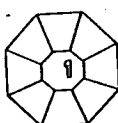
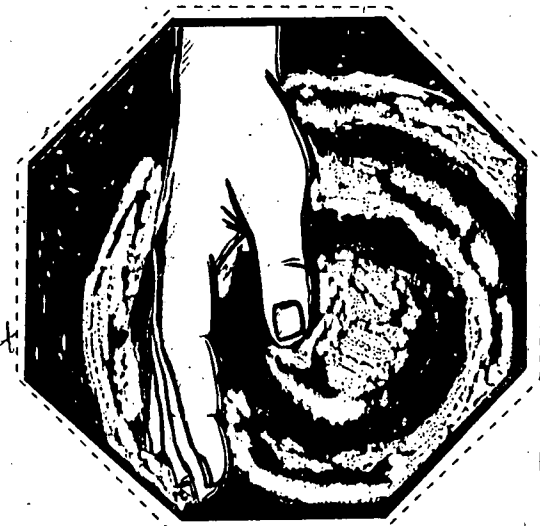
—Núria, ja no ens veurem fins al curs vinent?

—Com que vivim al mateix barri segur que ens tornem a veure. Adéu, que us ho passeu molt bé!

Vitrall del CÀNTIC DEL GERMÀ SOL

Sant Francesc d'Assís

ALTÍSSIM
OMNIPOTENT I
BON SENYOR,
TEVES SÓN LES
LLOANCES,
LA GLÒRIA,
L'HONOR I TOTA
BENEDICCIÓ.

El Càntic del germà Sol és un himne al Creador. St. Francesc ens ho mostra en una bella poesia datada l'any 1225. Durant 9 setmanes podeu completar aquest vitrall retallant cada una de les il·lustracions que van enumerades.

Taula de Joves Comtal, els voluntaris que fan bricolatge

■ Fa deu anys que l'entitat reforma les llars de famílies humils

BARCELONA.— Rascar, netejar, pintar, desinfectar, fer petits arranjaments... tot això en dotze dies i en un camp de treball per a joves que té lloc al bell mig de la ciutat de Barcelona. Es tracta d'una opció de servei que organitza l'associació Taula de Joves Comtal (TJC) durant els mesos d'estiu. En el transcurs d'aquesta setmana llarga, els nois i noies que s'apunten en els camps de treball urbans de TJC viuen, en comunitat i des de la pregària, la realitat social de moltes famílies humils del districte de Ciutat Vella.

Fa uns deu anys que l'associació Taula de Joves Comtal (TJC) va posar en marxa el projecte Arranjament d'Habitatges a Ciutat Vella. Des d'aleshores, gairebé unes vuitanta llars d'aquest barri barceloní han gaudit de les millores que desinteressadament els han fet diverses brigades de joves voluntaris. Jordi Jover, responsable de relacions exteriors de TJC, explica que la tasca que realitzen s'ha de valorar com un element auxiliar als serveis d'atenció primària del barri. Segons ell, «no fem res que solucioni la vida a cap d'aquestes famílies, però si condicionant casa seva els donem un mínim de comoditats per viure, ens sentim satisfets».

Totes les activitats que es realitzen en el projecte Arranjament d'Habitatges formen part d'uns camps de treball que gestiona TJC des de fa una dècada. Encara que resulti un xic estrany, es tracta d'un camp d'estiu que es viu a la mateixa ciutat de Barcelona. Tots els joves entre divuit i vint-i-cinc anys que s'hi apunten fan vida en comunitat a l'hostatgeria del col·legi La Salle Comtal durant els dies que dura el camp. Aquest voluntariat ha escollit l'opció de fe que els ofereix TJC per donar resposta a situacions de marginació que es tenen ben a prop.

Un treball en equip

Malgrat que la tasca és molt engrescadora, treballar dotze dies d'estiu en-

mig de pols, brutícia i pintura pot ser bastant esgotador. Per aquest motiu, Jordi Jover comenta que la feina s'intenta fer de forma ràpida i sense causar gaire disturbis a la família. Els grups de treball estan formats d'uns deu volun-

Els membres d'una família que ha rebut l'ajut dels voluntaris de TJC.

taris sota la supervisió d'una persona que té experiència en l'arranjament d'habitatges. Entre tots plegats desinfecten, netegen i pinten les llars de famílies que no tenen prou recursos econòmics per fer reformes, encara que aquestes siguin molt necessàries. Enguany hi ha previstos dos torns de treball. El primer comença a mitjans

de juliol i el segon a partir del dia 27 d'aquest mateix mes.

L'esforç que fan tots aquests joves voluntaris es veu recompensat si, passats uns mesos o fins i tot anys les famílies respecten la feina, intentant mantenir casa seva neta, sense acumular andròmines... «Hi ha molts casos en què la nostra actuació ha estat un punt d'inflexió en la vida d'aquelles persones. En certa manera hem aconseguit que guanyin de nou la seva autoestima, i els hem fet sentir que les coses poden millorar». Malauradament, no sempre s'aconsegueix i, a vegades, només cal

passar dos o tres mesos més tard per comprovar que tot ha estat inútil. «En aquestes situacions —explica Jover— intentem fer comprendre al voluntari que les dificultats econòmiques d'una família són només una petita part de tota la seva problemàtica, i aquesta no és gens fàcil de superar.» En aquest sentit, no s'ha d'oblidar que els quatre barris que formen part del districte de Ciutat Vella acullen un gran nombre de persones que viuen al llindar de l'exclusió social i són el principal assentament de població immigrada que hi ha a Barcelona. Jover diu que la tendència de Ciutat Vella sempre ha estat ser la «primera porta d'entrada d'immigrants». Fa uns anys, aquests provenien de diferents punts de l'Estat espanyol, si bé actualment hi viuen nombrosos immigrants estrangers.

Quan les famílies reben la proposta dels voluntaris de TJC es mostren reacios de deixar entrar gent estranya a casa seva. «Algunes no permetran mai que els arreglem la seva vivenda. En canvi, una gran majoria, després de dubtar una mica, cedeixen i fins i tot acabem sent grans amics», reconeix Jover. Un altre aspecte que destaca

Jover és que sovint els voluntaris volen fer més del que realment poden fer, se senten obligats a treballar tant com poden perquè aquella família pugui viure en un mínim de confort. Per evitar aquest sentiment de deure, des de TJC s'intenta fer una transacció amb la família segons la qual aquesta es compromet a mantenir un cert ordre, a prendre un mínim de mesures higièniques... Quan la *brigada* d'arranjaments de TJC arriba a una casa d'una família, Jover comenta que se'ls fa entendre que en la mesura que «nosaltres els netegem el pis, volem que comprenquin que allò s'ha de mantenir, perquè als voluntaris els suposa un esforç que demana aquesta mínima recompensa».

Tot i que el projecte Arranjament d'Habitatges és el més característic de Taula de Joves Comtal, aquesta entitat també realitza altres activitats. Els caps de setmana ofereix esplais per a la canalla del barri; així mateix, hi ha un grup d'excursionisme i un altre que practica els jocs de rol i prepara festes. També té grups de reforç escolar per a infants amb problemes al col·legi. Darrerament, els responsables de TJC treballen en el disseny d'una empresa d'inserció laboral en què els joves del barri podran participar en els arranjaments d'habitatges a canvi d'una petita compensació econòmica i de formació. «L'objectiu d'aquesta empresa no serà fer diners, sinó implicar els joves en la millora de la realitat del seu barri, i després d'un temps d'aprenentatge poder llançar-los al mercat laboral», conclou Jordi Jover.

Raquel Planas i Silva

TAULA DE JOVES COMTAL
C/AMADEU VIVES, 6
TEL. 268 27 44
FAX 268 12 56
BARCELONA 08003

Catalunya
Un país de voluntaris

Dóna
Suport
al voluntariat
a través del món
associatiu

Fomenta la
Formació
dels voluntaris

Facilita
Informació

IncaVoli

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

Vacances: misses als principals llocs d'estiueig

ALTAFULLA

Parròquia de Sant Martí
V.: 19.30 h. CAST.
D.: 9.00 h, 11.30 h.
Barri marítim
V.: 20.30 h. CAST.
D.: 10.00 h. BILINGÜE,
20.00 h. CAT.-CAST.

ARENYS DE MAR

Convent dels frares caputxins
V.: 19.30 h.
D.: 9.30 h, 11.30 h, 19.30 h.
Parròquia de Santa Maria
V.: 19.00 h, 20.00 h.
D.: 9.00 h, 10.00 h. (Ràdio Arenys)
11.00 h. CAST., 12.00 h,
19.00 h, 20.00 h

BANYOLES

Parròquia de Sant Pere
V.: 19.00 h. D.: 9.00 h, 11.30 h.
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h.
D.: 9.00 h, 11.00 h, 12.00 h, 20.00 h.
Monestir - V.: 19.00 h. D.: 10.00 h.
Sagrada Família
V.: 21.00 h. D.: 10.00 h.
Clínica - D.: 7.15 h.
Sagrat Cor - D.: 7.30 h.
Providència - D.: 8.00 h.
Asil - D.: 8.45 h.
Carmelites - D.: 9.30 h.
Església del Remei - D.: 10.30 h.

BESALÚ

Parròquia de Sant Vicenç
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h.

BLANES

Parròquia de Santa Maria
V.: 19.00 h, 20.15 h.
D.: 8.00 h, 10.30 h, 12.00 h,
19.00 h. CAST., 20.15 h.
Capella Santa Anna - D.: 12.30 h.
Capella de l'Hospital - D.: 11.00 h.
Capella de l'Antiga - D.: 10.00 h.
Cap. Col. Sta. Maria - D.: 11.30 h.
Parr. Sagrada Família (Els Pins)
V.: 20.00 h, 21.00 h.
D.: 9.00 h, 10.30 h, 11.30 h,
20.00 h.
Parr. Sta. Teresa (Ca la Guidó)
D.: 9.30 h, 11.30 h.
Capella de Valldoligt - D.: 10.30 h.

CADAQUÈS

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h.
D.: 9.45 h. (C. St. Baldiri)
11.00 h, 18.00 h. CAST., 20.00 h.

CALAFELL

Parròquia de la Santa Creu
V.: 20.30 h. D.: 9.00 h, 11.00 h.
Parròquia de Sant Pere (platja)
V.: 19.00 h, 20.00 h. CAST.
D.: 10.00 h, 19.00 h. CAST.,
20.00 h, 21.00 h. CAST.

CALDES D'ESTRAC

Església parroquial
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h.
El Carme
V.: 18.45 h. CAST.

D.: 11.00 h, 12.00 h, i 19.00 h. CAST.,
20.00 h.

CADES DE MALAVELLA

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 11.00 h.
Capella Gnes. hospitalàries
D.: 21.45 h. CAST.

CALELLÀ

Parr. de Sta. Maria i St. Nicolau
V.: 20.00 h.
D.: 8.30 h, 10.00 h. INTERN.
12.00 h, 18.00 h. CAST., 20.00 h.

CAMBRILS

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.30 h. D.: 9.00 h.
Santuari Mare de Déu del Camí
D.: 11.30 h, 19.00 h.

CANET DE MAR

Parròquia de Sant Pere i Sant Pau
V.: 20.00 h.
D.: 8.30 h, 10.30 h, 12.00 h, 20.00 h.
Santuari de la Misericòrdia
D.: 12.00 h, 19.00 h.

CASTELL D'ARO

Parròquia de Santa Maria
V.: 21.00 h.
D.: 11.00 h, 21.00 h.
Santuari de Sant Pol
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h, 20.00 h.

CASTELLDEFELS

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h.
D.: 9.00 h, 11.00 h, 13.00 h, 20.00 h.
Capella Bella Mar
V.: 19.00 h.
D.: 11.00 h, 12.00 h, 19.00 h.
Vista Alegre
V.: 19.00 h.
D.: 10.00 h.
La Pineda (a l'aire lliure)
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.

CASTELLFOLLIT DE LA ROCA

Parròquia del Santíssim Salvador
V.: 19.45 h. D.: 11.30 h.

COLERA

Parròquia de Sant Miquel
V.: 19.00 h. D.: 9.30 h.

CUBELLES

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h.
D.: 9.00 h, 11.00 h, 20.00 h.

L'ESCALA

Parròquia de Sant Pere
V.: 19.00 h. CAST., 20.30 h.
D.: 9.00 h. (al convent)
10.00 h. (Riells de Dalt), 11.00 h.
12.00 h. INTERN., 20.30 h.

L'ESTARTIT

Parròquia de Santa Anna
V.: 18.00 h. CAST., 20.00 h.
D.: 9.00 h, 10.00 h. INTERN.
11.00 h, 18.30 h, 20.00 h.

LLANÇÀ

Parròquia de Sant Vicenç
V.: 19.00 h. (Grifeu), 19.30 h. (Port)
21.00 h. (Vila)
D.: 8.30 h. (Port), 11.00 h. (Vila)
19.00 h. CAT./CAST. (Vila)
20.30 h. (Port)

LLORET DE MAR

Església parroquial
V.: 18.00 h, 20.00 h.
D.: 10.30 h, 12.00 h, 18.00 h,
20.00 h.
Sant Jordi - D.: 9.30 h.
Sant Quirze - V.: 21.15 h.
Hospital - D.: 11.00 h.

MALGRAT DE MAR

Parròquia de Sant Nicolau
V.: 20.00 h.
D.: 8.30 h, 10.00 h. INTERN.
11.30 h, 20.00 h.
Immaculada - D.: 10.00 h.
Centre mèdic
V.: 19.30 h. D.: 11.00 h.

OLOT

Parr. Sant Esteve
V.: 20.00 h.
D.: 11.00 h, 12.00 h, 20.00 h.
El Carme
V.: 20.30 h.
D.: 7.30 h, 9.30 h, 11.30 h,
20.30 h.

ESCOLAPIS

V.: 19.00 h. D.: 11.00 h.
Santuari del Tura
D.: 9.00 (Ràdio), 11.00 h.
Hospital - D.: 11.00 h.
La Caritat - D.: 10.00 h.
Divina Providència
V.: 18.30 h. D.: 18.30 h.
Cor de Maria
V.: 19.00 h. D.: 13.00 h.
Residència del Tura
V.: 18.00 h. D.: 11.00 h, 18.00 h.
Barri Sant Miquel - D.: 10.00 h.
Parròquia Les Fonts
D.: 11.00 h.
Sagrat Cor (caputxins)
V.: 19.00 h. D.: 9.45 h.
Barri Bonavista - V.: 20.45 h.
Parròquia de Batet - D.: 12.15 h.
Parròquia de Sant Pere Màrtir
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h.
Maria Reina - D.: 12.00 h.
Barri les Planotes - V.: 18.30 h.
Parròquia de Sant Roc
V.: 19.30 h.
D.: 8.00 h, 11.00 h, 12.30 h.

PALAMÓS

Parròquia de Santa Eugènia
V.: 19.30 h, 20.30 h. (La Fosca)
D.: 11.30 h, 19.30 h,
20.30 h. (La Fosca)
Parròquia de Sta. Maria del Mar
V.: 19.00 h. INTERN., 20.00 h.
D.: 9.00 h, 11.00 h. INTERN.
19.00 h, 20.00 h.

PALAFOLLS

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 9.30 h, 11.30 h.
Sant Lluís - D.: 10.30 h.

PALS

Parròquia de Sant Pere
V.: 20.00 h.
D.: 10.00 h. (Massos Pals)
12.00 h. (Parr. de Pals)
20.00 h. (Parr. de Pals)

PINEDA DE MAR

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h.
D.: 9.00 h, 10.00 h. (Barri Creus)
11.00 h,
20.00 h. (Sta. M. Pineda)

PORTBOU

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h, 19.00 h.

PREMIÀ DE MAR

Parròquia de Sant Cristòfol
V.: 20.00 h.
D.: 9.30 h, 12.00 h, 20.00 h. CAST.
Parròquia de Santa Maria
V.: 19.00 h.
D.: 9.00 h, 11.00 h, 13.00 h, 19.00 h.
Casal benèfic - D.: 10.45 h.

PUIGCERDÀ

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h.
D.: 8.00 h, 10.00 h, 11.00 h,
12.00 h, 13.00 h, 20.00 h.

ROSES

Parròquia de Santa Maria
V.: 19.00 h. CAST., 20.00 h.
21.00 h. (Ciutadella)
D.: 9.00 h, 10.00 h. FRANÇAIS
11.00 h, 18.00 h. DEUTSCH
19.00 h. CAST., 20.00 h.

SALOU

Parròquia Santa Maria del Mar
V.: 19.00 h, 20.00 h, i 21.00 h. CAST.
D.: 9.00 h. CAST., 10.00 h. INTER.
12.00 h, 19.00 h, 20.00 h. CAST.
21.00 h. CAST.

Parròquia de Sant Ramon
V.: 18.30 h. i 19.30 h. CAST., 20.30 h.
D.: 8.30 h, 10.30 h. INTER.
11.30 h. CAST., 12.30 h,
18.30 h, i 19.30 h. CAST.
20.30 h.

EL PESSEBRE

V.: 19.00 h. CAST., 20.00 h.
D.: 10.00 h. i 19.00 h. CAST., 20.00 h.
Sant Jordi - V.: 19.00 h. D.: CAST.

SANT CARLES DE LA RÀPITA

Parr. de la Santíssima Trinitat
V.: 20.00 h. CAST.
D.: 8.00 h. CAST., 11.00 h,
19.00 h. CAST., 20.00 h.
Parròquia de Sant Josep Obrer
V.: 19.30 h. CAST.
D.: 9.00 h. CAST., 11.00 h.

SANT FELIU DE GUÍXOLS

Parr. de Santa Maria
V.: 20.30 h.
D.: 11.30 h, 18.30 h.
Parr. Mare de Déu dels Àngels
V.: 19.00 h. 20.00 h.
D.: 8.30 h, 10.30 h, 12.00 h,
19.00 h, 20.00 h.

SANT GENÍS DE PALAFOLLS

Parròquia de Sant Genís
D.: 12.30 h.

SANTA SUSANNA

Parròquia de Santa Susanna
V.: 20.30 h. D.: 12.00 h, 19.00 h.

SITGES

Parr. de St. Bartomeu i Sta. Tecla
V.: 19.00 h. CAST., 20.00 h.
D.: 9.00 h, 10.00 h, 12.00 h,
19.00 h, 20.00 h. CAST.
El Vinyet - V.: 20.30 h. D.: 9.00 h.
Església de Sant Joan
V.: 20.30 h. D.: 11.30 h.
Capella de l'Hospital - D.: 10.00 h.

TARRAGONA

Parròquia de Sant Joan Baptista
V.: 20.00 h.
D.: 9.00 h, 10.30 h. CAST.
12.00 h, 13.00 h. CAST.
20.00 h.

TORDERA

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.00 h.
D.: 11.00 h, 12.00 h, 19.00 h.
Sant Andreu - V.: 18.30 h.
Sant Pere - D.: 9.30 h.

TORREDEMBARRA

Església Arxiprestal
V.: 19.30 h. CAST., 20.30 h.
D.: 8.30 h, 11.00 h, 19.00 h.
20.00 h. CAST.
Barri marítim
V.: 20.00 h, 21.00 h. CAST.
D.: 11.00 h, 20.00 h. CAST.,
21.00 h.
Capella Clarà
D.: 9.30 h.

TORROELLA DE MONTGRÍ

Parr. de Torroella de Montgrí
V.: 20.00 h.
D.: 9.00 h, 11.00 h, 20.00 h.
Providència
D.: 7.30 h.
Càmping Delfín Verde - D.: 10.00 h.
Església de l'Hospital - D.: 12.00 h.

TOSSA DE MAR

Parròquia de Sant Vicenç
V.: 20.00 h.
D.: 7.30 h, 10.00 h, 12.00 h,
19.00 h.

VILANOVA I LA GELTRU

Parr. de Sta. Maria de la Geltrú
V.: 19.30 h.
D.: 8.30 h. CAST., 10.30 h,
12.00 h, 19.30 h.
Parròquia de la Immaculada
V.: 19.30 h.
D.: 10.00 h, 11.30 h. CAST., 12.30 h.
19.30 h. CAST.
Parròquia de Sant Antoni Abat
V.: 20.00 h.
D.: 9.00 h, 11.00 h, 12.00 h, 20.00 h.
Parròquia de Sant Joan Baptista
V.: 19.00 h
D.: 9.00 h, 11.00 h.

NOTA: Per motiu d'espai no hi figuren les misses en dies feiners. Les misses en les quals no s'especifica l'idioma, seran en català.
V. = Vigílies. D. = Diumenges.

societat/cultura

Uns 25.000 infants marxen de colònies

Uns 25.000 infants i joves de tot Catalunya participaran en les activitats programades per la Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai, durant tot l'estiu. Aquests nens i joves, que deixaran per uns dies la família per poder gaudir de les seves vacances amb altres nens i nenes i en contacte amb la natura, participaran en més de 600 activitats diferents, des de colònies i campaments fins a camps de treball, rutes i estades esportives.

La Coordinació té uns 5.000 monitors i directors voluntaris que, amb la formació necessària, s'encarregaran d'acompanyar els infants al llarg d'aquests dies de vacances.

Tot i que cada any l'oferta és més àmplia i diversa, l'activitat que aplega un major nombre de participants són les tradicionals colònies, amb més de cent anys d'història a Catalunya. Durant aquests

últims anys, però, l'oferta d'altres activitats com poden ser els campaments, les rutes, els casals d'estiu o les estades lingüístiques i esportives han anat creixent en nombre i també en interès per part dels joves participants.

La Coordinació Catalana, que ja té més de 25 anys d'història, és una confederació d'entitats dedicades al lleure infantil i juvenil, i pretén una proposta de lleure amb una finalitat educativa. L'objectiu és que aquests nens i nenes passin un estiu diferent, participant en unes activitats lúdiques i divertides però alhora creatives i pedagògiques. D'aquesta manera, tant els jocs i els tallers com les estones d'àpats i de neteja pretenen educar en el coneixement de tècniques, treball de grup i comportaments més quotidians de la vida de l'infant.

C.C.

La Salle fa 15 anys de projectes d'estiu a l'Àfrica

L'ONGD de La Salle, PROIDE (Promoció i Desenvolupament amb el Tercer Món), celebra els quinze anys de projectes d'estiu a l'Àfrica. Aquests projectes tenen com a finalitat principal donar a conèixer la realitat africana i sensibilitzar els participants sobre la problemàtica del Tercer Món, així com col·laborar amb les comunitats africanes en el desenvolupament de les seves activitats i en el manteniment de les seves instal·lacions.

Aquest mes de juliol, PROIDE enviarà una trentena de voluntaris per dur a terme les cinc propostes programades. Dues de les quals tindran lloc al Togo i les altres a Bení, a Costa d'Ivori i a Madagascar.

Els dos projectes del Togo consistiran en la realització de tasques d'arranjament d'una escola al nord, i d'una cooperativa agrícola al sud, que es complementaran amb un curs de reciclatge de mestres i de treballs socials. El programa de Bení rehabilitarà l'escola de Bohicon. A Costa d'Ivori s'arranjaran diversos locals socials de Brizebois i, finalment, a Madagascar es durà a terme la sistematització de cases de camperols d'Anosibe.

Els cinc projectes tenen una durada màxima de cinc setmanes, i els voluntaris participants seran acollits per les diferents comunitats africanes de La Salle. Amb els voluntaris d'aquest any ja seran un total de tres-centes les persones que han gaudit d'aquesta experiència en el Tercer Món a través dels projectes d'estiu que du a terme l'organització.

C.C.

ENTREVISTA AL SR. SALVADOR OBIOLS, DIRECTOR GENERAL DE TURISME JUVENIL DE CATALUNYA, SA

—Sr. Obiols, què és la Xarxa d'Albergs de Catalunya?

—És un servei que la Generalitat de Catalunya ofereix als joves, les escoles, els grups, les entitats, les famílies, etc. a través de Turisme Juvenil de Catalunya, SA. Aquesta és una empresa pública adscrita a la Secretaria General de Joventut del Departament de Cultura que té 24 albergs repartits pel territori català, en llocs d'interès natural, cultural i turístic.

—Què diferencia els albergs de la resta d'allotjaments?

—Miri, per a mi el més important és oferir un servei de qualitat, no tan sols quant a l'allotjament, que ha de ser bo, sinó en un aspecte tan important com és potenciar els valors com el respecte vers els altres, la convivència, la solidaritat, el respecte cap a la naturalesa i el medi ambient, etc. Al meu entendre, si parlem d'un veritable servei de la Generalitat, potenciar aquests valors en els infants i els joves que utilitzen els albergs és molt important, així com descobrir el nostre país en el ventall més ampli dels seus aspectes, perquè així s'aprèn a estimar-lo. Precisament aquests components són els que distingeixen els albergs com a servei i els diferencien de la resta d'ofertes d'allotjament.

—Qui utilitza els albergs de joventut?

—Els utilitzen els esplais i tota mena d'entitats relacionades amb el món del lleure juvenil i infantil, als quals oferim la col·laboració dels

monitors per facilitar-los encara més el valuós servei voluntari que ofereixen als nens i les nenes. Les escoles també els utilitzen, i per a aquests professionals de l'ensenyament hem dissenyat un programa complet d'activitats. Com també, per exemple, les organitzacions no governamentals, que realitzen una tasca molt important de servei als més necessitats i que trien els albergs per fer activitats i reunions laborals.

Sens dubte, també els joves, als quals oferim les activitats que més els agraden i, a més, tot a partir de la campanya *Tira't de cap... al cap de setmana*. Els oferim l'oportunitat de viure d'una manera diferent el temps de lleure: caps de setmana, ponts i períodes de vacances. També les famílies van als albergs, perquè hi troben un

lloc ideal per al lleure familiar.

També hi van moltes entitats de la societat civil, com esbarts, grups de castellers, geganters, grups de teatre, etc. Hi troben el lloc ideal per organitzar sortides o trobades generals. També consells pastorals i parròquies visiten sovint la nostra Xarxa, perquè s'hi dona una bona combinació de tranquil·litat, que convida a la reflexió, i possibilitats per als moments de lleure.

En definitiva, va als albergs gent que estima i treballa per als altres i, alhora, hi troba un lloc de convivència amb els altres, la naturalesa o altres factors que l'ajuden a realitzar-se

com a persona.

—Quina ocupació té la Xarxa d'Albergs de Joventut?

—L'ocupació és bona, perquè el 1996 vam tenir un total de 508.000 pernотacions. A més, per aquest any tot indica que superarem la xifra.

—Com a nou director gerent, quins són els seus objectius immediats?

—Des d'aquesta responsabilitat i, continuant la política que marca el consell d'administració de l'empresa —presidit pel secretari general de Joventut—, els meus objectius són tirar endavant una reordenació de la Xarxa, mantenint sempre la qualitat de l'allotjament i del contingut pedagògic que ofereix a tots els usuaris i, alhora, obrir noves vies en la gestió dels albergs.

El planeta Terra i la seva història

Francesc Nicolau

Professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

ALLÒ QUE DÉU TÉ D'INVISIBLE, COM EL SEU PODER ETERN I LA SEVA DIVINITAT, DES DE LA CREACIÓ DEL MÓN ES FA VISIBLE A LA INTEL·LIGÈNCIA HUMANA A TRAVÉS DE LES SEVES OBRES.

(ROM 1,20)

36. Els satèl·lits de la previsió del temps

Els satèl·lits meteorològics ens proporcionen avui dia dades molt segures per a la previsió del temps, almenys per als dos o tres dies següents. Aquests satèl·lits són el resultat d'una tècnica molt elaborada. Quan asseguts davant l'aparell de televisió, veiem l'home del temps que ens menciona el satèl·lit Meteosat, ho trobem molt normal. Però potser no coneixem gaire el treball que realitzen els satèl·lits d'aquest tipus ni com el fan, ni tampoc quants són els satèl·lits meteorològics que funcionen actualment. Crec que el lector ens agrairà que donem una mica d'informació sobre la història d'aquests satèl·lits de la previsió del temps.

És una història de trenta-set anys

El primer satèl·lit meteorològic va ser el Tiros-1, de l'1 d'abril de 1960. Era d'òrbita polar, és a dir que passava per damunt dels dos pols, i feia una volta cada hora. D'aquesta manera podia enregistrar televisivament les condicions atmosfèriques de tota la terra dues vegades al dia, ja que cada 12 hores recorria visualment tota la superfície del planeta. Tres mesos després, el Nimbus-1 iniciava una nova

sèrie de satèl·lits amb aparells més perfeccionats. I en seguiren d'altres.

Actualment encara funcionen quatre satèl·lits meteorològics d'òrbita polar, dos americans anomenats Essa i dos russos (o, millor dit de la CEI, Comunitat d'Estats Independents), dits Meteor, que s'encreuen i forneixen a la WMO (Organització Meteorològica Mundial), les dades de pressió, temperatura i humitat quatre vegades al dia. També mesuren el gruix de la capa d'ozó i l'extensió dels casquets polars.

El 1974, amb la idea de millorar el coneixement de la meteorologia, es posà en funcionament el primer satèl·lit d'òrbita equatorial, o sigui amb òrbita perpendicular a la dels anteriors, i geoestacionari. Els satèl·lits d'aquest tipus tenen l'òrbita a 37.900 km d'altitud, que és la que correspon a fer la volta a la terra en 24 hores, i com que el planeta triga també el mateix temps a fer la volta sobre el seu eix, resulta que sempre són al mateix punt de la vertical sobre on es troben. Amb tres d'aquests n'hi hauria prou per recobrir tota la superfície terrestre, però es va decidir posar-n'hi cinc. I així es va fer. Com que només tenen de tres a quatre anys de «vida» útil, ja s'han hagut de

renovar unes quantes vegades. Els que ara funcionen són aquests cinc: un dels EUA, un de la CEI (o rus, si voleu), un del Japó, un de l'Índia i un de «nostre», vull dir de l'Agència Espacial Europea (en sigles angleses, ESA), que és el Meteosat. Tots cinc col·laboren a donar informacions per a la defensa del medi ambient i sobre direcció i velocitat dels vents, envien fotografies de les masses nuvoloses, investiguen sobre les variacions del temps i, a la llarga, sobre el clima...

L'actual WMO (Organització Meteorològica Mundial, en sigles angleses) aplega 155 països, que tenen en total 9.250 estacions de terra, 7.000 en vaixells i 800 en globus aerostàtics. Aquests observatoris reben cada 6 hores la informació dels satèl·lits i la transmeten als tres grans centres mundials: Washington, Moscou i Melbourne, els quals elaboren les dades rebudes i les envien a les estacions nacionals que les preparen per a la transmissió dels butlletins meteorològics propis de cada lloc. Sense computadores seria impossible fer aquesta feina quatre vegades al dia. Si es volgués fer la previsió del temps per a cinc dies caldria fer uns 500.000 milions de càlculs en una hora! Per això es fa només per a tres dies.

seguint el Meteosat-3, el Meteosat-4 i el Meteosat-5, amb intervals de poc més de tres anys. El Meteosat-5 va ser posat en òrbita el 5 de maig de 1991. Amb nous perfeccionaments va ser llançat el Meteosat-6 el juny de 1994, quan encara funcionaven dos dels anteriors, però amb el sisè es volgué obtenir una precisió superior a la que donaven els altres. Finalment, el Meteosat-7, germà de l'anterior, però amb aparells encara més sofisticats, s'ha posat en òrbita el 1997.

Aquests dos últims Meteosats seran operatius fins al 2000 com a mínim. Són, tots dos, una meravella de la tècnica. Segueixen el naixement de masses nuvoloses, el seu desenvolupament i recorregut, amb una precisió veritablement extraordinària, a més de proporcionar moltes altres informacions que no podien transmetre els anteriors. Cada un consta de quatre cilindres sobreposats que contenen els aparells, que són una proesa d'electrònica miniaturitzada. I són una vuitantena els països que s'aprofiten de les informacions que donen a Europa, Orient Mitjà i Àfrica del Nord.

Que aquests satèl·lits són d'autèntica utilitat no hi ha ningú que ho negui. L'agricultura, els transports, la construcció i la producció d'energia elèctrica n'han tret avantatges importants. Però encara és més notable que les previsions fetes a partir de les dades dels satèl·lits meteorològics han salvat vides humanes en diverses ocasions. L'any 1992 van preveure el cicló Andrew i es pogué avisar a temps la població i es compten per milers els que salvaren la vida. El 1993 van anunciar la violenta tempesta de neu que va colgar regions dels estats orientals dels EUA i la gent es va poder refugiar a temps. Són només dos exemples.

I els tècnics encara en somnien més. Ja estan estudiant una organització més eficient per al segle que ve, que no es limiti a proporcionar pronòstics sinó que tingui els mitjans adequats per modificar, si calgués, les condicions meteorològiques quan es vegi que siguin una possible causa de desastres naturals importants. Però aquí hi hem de dir: no sé pas si ho arribarem a veure.

Els satèl·lits meteorològics d'Europa

El nostre Meteosat europeu ha tingut i té la seva contribució a tot això. El Meteosat-1 va posar-se en òrbita el 1977 i tingué una vida útil de dos anys. Calia millorar la cosa. El Meteosat-2 fou llançat el juny de 1981. I anaren

EDITORIAL REGINA, S.A.

EDICIONS D'INTERÈS:
MISSAL FERIAL

EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

REPERTORI D'HIMNES PER A LA CELEBRACIÓ CANTADA DE LA LITÚRGIA DE LES HORES

LA VEU DELS PARES DE L'ESGLÉSIA EN LA LITÚRGIA DE LES HORES

ELS AUTORS DE LES LECTURES PATRÍSTIQUES DELS OFICIS DE LECTURA

SEGUIM JESÚS

Col·lecció de 3 volums amb estoig
ELS MANAMENTS DE DÉU - LES BENAURANCES -
LES OBRES DE MISERICÒRDIA
TEXTOS CATEQUÍSTICS PER ALS INFANTS

Mallorca, 87-89 Tel. 322 17 11 Fax 322 53 69 - 08029 Barcelona

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, servei mèdic, sanitari i humà. Estadades per sempre, i per convalescències. Poques places.
Tel. 427 44 53.

El llibre de la setmana

Amor amb rerefons de seda

A ningú que llegeixi aquesta breu novel·la de l'italià Alessandro Baricco li sorprendrà el títol del nostre comentari, en cap cas li semblarà un redundància. La novel·la porta per títol *Seda*, perquè tot l'argument gira al voltant de la indústria de la seda d'un poble francès, Lavedieu, pels volts de l'any 1861, «quan Flaubert escrivia *Salambo*, l'electricitat encara era una hipòtesi. I Abraham Lincoln lluitava, a l'altre extrem de l'oceà, en una guerra el final de la qual mai no veuria», tal com indica repetidament l'autor.

Perquè la història de Hervé Joncour, que ens conta Baricco, és la crònica de tot un poble dedicat als teixits de seda que, de sobte, es troba amb una gran epidèmia que destrueix els cucs que donen els quilòmetres de fil necessaris per alimentar les màquines que teixen les teles per als magnífics i envejables vestits de les dames de la cort.

Un personatge curiós i estrany, que es diu Badabiou, es va encarregar de descobrir una veta important per poder

proveir-se dels preuats i insubstituïbles ous dels cucs: el Japó. I en la narració passem de la pau de Lavedieu al llunyà i ignorat Japó, acompanyats per l'home que és capaç de fer un trajecte tan llarg: Hervé Joncour, que «va travessar la frontera a prop de Wütemberg i Baviera, va entrar a Àustria, va arribar en tren fins a Viena i Budapest, per seguir després per Kiev. Va recórrer a cavall dos mil quilòmetres d'estepa russa, va superar els Urals, va entrar a Sibèria, va viatjar quaranta dies fins a arribar a Baikal, que la gent que hi vivia anomenava mar. Baixà pel curs del riu Amur, resseguint la frontera xinesa fins a l'oceà, i quan va arribar a l'oceà es va deturar al port de Sibarik durant onze dies, fins que un vaixell de contrabandistes holandès el va portar a Cap Teraia. A peu, viatjant per camins, va travessar les províncies d'Ishikawa, Toiama, Niigata,

va entrar en la de Fukushima i va arribar a ciutat de Shirakawa...». Es tracta d'un itinerari detallat i repertit en diverses ocasions per l'autor de *Seda*, i que hem recollit perquè, d'alguna manera, entrem en el cor de la concepció estilística d'aquesta obra.

Baricco ha escrit un text amb fruïció, breu però realment espectacular, sobretot pel que fa a la primera part. Seguim la història dels protagonistes i del poble amb una sorpresa constant; adonar-nos que, en poques paraules, sabem tot el que hem de saber, i se'ns serveix amb una brillantor sòbria, però treballada com en una tela preciosa, de la qual n'admirem fins i tot els detalls més minúsculs.

En *Seda* hi ha una ascesi de paraules, una fugida de la frase retòrica, i un esforç notable de l'aproximació entre el lector i la narració, on es barreja la llum amb la melangia, la seducció amb la tendresa, l'amor amb la delicadesa, sense caure en un erotisme mancat de pudor.

Perquè en aquesta breu crònica, no tan sols es parla dels afanys de Lavedieu i els seus habitants per trobar una manera de continuar en la tasca de teixir amb cucs que no estiguin infec-

tats. Hervé Joncour viu una relació platònica a l'estrany país, i se sent atret per la seva dona Hélène. I tot de sobte, quan ella desapareix, descobreix l'autèntic sentit de l'amor.

És en aquestes reaccions tot just percebudes on rau la suavitat de la seda aplicada a tota una obra literària. Tot el que se'ns conta és escrit en un estil d'alt nivell, perceptible fins i tot en la traducció castellana. *Seda* és una narració breu, que es llegeix gairebé sense adonar-nos-en, però que entra a formar part d'aquestes obres de poca aparença que poden arribar a captivar un públic molt ampli. Sobretot un públic amant de la bona literatura, que en el període de vacances busca no haver d'enfrontar-se amb volums de moltes pàgines, en les quals, en el fons, es narra el mateix que recorda Alessandro Baricco en la seva novel·la.

Seda es pot considerar un conte ampliat, el desenllaç del qual no s'arriba a conèixer fins al final, segons les tècniques de la narració breu. I no pas perquè l'anècdota sigui aparentment insubstancial, sinó perquè una crònica d'amor com la del novel·lista italià pot formar part de les històries que pertanyen a les llegendes amoroses de la història.

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

Nova Coblà Catalunya

Les comarques tarragonines i lleidatanes ja han tingut ocasió de presenciar les primeres actuacions de la nova Coblà Catalunya. Segons ens informa Àngel López, des de Tarragona, aquesta nova formació la integren onze músics procedents de cobles com la malauradament desapareguda Marabú, de Valls, o La Principal, de Tarragona, a més d'altres que comencen ara professionalment la seva vinculació al món de la cobla. La ubicació geogràfica d'aquesta nova Coblà Catalunya s'emmarca a l'àrea del Camp de Tarragona, àmbit dels seus components, com Ramon Salvany (de Vilabella), que n'és el director i primer tenora, o Josep Iglesias (de Solivella), el seu representant. El dia 3 de maig va produir-se el debut de la Coblà Catalunya, a la vila de Barberà de la Conca, i aquest mes de juliol actuarà a la Masó (el dia 19) i a Xerta (el dia 25).

Tots els interessats a contactar amb aquesta nova formació poden adreçar-se a: Coblà Catalunya Sr. Josep Iglesias. Telèfon 977/ 89 21 90 (Solivella) - Coblà Catalunya Sr. Ramon Salvany. Telèfon 977/ 62 01 99.

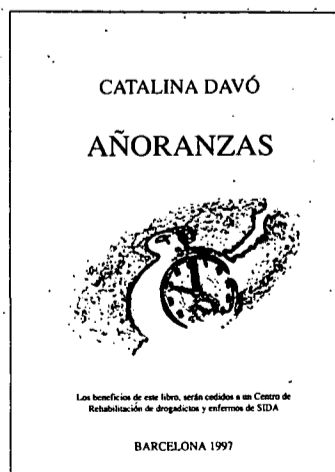
Cicle d'audicions a Sant Adrià de Besòs

Cada dijous, al llarg de tot el mes de juliol, hi haurà sardanes a la plaça de la Vila de Sant Adrià de Besòs, dins un cicle que promou l'àrea de Serveis Personals de l'Ajuntament de l'esmentada població del cinturó barceloní i l'entitat Sant Adrià Sardanista. Les ballades seran interpretades per la cobla Marinada, a partir de dos quarts de vuit del vespre, i inclouen una sardana revessa, de concurs, que hauran de resoldre els participants que ho vulguin. La puntuació que s'atorgarà en cada ballada configurarà la classificació i determinarà la distribució dels premis, que es lliuraran al final d'aquest cicle, el dia 31 de juliol.

Josep Ventura

AÑORANZAS

Catalina Davó

«Els ulls oberts i el cor dormit,
arronsada a dins el llit,
són molts els solitaris aquesta nit.»

El record d'una mare envers el seu fill. Les estones passades junts, el temps de felicitat... Tot condensat en uns escrits per tal de conservar la seva memòria.

Els beneficis per la venda d'aquest llibre es destinaran a la Casa d'Acollida Pallarés Davó, en memòria del fill de l'autora.

Preu del llibre: 1.100 ptes.

Podeu demanar-los a les llibreries:

NEUS c/ Consell de Cent, 441 - 08013 Barcelona

CLARET c/ Roger de Llúria, 5 - 08010 Barcelona

ETCÈTERA LLIBRES c/ Lluïll, 205 - 08005 Barcelona (Poblenou)

Llibres

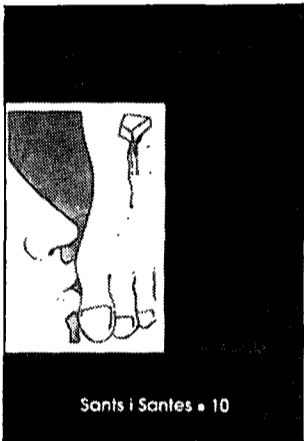
Història i missatge de Sant Ignasi de Loiola

Sant Ignasi de Loiola tenia trenta anys quan va descobrir amb tota plenitud la seva fe. Abans d'aquesta edat Íñigo tenia somnis farcits d'aventures cavalleresques. L'any 1521, una bala transtornà la trajectòria d'Íñigo, que va caure ferit mentre defensava la fortalesa de Pamplona contra els francesos. Després de les cures d'urgència és traslladat a Loiola, on passarà la convalescència. Aquest període va ser decisiu per al futur cavaller, que en no poder trobar les novel·les que li agradaven, va haver de conformar-se amb la lectura de la vida de Jesús i les històries dels sants que li proporcionà la seva cunyada Magdalena. Després de molts dies es va adonar que les gestes cavalleresques no

tenien sentit i, en canvi, el fet d'imitar l'estil de vida dels sants li provocava pau i joia espiritual.

C.C.

Josep Rambla, *Ignasi de Loiola pelegrí i guia*. Centre de Pastoral Litúrgica, Col·lecció Sants i Santes, núm 10, Barcelona, 1997, 20 pàg.

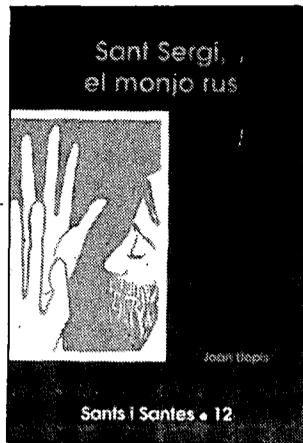

Un místic polític

Sant Sergi de nom de pila es deia Bartomeu, però quan el 7 d'octubre de 1337, festa dels màrtirs Sergi i Bacus, va fer la professió monàstica va adoptar el nom del primer dels sants esmentats. No era pas un nom d'origen rus, sinó que provenia del món llatí on era usat per famílies descendents de la tribu «sèrgia», una de les 35 de l'antiga Roma. D'etimologia incerta, alguns asseguren que Sergi significa «guardià». Si fos així, el nom escauria molt bé al nostre sant, que és considerat com el guardià més zelós del seu país, la «Santa Rússia».

Sant Sergi és considerat pel poble rus com un heroi nacional perquè va contribuir poderosament a la consolidació de la unitat de Rússia. I això ho va fer sense deixar de ser fidel a l'ideal de la vida monàstica; més ben dit, la seva actuació política va ser fruit de la mateixa vocació de monjo, ja que aquesta, segons la mentalitat russa, consisteix a ser un «home celestial», certament, però solidari dels seus germans en les lluites de la «vida terrena».

C.C.

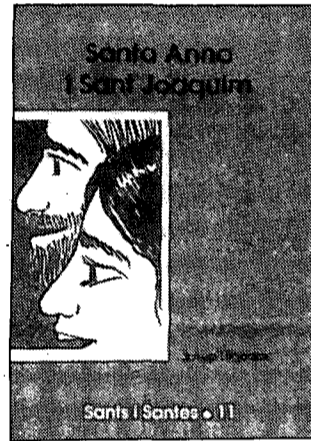

Joan Llopis, *Sant Sergi, el monjo rus*. Centre de Pastoral Litúrgica, Col·lecció Sants i Santes, núm 12, Barcelona, 1997, 20 pàg.

Els avis de Jesús

Sota el títol de *Sant Joaquim i Santa Anna*, Josep Lligades ens explica la vida dels pares de la Mare Déu. Sobre ells s'acumulen llegendes i tradicions basades en un llibre conegut com el Protoevangeli de Jaume, que forma part dels evangelis apòcrifs, uns relats que imaginativament volen «completar» els quatre evangelis. Aquests dos sants tenen una gran importància pel fet de ser els pares de Maria, la mare de Jesús. Els avis de Jesús eren creients conveçuts que portaven la fe i la fidelitat al Senyor ben endins. Joaquim i Anna van portar dins el cor l'esperança d'un futur marcat per l'amor de Déu per a tothom. Aquesta fe la van viure amb tanta intensitat que van ajudar a créixer una filla capaç de ser senyal i síntesi de tot allò millor que la humanitat podia desitjar.

C.C.

Josep Lligades, *Santa Anna i Sant Joaquim*. Centre de Pastoral Litúrgica, Col·lecció Sants i Santes, núm 11, Barcelona, 1997, 20 pàg.

Cassets

Maria en el misteri de la salvació

Una xerrada de Mons. Joan Chabbert traduïda al francès per Diakonia Servei, per enriquir diverses qüestions entorn del culte a Maria. Mons. Chabbert parla de la Mare de l'Església ampliant i, mitjançant argumentacions raonades i molt ben expressades, explica a l'oient allò que és el Misteri de Maria: la seva maternitat virginal. Contesta als qui no poden creure que Maria pugui ser verge, tot i infantant Jesús, i també parla del fet que a les escriptures es parli dels germans de Jesús i, així se'ns explica com a l'Orient és molt freqüent anomenar *germans* als cosins i altres familiars.

Adient per a persones d'una declarada devoció mariana i per a aquells que volen aprofundir en la història de la Mare de Nostre Senyor, en el seu goig i sofriment, en la intervenció d'ella en la vida i l'obra de Jesús.

Es complementa l'explicació amb fragments de l'evangeli, analitzats i comentats per arribar a l'essència de la personalitat de la Mare de l'Església i Mare Nostra.

Mons. Joan Chabbert,
Maria en el misteri de la salvació.
Diakonia Servei

A Medjugorje, Maria crida a la pau i al guariment

Medjugorje és un poble situat a Bòsnia i Hercegovina, on la majoria de la població és croata. Aquest poble era un més entre d'altres fins que un dimarts a la tarda, el 24 de juny de l'any 1981, s'hi produeix un fet extraordinari.

Gosar dir que la Verge Maria s'apareix cada vespre en aquest lloc a uns adolescents pot semblar molt pretenciosos i cal dir també que l'Església encara no s'ha pronunciat oficialment. Però el Dr. Philippe Madre es demana que si fos un engany, com podria un fet així donar tots els bons fruits que està donant?

Se'ns explica tota la història d'aquests nois i noies d'extracció molt humil: les confidències als sacerdots del poble; la intervenció del règim comunista; i el dia que sota les ordres dels dirigents es va acordonar la zona per impedir el pas dels pelegrins, cosa que va resultar del tot inútil, ja que el miracle, com cada tarda, es va repetir. També hi ha lloc per a la història dels empresonaments d'un sacerdot i uns periodistes. I, per damunt de tot, el missatge de Maria: la seva crida a la pau i al guariment.

Un testimoni de primera mà, explicat amb detalls interessants que donaran a conèixer una mica més els fets del Medjugorje.

Dr. Philippe Madre, *A Medjugorje, Maria crida a la Pau i al Guariment*.
Diakonia Servei

Internacional

Hong Kong, l'altra cara de la moneda

Des de l'1 de juliol la imatge de les tanques de filferro que separaven Shenzhen dels nous territoris de Hong Kong ha passat a la història com també ho han fet les tradicionals perruques britàniques dels magistrats del Tribunal Suprem. L'últim governador britànic a Hong Kong, Chris Patten, en la cerimònia de retorn de poders a la Xina va haver de fer un esforç titànic per reprimir que un sanglot incontrolat trenqués la imatge flegmàtica britànica que no perd la calma ni en els moments més difícils. Però Patten va demostrar que fins i tot un *gentleman* pot perdre els estrepes quan en lloc de fer tres voltes a la seva residència oficial a Hong Kong, en la tradició xinesa un símbol de retorn al lloc que s'abandona, es va saltar el protocol i només en va fer una. Amb aquest comiat, l'argument de *Cita a Hong Kong*—rodada el 1955 amb un seductor Clark Gable en el paper d'un ric comerciant de la colònia britànica que ajudava Susan Hayward en la recerca del seu marit, un fotògraf desaparegut a la Xina—quedarà caducat. Només restarà gravat en la memòria dels cinèfils com un testimoni més de la perduda sobirania britànica a la Xina meridional.

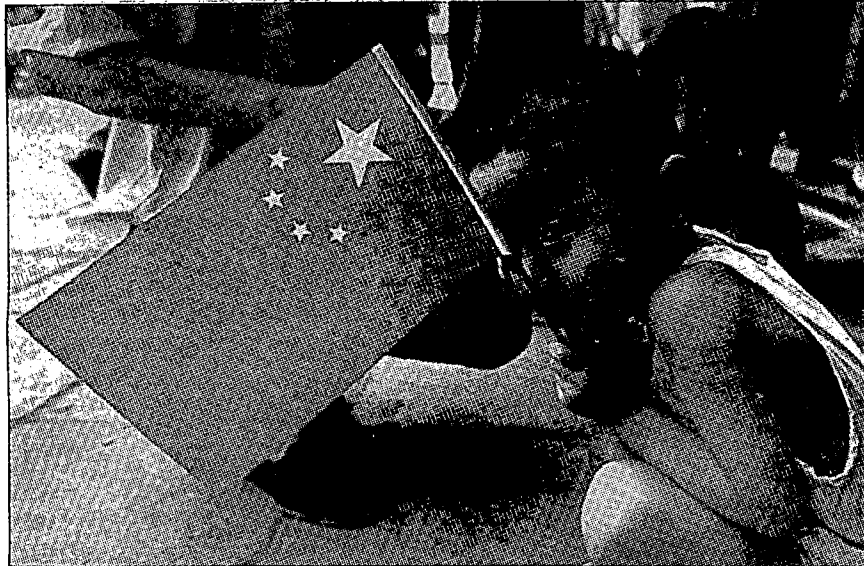
El típic *made in Hong Kong* sota sobirania britànica ha arribat a les grans superfícies, supermercats, als comerços de *tot a cent*, o *tot a una lliura* en la versió del Regne Unit, i fins i tot a les botigues més rònegues i humils d'arreu del món, com un símbol de la bona salut de l'economia d'aquest territori. L'índex d'atur només registrava un 2,5% de la població activa a finals de maig, una xifra molt més baixa que la de les economies occidentals. Les gairebé 200 pàgines d'ofertes de feina que setmanalment publica el *South China Morning Post* mostren que la línia del gràfic econòmic de Hong Kong no patirà una davallada i el vermell quedarà reservat només per a la bandera xinesa. Hong Kong té una renda per càpita de 25.000 dòlars a l'any, que és superior a la del Regne Unit. Aquest fet permet que sigui una de les ciutats del món on circulen més Rolls Royce o es compren més rellotges Cartier. Tot i aquestes dades tan optimistes, la pobresa també existeix en aquesta ciutat farcida de gratacels, ja que

l'economia i la societat de Hong Kong s'han polaritzat en els darrers 20 anys com les de la majoria de països occidentals a causa de l'aplicació capitalista de la llei del més fort. Un 11% dels sis milions de persones que viuen a Hong Kong subsisteixen gràcies a una minsa ajuda estatal de 75 dòlars a la setmana en una de les ciutats més cares del món, i es comptabilitzen 1.200 vagabunds.

La majoria dels habitants de Hong Kong estan satisfets de tornar a formar part de la Xina, que anomenen metafòricament la «mare pàtria». La seva màxima preocupació és seguir fent negocis i que la seva borsa conservi el vuitè lloc en el rànquing mundial i el segon al continent asiàtic després de la de Tòquio. Només una minoria, formada per intel·lectuals, periodistes i hongkonesos políticament conscienciats, pateixen per una possible retallada de les llibertats i el temut retorn de la corrupció, i van molt més enllà de l'estereotip que afirma que l'únic interès dels hongkonesos és fer diners des que són al bressol. Una mostra d'aquest sentiment de rebuig és que l'Exèrcit Popular d'Alliberament Xinès provoca més d'un calfred, entre aquest sector de l'antiga colònia britànica, que l'identifiquen com l'executor del sagnant final de les manifestacions d'estudiants de Tiananmen, el 1989.

La història, amb el retorn de Hong Kong a la Xina, ha tancat un nou capítol

que va començar quan l'opi, una substància que a Orient ha estat anomenada despectivament «el fang dels estrangers», es va convertir en el detonant de la Guerra de l'Opi. El conflicte bèl·lic va esclatar quan el 1839 un emperador de la dinastia manxú va intentar evitar que els britànics trafiquessin amb aquesta droga a la Xina. Dos anys més tard, el capità Charles Elliot de la *Royal Navy* britànica es va apoderar de Hong Kong i la *Union Jack* va onejar per primera vegada en aquest territori. Han hagut de passar 156 anys perquè sigui substituïda per la bandera roja de la República Popular Xinesa.

Hong Kong viu un moment històric que marcarà el futur dels seus habitants.

M.P.

Crònica televisiva

Marta Puyol

El planeta vermell

La nau espacial *Mars Pathfinder* va aterrar a la rocosa i àrida superfície de Mart el dia 4 de juliol en l'última aventura de la NASA per descobrir si hi ha vida en aquest planeta. *El Sojourner*, el petit vehicle tot terreny encarregat d'estudiar el relleu i el clima de Mart, ja ha imprès la petjada de les seves sis rodes d'alumini sobre un terra pedregós emmarcat per un cel de color salmó. El programa *60 minuts*, del Canal 33, va emetre amb el títol d'*Aliens a Mart* un reportatge de la BBC el mateix dia que la nau espacial *Pathfinder* aterrava al planeta vermell. En aquest documental s'explicava que en un meteorit, procedent de Mart i trobat a l'Antàrtida s'havien descobert indicis de vida. Utilitzant potents microscopis electrònics, alguns científics de renom han afirmat convençuts que havien descobert un microfòssil amb forma de petit cuc en aquest meteorit que té més de 3 milions d'anys. Si aquest fet s'arribés a confirmar seria un dels

descobriments científics més importants de la història, però molts investigadors es mostren reticents a acceptar aquesta hipòtesi. D'altra banda, el reportatge denuncia el fet que Bill Clinton, fes pública la notícia en plena campanya electoral. Darrere d'aquest anunci hi havia una jugada magistral de màrqueting electoral, que va comportar que Clinton guanyés popularitat. El dia de l'arribada a Mart de la sonda *Mars Pathfinder*, el 4 de juliol, Dia de la Independència d'Amèrica, ha estat triat, de nou, amb premeditació per l'equip de govern de Clinton. Així pretén popularitzar l'exploració de Mart entre els ciutadans nord-americans per aconseguir que el Congrés de Washington continuï finançant l'exploració del planeta.

El reportatge de la BBC ha servit d'aperitiu per seguir les aventures del *Sojourner*, que investiga mostres del terreny marcià a *Ares Vallis*, indret escollit perquè sembla el lloc idoni per trobar restes de vida,

ja que fa milers d'anys va ser l'escenari de la inundació més gran del sistema solar. Segons Michael Malin, un dels responsables científics de la NASA, «una inundació d'aquestes dimensions hauria pogut omplir a la Terra la depressió del Mediterrani». Els experts del laboratori de la NASA a Pasadena (Califòrnia), a part de buscar indicis de vida, també estudien la meteorologia de Mart, on les temperatures oscil·len entre els 70 graus centígrads sota zero durant la nit polar fins als 27 graus al migdia durant el període de màxim acostament al sol.

Com diu Arthur C. Clarke, autor de l'obra *2001, una Odissea de l'espai*, l'existència de vida a Mart encara està per confirmar, però de moment podem gaudir de les espectaculars imatges que la *Mars Pathfinder* envia des del planeta vermell. Tot i això, l'escriptor britànic, que ha escrit molts llibres sobre Mart i viatges espacials i és considerat un dels grans visionaris de la ficció científica, ha explicat que espera que hi hagi vida en aquest planeta: «La vida és molt tenaç, un cop ha sorgit s'arrela amb força, i jo crec que existeix en alguna part de Mart.»

RÀDIO

RÀDIO ESTEL (Barcelona: FM 106.6)

Cada dia:

—de 02.00 fins a les 21.00 h Ràdiofórmula musical amb butlletins informatius cada quart d'hora.
—Comentaris de l'Evangeli a les 7.30 i a les 15.30.

Dilluns

21.00	Vet aquí que...	22.00	Els veïns de l'escala
	En un dia com avui	23.00	Nit d'Estels
	Punt i Coma	24.00	En família
	Ara va de barris	01.00	Calaix de Sastre
22.00	Nit d'Estels	02.00	Estel de colors
23.00	Joc Net		Esputna d'alba
24.00	Estima la vida		
01.00	Fila 7		
	Cova de Clàssics		
02.00	Esputna d'alba		

Dimarts

21.00	Vet aquí que...	22.00	Nit d'Estels
	En un dia com avui	23.00	Panorama cultural
	Punt i Coma	24.00	Amb llum pròpia
	Planeta Blau	01.00	Cova de Jazz
22.00	Nit d'Estels	02.00	Esputna d'alba
23.00	Tendències		
24.00	Versió original		
	Sons i ressons		
01.00	El perquè de tot plegat		
02.00	Esputna d'alba		

Dimecres

21.00	Vet aquí que...	24.00	Des del campanar
	En un dia com avui	01.00	Novetats a cau d'orella
	Punt i Coma	02.00	Esputna d'alba
	Converses amb la ciència		
22.00	Nit d'Estels		
23.00	Temps d'acció		
24.00	Àgora		
01.00	De la lletra i de la música		
	Yesterday		
02.00	Esputna d'alba		

Dijous

21.00	Vet aquí que...	24.00	Temps de paraula
	En un dia com avui	24.00	El tren de la música
	Punt i Coma	01.00	A cel obert
		02.00	Esputna d'alba

Divendres

21.00	Vet aquí que...
	En un dia com avui
	Punt i Coma
	Intercultures
22.00	Nit d'Estels
23.00	Panorama cultural
24.00	Amb llum pròpia
01.00	Cova de Jazz
02.00	Esputna d'alba

Dissabte

21.00	Des de Nashville
	Contemporània
22.00	Mar de Claror
	Quart món
	A cor obert
23.00	Panorama de cinema
24.00	Des del campanar
01.00	Novetats a cau d'orella
02.00	Esputna d'alba

Diumenge

09.00	Tot sardana
18.45	Eucaristia des de la Catedral
21.00	Dos quarts de nit
	So de cine
22.00	Nòmades
	Raons per viure
23.00	Temps de paraula
24.00	El tren de la música
01.00	A cel obert
02.00	Esputna d'alba

RÀDIO VATICANA (OM 1.530, entre d'altres) - Cada dia 20.40h: *Rosari*; en llatí des del Vaticà. A les 22.10h: *Noticiari*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE BARCELONA

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8) - Diumenge a les 07.30h: *Paraules de vida*: conversa sobre un tema d'actualitat des de l'òptica de la fe (director: Oriol Llop).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 783) - A les 21.00h: *El espejo de la Iglesia*. Diumenge a les 09.00h: *Santa Missa*. A les 09.45h: *Informatiu diocesà*. A les 10.00h: *Iglesia es noticia*: informació diversa de les diòcesis, de la Conferència Episcopal Espanyola i de l'activitat del Sant Pare i de la Santa Seu. A les 22.00h: *La linterna de la Iglesia*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3) - Diumenge a les 08.15h: *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503) - Divendres a les 17.38h: *Fets i criteris*.

RÀDIO BARCELONA (OM 666) - Diumenge - De 22.05 a 23.00h. *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista amb Cristina Aloy i M. Carme Camps, llicenciades en història medieval que parlaran sobre el camí de Santiago i sant Francesc d'Assís a Catalunya; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe Ricard M. Carles, de Barcelona (director: Josep-Maria Alimbau).

RÀDIO Cerdanyola (FM 92.4) - Diumenge a les 10.30h: *Moments de vida*: programa cultural religiós; director: Josep Àngel Saiz.

RÀDIO CIUTAT DE BADALONA (FM 94.4) - Diumenge 09.45h: *Vida i esperit*.

RÀDIO DESVERN (FM 98.1) - Dimecres 20.05h: *Veus de la Parròquia*: programa d'informació i formació religiosa i humana.

RÀDIO MARICEL (Sitges FM 107.7) - Divendres, a les 20.00h: *La punta* (director: Jordi d'Arquer i Terrasa).

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2) - Dissabte a les 09.00h: *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Octavi Sánchez).

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE GIRONA

Departament de Ràdio: c/Albareda 15 pral 1a
17004 Girona; Tel (972) 22.27.75; Fax. 20.18.55

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Té les seccions: *La Paraula del Bisbe*, a càrrec de Mn. Jaume Camprodon i Rovira; *Costumari cristià*, explicacions a costums i tradicions de l'Església, amb Joan Baburés; *La veu dels joves*, amb Jaume Reixach; *Notícies i El significat de l'Evangeli*, per Pere Carreras. També, cada mes, hi ha una crítica cinematogràfica feta per Antoni Bardera. Presenta: Àngel Rodríguez. L'emeten diverses emissores locals.

EL CAFÈ INTERNACIONAL: programa setmanal de 30 minuts de durada que recull els grans artistes i grups de la música melòdica i lleugera dels últims anys amb frases, missatges humans i paraules de reflexió. Presenta: Àngel Rodríguez. L'emeten diverses emissores locals.

LA COVA DEL COUNTRY: Espai setmanal de 30 minuts de durada

amb la col·laboració de l'Associació Europea de Música Country, que fa un repàs a la música country cristiana, godspell blanc i country en general. Presenta: Rafael Corbí. L'emeten diverses emissores locals.

LA PARAULA DEL BISBE: microespai de 5 minuts de durada presentat pel bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon i Rovira. L'emeten: diverses emissores locals.

PUNT DE TROBADA: magazine setmanal d'una hora de durada que analitza temes d'actualitat de la nostra Església. L'últim divendres de mes inclou el programa *Tots els camins porten aroma*. Dirigeix i presenta Carles Sánchez amb la col·laboració d'Àngel Rodríguez. S'emeten per diverses emissores locals.

TOTS ELS CAMINS PORTEN AROMA: programa mensual que dura 30 minuts i tracta temes d'interès. Presenten i moderen: Anna Estartús i Josep Casellas. L'emeten diverses emissores locals.

Retransmissió en directe de la Missa dominical. L'emeten: diverses emissores locals.

RÀDIO SANTA COLOMA DE FARNERS (FM 91.6) - Dimecres a les 22.15h: *Maranatha*, un programa per descobrir i compartir el nostre tarannà cristià com a catòlic avui.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE LLEIDA

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224) - Dissabte 13.40h: *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístic-religiós i paraules del bisbe Malla, de Lleida.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE SOLSONA

RÀDIO MUNICIPAL DE BELLPUIG (FM 107.3) - Dissabte a les 14.00h i diumenge a les 12.00h: *Temps Obert*, inclou la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE NAVÀS (FM 107.9) - Diumenge a les 10.00h: *Església viva*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO PUIG-REIG (FM 107.3) - Diumenge a les 09.30: *Conversa setmanal* del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE TÀRREGA (FM 107.5) - Dissabte a les 09.00h: *Magacín*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TARRAGONA

PARAULA I VIDA: Escriu i presenta Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Tarragona i primat. L'emeten diverses emissores locals.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TORTOSA

FE I VIDA: (es publica al full «Vida diocesana»). L'emeten diverses emissores locals.

PRODUCCIÓ AL BISBAT D'URGELL

RÀDIO PRINCIPAT (FM 105.0).

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2) - De dilluns a divendres a les 07.05h: *Déu vos guard!* Santoral, reflexió i agenda. Diumenges i festius a les 09.00h: *Santa Missa*.

Donem notícia de les emissions religioses, tant per ràdio com per televisió, que ens són comunicades. Agraïrem la recepció de controls d'emissió.

TELEVISIÓ

La 2

Dg. 20 08.45 *Tiempo de creer*
09.00 *Pueblo de Dios*
09.30 *Últimas preguntas*
09.55 *Testimonio*
10.00 *Santa Missa*: amb la participació de la Coral Parroquial del Pla de Santa Maria (Alt Camp, Arquebisbat de Tarragona), sota la direcció d'Anton-Maria Pascual (director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Jaume Planas i Pahissa).
10.50 *Santuaris de Catalunya*

Di. 21 17.15 *Pueblo de Dios*

C 33

Ds. 19 09.00 *Signes dels Temps*:
No hi ha programa fins al setembre.

TV de Mataró (Canal 64)

Dv. 18/7 20.30 *Creure avui*: Espai cultural (dirigit per Ramon Safont-Tria).

Dv. 25/7 20.30 *Creure avui*:
No hi ha programa fins al setembre.

CTV (Centre Televisiu Vaticà)

Retransmissió via satèl·lit europeu Eutelsat II-16° E. 37V. freq. 11.575 GHz, 6.60 italià, 7.50 anglès.

Diumenge 12.00-12.30 *Angelus* (directe)

Dimecres 11.00-12.30 *Audiència general* (directe)

De dilluns a divendres 18.10-18.25 *Informació*

Dissabte 18.10-18.25 *Speciale Lumen 2000*

Barcelona

• **APOSTOLAT DE LA DIVINA MISERICÒRDIA.**— Torns de pregària, a l'església de Sant Jaume, c/ Ferran, 28, durant tot el dia amb el Santíssim exposat. Per cobrir tornos truqueu al tel. (93) 426 16 22.

• **NITS MUSICALS AL CALL.**— Concerts gratuïts a l'aire lliure cada divendres de juliol, a les 22.00h, a la Placeta de Manuel Ribé de Barcelona. Associació de veïns del barri del Call, tel. (93) 318 07 27.

• **CENTRE PARROQUIAL D'ARGENTONA.**— Dimarts 22 de juliol, a les 19.00, la Companyia Ínfima la Puça representa *Els cavallers del nas vermell*, organitzat pel Moviment de Rialles de Catalunya. Tel. (93) 784 07 33.

• **CELEBRACIÓ DE SANT JAUME, A SANTA MARIA DEL MAR.**— Divendres 25 de juliol, a les 20.30h, celebració de l'Eucaristia en honor de l'apòstol, amb la participació de la coral del Centro Galego de Barcelona, i ofrena. Més informació: Amigos del Apóstol y del Camino de Santiago de Barcelona, tel. (93) 322 76 57.

• **FESTA DE SANT JOAQUIM I SANTA ANNA.**— Celebració dissabte dia 26 a la parròquia major de Santa Anna, de Barcelona. Al matí, misses a les 10.00 i a les 12.00h. A les 8 del vespre, missa solemne de la festivitat. L'església romandrà oberta de 9.00 a 14.00 i de 17.00 a 21.00h.

• **ACRISDI Associació Cristiana de Persones Separades i Divorciades.**— Diumenge 27, excursió a Blanes per agafar el creuer que fa la ruta Costa Brava. Trobada a les 9.00h a l'estació de Sants. El tren surt a les 9.12. Ens emportarem el dinar.

• **XX JOCS FLORALS DE LA TARDOR.**— Premi poesia convocat per l'Associació Coordinadora per a l'Ancianitat (ACA). Poden optar tots els escriptors de més de 65 anys, amb poemes originals i inèdits. Es convoquen els premis següents: *Flor Natural*, al millor poema que canti l'amor; *Englantina*, al millor poema enaltidor de la pàtria; *Viola*, al millor poema de tema religiós o de valors espirituals; i, Premi Especial ACA, al millor poema de tema lliure. El termini de presentació és el 12 d'octubre d'enguany. Per a més informació: Secretari del Consistori dels Jocs Florals de la Tardor, Gran Via de les Corts Catalanes, 631, 2n 1a - 08010 de Barcelona. Tel. (93) 318 65 95.

Girona

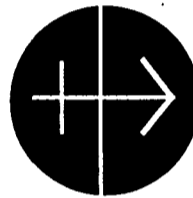
• **FESTES DE LA MARE DE DÉU DEL CARME.**— A Palamós, revetlla popular el dissabte 19 de juliol a la nit i el diumenge 20, processó marinera, ballada de sardanes, gegants, festival infantil i l'exposició de treballs fets per les dones dels pescadors. Recinte de la Llotja. Informació a la Confraria de Pescadors, tel. (972) 31 44 37.

• **FESTES DE LA MARE DE DÉU DEL CARME.**— A Sant Feliu de Guíxols, dia 19 de juliol,

a les 12.00h, processó marinera. Posteriorment sardinada i ball.

• **PARRÒQUIA DE SANT JAUME DE SALT.**— Dia 25, se celebra el 25è aniversari de la construcció de l'església. Hi haurà la celebració de la missa solemne a les 12.00h.

• **PARRÒQUIA DE SANT JAUME DE SANT POL DE MAR.**— Dia 25 de juliol, festivitat de Sant Jaume, ofici solemne a les 12.00h celebrat per Mn. Josep M. Prats, rector de Salou i delegat de Pastoral de Turisme de Tarragona.

Ajuda a l'Església Necessitada

i el grup Pasqua tenen l'honor de convidar-los a la **Pregària per a la unitat dels cristians**, que es realitza cada dimecres de l'any, a les 19.15h, a la parròquia Major de Santa Anna, Rivadeneyra, 3 de Barcelona.

Els esperem.

Secció a càrrec de: Telespectadors Associats de Catalunya (TAC) Balmes, 92, 1r 1a A - 08008 Barcelona Tel. i fax (93) 488 17 57

Pel·lícules de vídeo recomanades

Per a joves

Looking for Richard (EUA, 1996)

Director: Al Pacino. Intèrprets: Kevin Spacey, Winona Ryder, Al Pacino.

Es tracta del debut del colós Al Pacino com a realitzador —continuant la tradició d'altres grans actors—, on fa un homenatge a Shakespeare i es planteja la dificultat de creació artística. *Document shakespearà ***

Matilda (EUA, 1996)

Director: Danny De Vito. Intèrprets: Mara Wilson, Danny De Vito.

Divertida adaptació d'una famosa novel·la infantil, original de Roald Dahl. Relata la història d'una nena, apassionada per la lectura, que té poders mentals. Amb una posada en escena massa efectista, De Vito destaca els elements màgics d'una trama no exempta de crítica social. *Comèdia ***

Misión imposible (EUA, 1996)

Director: Brian de Palma. Intèrprets: Tom Cruise, Jon Voight.

Aquesta pel·lícula té la ganxo crític i el pols narratiu suficients per mantenir en suspens l'espectador. *Espionatge ****

Ponette (França, 1996)

Director: Jacques Doillon. Intèrprets: Victorie Thivisol, Xavier Beauvois.

Relata el drama íntim d'una nena de quatre anys que no accepta la mort de la seva mare. Pel·lícula feta amb gran naturalitat i realisme, que ofereix una reflexió transcendent sobre l'altre món. La interpretació de la petita Victorie Thivisol va guanyar el gran premi d'interpretació del Festival de Cannes '96. *Drama familiar ****

• En el període estiuenc, la secció TeleZapping recomanarà pel·lícules de vídeo en comptes dels films programats per les diferents televisions.

Valoració de les pel·lícules: *Aceptable **Bona ***Molt bona ****Obra mestra

Per a una valoració diària de les pel·lícules podeu trucar al telèfon del cinema del TAC 488 17 37.

TELE ZAPPING

TV1

De dilluns a divendres

08.30 *Estamos de vacaciones*

Inclou: Phantom

El príncipe valiente

09.35 *Club Disney verano*

Dissabte

06.15 *Astrid Lindgren para los niños*

07.15 *VR 5.0*

08.00 *Sábado fiesta*

Inclou: La llamada de los gnomos

La gata Kitty y sus amigos

09.30 *Los villanos Disney*

Diumenge

06.15 *Astrid Lindgren para los niños*

07.15 *VR 5.0*

08.00 *Domingo fiesta*

Inclou: La llamada de los gnomos

La gata Kitty y sus amigos

La 2

De dilluns a divendres

10.00 *Vacaciones de cine*

17.45 *Para nosotros*

Inclou: El chavo

Beetlejuice

Antena 3

De dilluns a divendres

07.20 *Club Megatrix*

Programació infantil

Dissabte i diumenge

07.20 *Club Megatrix*

Tele 5

De dilluns a divendres

07.35 *Los gatos samurai*

07.50 *La guerra de los ovnis*

08.35 *Tenko y los guardianes de la magia*

Dissabte i diumenge

De les 07.00 a les 12.00: Dibujos animados

Inclou: COPS

Boogies

Nick Maravilla

TV3

Dissabte i diumenge

08.00 *Club Super 3*

Inclou: Les aventures de l'Spot

Leo, el rei de la selva

Mask

C33

De dilluns a divendres

08.00 *Club Super 3*

Inclou: Doraemon

Teo

17.00 *Club Super 3*

Inclou: Petits contes

Els barufets

• **XVII CICLE DE CONCERTS «ELS ORGUES DE CATALUNYA».**— Dimarts 22 de juliol, a les 22.00h, concert d'orgue de Montserrat Torrent amb obres de Correa de Arauxo, Roberday, Swelink, Storace i Soler a l'església catedralícia de Castelló d'Empúries. Dijous 24 de juliol, a les 22.00h, concert d'orgue a càrrec de Josep M. Mas i Bonet amb obres de Cabanilles, Casanoves i Baguer a

la parròquia de Sant Martí de l'Aléixar. Organitza: Associació Catalana de l'Orgue, tel. (93) 731 22 32.

Lleida

• **MISSA DE FANALETES.**— Dijous, dia 24 de juliol, a les 20.00h, a l'església de Nostra Senyora del Carme, presidida per Mons. Ramon

Malla i Call. A les 9.00h, sortida de la Romeria dels Fanalets de Sant Jaume. Itinerari: Rambla Ferran, Democràcia, Carme, Pl. de la Sal, Pl. Sant Joan, Pl. Paeria, Major i Pl. Catedral. Cloenda amb la benedicció del Sr. Bisbe. A les 10.00h, lliurament dels premis del Concurs de Fanalets, a l'Aula Magna de l'IEI (Antic Hospital de Santa Maria). Divendres dia 25, festivitat de Sant Jaume, a dos quarts de nou del matí, a la capella del Peu del Romeu (c/ Major), celebració de la Santa Missa.

Tarragona

• **III MOSTRA DE BALLS DE DIABLES.**— Centenaris amb parlaments, organitzada pels Ball de Diables de Torredembarra. El dia 19, a les 18.00h, escenificació de la

lluïta del bé contra el mal, cercavila amb les colles de Sitges, Sant Quintí de Mediona, Vilafranca del Penedès, Vilanova i la Geltrú, l'Arboç, el Vendrell, Tarragona i Torredembarra. Tel. (977) 64 48 54.

Tortosa

• **PARRÒQUIA DE ST. JAUME DE SANT JAUME D'ENVEJA.**— Dia 25 de juliol, festivitat de Sant Jaume, a les 12.00h, missa solemne celebrada per Josep M. Tomas Prats, fill de la vila. A les 19.30h, missa i processó i, posteriorment, inauguració de l'exposició de pintures. El dia 28 de juliol, a les 10.30h, missa per a les mestresses de casa del poble, seguida d'actes al llarg de tot el dia d'exclusiva participació femenina.

Paris '97

XII Jornada Mundial de la Joventut

Del 15 al 24 d'agost

Aneu-hi seguint la ruta de Paray-le-Monial organitzada per la Comunitat de l'Emmanuel.

Del 15 al 18 Paray-le-Monial (Fòrum Internacional de la Joventut). El 18, Charrtres i del 19 al 24 París.

Preu del viatge: 15.000 ptes. Sortides des de cada capital de província amb 20 joves. Forfait del 15 al 24: 1.000FF (26.000 ptes.) (Cost real: 1.400FF)

Acceptem donatius de suport per ajudar els joves que ho necessitin. Podeu ingressar-ho al compte de "la Caixa" 2100.0068.67.0101449776.

Sol·liciteu la inscripció a: c/ Cristòfor Colom, 2n 2a
17005 Girona - Tel. 972 / 23 14 46 (Elisabet)
Fax (972) 84 21 20
E-mail: emma@grn.es
Web: http://ww2.grn.es/emma

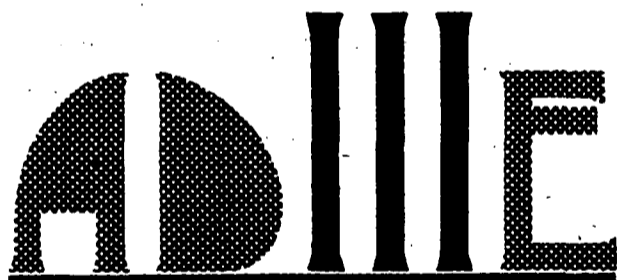
PREGUEM PER LES INTENCIONS DEL SANT PARE

—Perquè l'Església promogui la civilització de l'amor i de la vida.
—Perquè els pobles d'Àsia s'obrin a la llum i a l'amor de Crist.

A totes les parròquies, associacions i entitats

Aquesta pàgina és a la vostra disposició perquè doneu a conèixer les vostres activitats de caràcter religiós i cultural, gratuïtes. Podeu enviar-les, indicant el lloc, el dia i l'hora al fax: 93/ 490 20 35.

O bé, a les nostres oficines del c/ Puiggarí, 5-7 - 08014 Barcelona, dirigides a la secció d'«Avisos i Comunicats».

Asociación de Ayuda y Defensa de la Tercera Edad

PROPER INICI DELS CURSOS PER A L'OBTENCIÓ DEL TÍTOL DE PROVA DE MADURESA

FP-1

Auxiliar clínica
Auxiliar jardí d'infància
Auxiliar psiquiatria

Auxiliar administratiu
Auxiliar forestal
Auxiliar química

Graduat escolar
Cursos amb borsa de treball
Proves per obtenir el diploma de Dietètica i Nutrició, Geriatria i Gerontologia

Cursos reconeguts per l'IES (Institut d'Estudis Sanitaris) puntuables al ICS
Tel. 448 02 92 i 474 27 48 (tardes)
Necessitem voluntariat per atendre persones de la 3a edat

Tots els cursos es poden fer per correspondència.
Tindreu un 30% de descompte en qualsevol curs si porteu aquest anunci.

Descobrir-me a mi mateix

novahumanitas

Dr. Josep Font (català)

AGOST

Del 17 (20h) al 21 (20h) a Martí Codolar - Av. Cardenal Vidal i Barraquer, 1
Pensió completa 3.800 ptes./dia

Del 24 (20h) al 28 (20h) al Casal Borja, c/ Llacerès, 30 - Sant Cugat

Pensió completa 3.300 ptes./dia

Setembre: del 31 d'agost al 4 de setembre i del 7 al 11 de setembre

Dra. M. Àngeles de los Ríos (castellà)

AGOST

Del 27 (20h) al 31 (20h) al Casal Bellesguard, s/n

Pensió completa 2.900 ptes./dia

Setembre: del 19 al 23

Inscripcions:

C/ Canuda, 4, entl. 1a - BARCELONA

Tel. 317 17 90 (de dilluns a divendres de 19 a 20h)

Tel. 417 29 48 (a qualsevol hora)

Des del carrer**«Despenjar l'auricular és una porta a l'infinit»**

Xavier Soler és el director de la Fundació Ajuda i Esperança, una entitat que porta a terme el servei continuat, minut a minut, hora a hora, dia i nit, del Telèfon de l'Esperança de Barcelona. Aquest telèfon ofereix ajuda a tots aquells que pateixen situacions d'incomunicació, d'angoixa o de solitud i els dona l'oportunitat de ser escoltats sense prejudicis i de poder explicar els seus neguits, pors, vivències i sentiments.

—El Telèfon de l'Esperança pretén ser una veu amiga i dialogant per als que pateixen una situació difícil?

—Sí, és la seva funció primordial, ja que vol donar un espai a les persones que necessiten ser escoltades i els fa falta sentir que algú ho fa i les valora. La feina dels voluntaris de la Fundació és escoltar, acollir i comprendre els que truquen, sigui quina sigui la seva condició o situació.

—Per quin tipus de problemes truca la gent?

—Hi ha un ventall molt ampli de problemes, però el rerefons de cada trucada, sovint, és la solitud o la incomunicació. Una persona que viu una situació difícil si està sola se li fa el doble d'angoixant.

Les trucades que rebem recullen problemes de tot tipus: personals, familiars, maltractaments, drogodependències, alcoholisme, anorèxia, càncer... De vegades, en lloc de trucar el mateix afectat ho fa gent de l'entorn familiar, ja que la persona que necessita ajuda provoca un gran trastorn als que conviuen amb ella. A més d'escoltar i donar suport, el servei del Telèfon de l'Esperança té una faceta assistencial; és a dir, orientar els comunicants dels centres on poden rebre ajuda professional.

—Quin és el balanç de deu anys de feina?

—La constatació que el Telèfon de l'Espe-

rança és un servei útil per a moltes persones. En aquests deu anys s'han atès 106.978 trucades a través d'aquest fil d'esperança permanent i obert a qui pugui necessitar-lo. El Telèfon de l'Esperança és per a algunes persones, en un determinat moment de la seva vida, l'únic amic que tenen.

—Aquest servei telefònic permet donar una petita ajuda a una societat on sovint hi ha falta de comunicació?

—Sí, i el que pretenem els voluntaris és ajudar a pal·liar la preocupació i el sofriment que hi pot haver darrere de cadascuna de les trucades. Ho fem des de l'anònim que impregna l'acció dels nostre servei, un anònim que permet als que truquen manifestar-se tal com són, per establir un diàleg

d'igual a igual, tractant d'oferir alternatives i respectant la llibertat i les opcions de qui ens truca. Cal remarcar que l'ajuda que proporcionem és anònima apolítica i aconfessional. Per als voluntaris poder donar un cop de mà a algú que ho necessita és molt gratificant i cada dia és diferent, ja que despenjar l'auricular és una porta a l'infinit: no saps mai què et trobaràs.

Telèfon de l'Esperança: 414 48 48.

Marta Puyol

Respir

Miquel Estradé

Potser és repetit!

N'he escrit tants, de «Respirs», que em fa por repetir-me. Bé, por no me'n fa; vull dir simplement que és possible que en repeteixi algun. La repetició voldria dir que la memòria em falla, però també que porto la idea endins; però també hi podem veure el que sant Agustí, ell que tant es repetia en els sermons hi veia: «La repetició pot ser una bona ajuda pedagògica. Dispenseu-me, doncs, si la pregària que avui escric ja l'he fet mesos enrere: "Senyor Déu, concendiu-me serenitat per acceptar les coses que no puc canviar; valor per canviar les que puc canviar; saviesa per discernir i reconèixer la diferència; coratge per començar aplicant tot això a les meves pròpies coses"». Confesso que no és un pregària que jo m'he inventat; me la va dir, i altra vegada la memòria! no sé qui. Si llegeix això, que tingui constància que li'n dono les gràcies.

Ara mateix

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

**Canvia Europa?
Canvia l'esquerra?**

Ara que vivim un llarg període sense eleccions —les del Barça són una altra cosa...— és natural que sentim parlar amb més imaginació i amb menys condicionaments de programes i d'opcions polítiques possibles de cara al futur. També hi contribueixen les convocatòries electorals d'altres països. Primer va ser Itàlia amb la famosa olivera, després el Regne Unit amb l'aparició rutilant de Tony Blair, i França amb un canvi sobtat de majoria...

Són, naturalment, els partits d'esquerra els que s'han sentit especialment estimulats per aquests exemples. Alguns dirigents s'han apressat a proclamar que Europa canvia políticament i s'orienta cap al socialisme. No els falten, certament, en l'àmbit internacional, motius per a l'optimisme. També planen, tanmateix, sobre aquest optimisme, alguns interrogants. Jo, particularment, me'n plantejo uns quants.

Canvia realment Europa o canvia l'esquerra? Canvien, tal vegada, totes dues una mica? Raimon Obiols, en el seu llibre recent *Nou segle, nou cicle*, es presenta com un dels dirigents socialistes que miren l'esdevenidor polític amb una gran confiança: «Si caminem plegats, al final hi ha la victòria», escriu com a conclusió. Però, abans, s'ha mostrat lúcida i sincer en remarcar: «Avui, tota la tradició i la cultura de les esquerres es troben davant de l'exigència d'un repensament en profunditat. (...) En aquest canvi d'època es manifesta un repte comú a l'esquerra i al país.» El «repensament en profunditat» que demana deu ser, òbviament, el que han dut a terme els seus companys italians, britànics i europeus. Qui canvia?

No sé si seria excessiu esperar que el «repensament» desitjat relativitzés la identificació d'esquerra amb progrés. Es comprèn que en el debat polític resulti molt llamener aparèixer com qui té l'exclusiva d'aquest segon concepte, tan engrescador. Però, ¿és seriós pensar que quan un país vota majoritàriament dreta, centre-dreta o centre, no té voluntat de progressar? En el ventall polític, ¿no hi ha un fons comú de progressisme que prioritza diversament els temes socials, econòmics, nacionals, ambientals, familiars, humans...?

El nus de la qüestió, inevitablement polèmic, és el concepte de progrés que té cada u... Sense entrar-hi, expressaré només el desig que les esquerres catalanes, posades a repensar, considerin els valors de la fe religiosa i la seva contribució al progrés. Com Tony Blair que palesa una visió de fons cristiana. Com l'italià D'Alema, del partit democràtic de l'esquerra, que admira Joan Pau II i que diu coses com aquestes: «Tinc el convenciment que la refundació de l'esquerra ha d'alimentar-se del component religiós.» Com Jacques Delors, que ha declarat en una entrevista: «La crisi moral de la democràcia és deguda, en part, a l'afebliment de l'espiritualitat.»